Z ŻYCIA PROWINCJI

CAPPUCCINO DLA AFRYKI 2018

Pomaganie jest przyjemne!
Twoja kawa i ciasteczko – pomogą dzieciom w Bocaranga w Republice Środkowoafrykańskiej

Takim hasłem krakowscy kapucyni zapraszali wszystkich Przyjaciół Misji do wspólnego wypicia filiżanki doskonałej kawy cappuccino podczas święta Trzech Króli.

6 stycznia odbyła się kolejna, już siódma, edycja akcji „Cappuccino dla Afryki", organizowana przez Sekretariat Misyjny oraz Fundację Kapucyni i Misje. Pomysł akcji zrodził się z powiązania nazwy kawy cappuccino z Zakonem Braci Mniejszych Kapucynów.

Naszym wspólnym celem było pozyskanie środków finansowych na wybudowanie przedszkola dla 150 dzieci w Bocaranga w Republice Środkowoafrykańskiej, tam, gdzie misjonarze kapucyni posługują ubogim. Potrzeba stworzenia bezpiecznego i przyjaznego dzieciom miejsca jest ogromna. W kolejce na przyjęcie do jedynego, prowadzonego przez siostry szarytki, przedszkola czeka ponad 300 maluchów. Dzieci zwykle towarzyszom rodzicom w pracy na polach, lub pozostawione są w domach pod opieką starszego o kilka lat rodzeństwa. W takich warunkach dochodzi niejednokrotnie do wypadków, a maluchy zostają okaleczone do końca życia. Nowe przedszkole pomoże rodzicom zająć się pracą, starszemu rodzeństwu pójść do szkoły, a dzieci swój czas będą mogły spędzać bezpiecznie pod opieką personelu.

Każdy, kto 6 stycznia przyszedł do klasztoru braci kapucynów przy ul. Loretańskiej 11 w Krakowie, mógł uczestniczyć we Mszach Świętych, na których kazania głosił br. Jerzy Steliga, misjonarz z 15-letnim doświadczeniem pracy w Afryce. W kawiarence misyjnej oprócz doskonałej kawy były też pyszne ciasta. Afrykańskiej scenerii dopełniły ciekawa wystawa oryginalnych pamiątek przywiezionych z Republiki Środkowoafrykańskiej, wystawa zdjęć i filmy o trudnym życiu mieszkańców Czarnego Lądu.

W czasie tej akcji, ze sprzedaży kawy oraz dzięki hojności naszych darczyńców, na budowę przedszkola udało się pozyskać kwotę 29 060 zł.

Do projektu budowy przedszkola w Afryce przyłączyli się Kolędnicy Misyjni z parafii Zwiastowania Pańskiego w Stalowej Woli, którzy przekazali kwotę 4585 zł. Dziękujemy serdecznie za ten dar serca im i wszystkim, którzy pomogli nam przeprowadzić akcję „Cappuccino dla Afryki". Dodatkowe ofiary złożone na ten cel na konto Sekretariatu Misyjnego pozwoliły pozyskać całą potrzebną kwotę 43 554 zł.

Już wkrótce rozpocznie się budowa przedszkola, w którym dzieci będą mogły się bawić i uczyć nowych umiejętności.

Dziękujemy również za to, że swoją obecnością i hojnością, w nas i naszych wolontariuszach, umocniliście wiarę w solidarność międzyludzką, wiarę, że w imię Chrystusa możemy czynić dobro.

Sekretariat Misyjny Zakonu Braci Mniejszych
Kapucynów Prowincji Krakowskiej
Fundacja Kapucyni i Misje

DO NIEBA Z OJCEM PIO - UROCZYSTY JUBILEUSZ

Obecny rok będzie dla wszystkich czcicieli Świętego Ojca Pio wyjątkowym czasem. Przeżywamy bowiem uroczysty jubileusz 100-lecia od otrzymania przez niego stygmatów oraz 50-lecia od przejścia do domu Ojca. Uroczystości jubileuszowe rozpoczęła konferencja prasowa, która odbyła się 23 stycznia 2018 roku w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie. Podczas spotkania z dziennikarzami zarysowane zostało pięć głównych wydarzeń jubileuszu oraz kilka inicjatyw wspierających.

Brat Tomasz Duszyc, Asystent Prowincjalny Grup Modlitwy Ojca Pio dla Polski Południowej przedstawił zarys XVI Czuwania z Ojcem Pio, które odbędzie się 16-17 czerwca w Krakowie – Łagiewnikach. O jubileuszowym Kongresie Grup Modlitwy Ojca Pio na Jasnej Górze, który będzie miał miejsce 20-22 września opowiedział br. Roman Rusek, Krajowy Koordynator GMOP. Jego wypowiedź uzupełnił Pan Andrzej B. Piotrowicz, Dyrektor Generalny Roku Jubileuszowego. Opowiedział także o planowanym w nocy z 22 na 23 września Czuwaniu z Maryją i Ojcem Pio na Jasnej Górze. Zagadnienia związane z II Kongresem Ojca Pio w Gdańsku przedstawił br. Zdzisław Duma – Asystent Prowincjalny Grup Modlitwy Ojca Pio dla Polski Północnej, a także gwardian gdańskiego klasztoru kapucynów i inicjator kongresów w Trójmieście. Warto w tym miejscu przypomnieć, że kongres w Gdańsku odbędzie się w dniach 28 – 29 września w Muzeum II Wojny Światowej. Pielgrzymka Narodowa do Ojca Pio (Watykan / San Giovanni Rotondo) stanowi piękne zwieńczeniem naszego świętowania. O „wizycie u Ojca Pio" mówił do zebranych dziennikarzy br. Roman Rusek.

Wydarzeń związanych z podwójnym jubileuszem będzie znacznie więcej, wystarczy wspomnieć tu inicjatywy: kampania społeczna „niestygmatycy.pl" organizowana przez Dzieło Pomocy Świętego Ojca Pio, publikację „Listów Ojca Pio" przez wydawnictwo Serafin, uruchomienie „wirtualnego świętego" przez dom zakonny kapucynów w Gdańsku, wydaniu we współpracy z Pocztą Polską znaczka ze świętym stygmatykiem, oraz wiele innych. Warto śledzić strony internetowe patronów medialnych jubileuszu, ponieważ na nich będą sukcesywnie publikowane zaproszenia na poszczególne inicjatywy oraz sprawozdania z minionych wydarzeń.

Biuro Prasowe Kapucynów – Prowincja Krakowska

NIESTYGMATYCY - W RAMACH OBCHODÓW ROKU OJCA PIO

W roku 2018 obchodzimy 50. rocznicę śmierci oraz 100. rocznicę otrzymania stygmatów przez św. Ojca Pio. Jako Dzieło Pomocy św. Ojca Pio pragniemy włączyć się w oficjalne obchody roku jubileuszowego naszego patrona, by zwrócić uwagę na jego osobę, a dzięki temu na osoby najuboższe i cierpiące, zawsze bliskie sercu Ojca Pio.

Autorską propozycją Dzieła Pomocy na czas jubileuszu św. Ojca Pio jest kampania społeczna *Niestygmatycy*. – Poprzez opowiedzenie prawdziwych historii kampania ma uświadamiać problem stygmatyzacji osób bezdomnych, która utrudnia powrót do pełnego życia w społeczeństwie. Celem kampanii, prócz szerzenia świadomości nt. bezdomności, jest również zaproszenie odbiorców do „zmazywania stygmatów" poprzez przesyłanie osobistych świadectw spotkania z osobą wykluczoną i związanej z tym przemiany – opowiada Justyna Nosek z Dzieła.

W ramach kampanii Niestygmatycy została uruchomiona specjalna strona internetowa niestygmatycy.pl. Poza tym, w lutym 2018 r. zostanie wydana książeczka 12 dobrych spojrzeń zachęcająca do poznania historii 12 osób bezdomnych i wsparcia działalności Dzieła Pomocy św. Ojca Pio. Organizatorzy kampanii chcą dotrzeć także do najmłodszych odbiorców, czyli uczniów oraz wszystkich zainteresowanych przeprowadzeniem kate-

chezy, lekcji wychowawczej lub spotkania formacyjnego nt. bezdomności na podstawie konspektu dostępnego od marca 2018 roku. Obchodzony co roku 14 kwietnia Dzień Ludzi Bezdomnych wpisze się również w kampanię *Niestygmatycy*. Tego dnia odbędzie się akcja społeczne pt. Nie planowałem bezdomności.

Podsumowanie kampanii nastąpi w listopadzie 2018 roku podczas konferencji poświęconej problemowi stygmatyzacji osób bezdomnych. Program całej kampanii jest dostępny na www.niestygmatycy.pl

Dodatkowo Dzieło Pomocy będzie można spotkać podczas dorocznych wydarzeń poświęconych osobie św. Ojca Pio, które w tym roku nabiorą szczególnego jubileuszowego charakteru. Są to: XVI Czuwanie z Ojcem Pio w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w krakowskich Łagiewnikach (16-17 czerwca 2018 r.) oraz Kongres Grup Modlitwy św. Ojca Pio na Jasnej Górze (20-22 września 2018 r.).

DPOP

LIST DO CZCICIELI ŚW. OJCA PIO

Pokój i dobro!

Kochani Czciciele św. Ojca Pio

Pragnę serdecznie Was pozdrowić, życząc Chrystusowego pokoju i obfitości łask Ducha Świętego w 2018 roku. Ten rok przeżywamy jako jubileuszowy z racji 100-lecia stygmatów św. Ojca Pio i 50-lecia Jego odejścia do domu Ojca, dlatego chcemy szczególnie zaangażować się w modlitwę i uroczystości związane z jubileuszem.

W dniu 23 stycznia 2018 roku, w siedzibie Sekretariatu Episkopatu Polski miała miejsce konferencja prasowa, na której przedstawiliśmy dziennikarzom program wydarzeń i inicjatyw związanych z Rokiem Jubileuszowym.

11 lutego 2018 roku, w Światowym Dniu Chorego, członkowie Grup Modlitewnych Ojca Pio (GMOP) zaangażowali się w modlitwę za ludzi chorych, cierpiących i uzależnionych poprzez ofiarowanie w ich intencji pełnego uczestnictwa we Mszy świętej oraz inne praktyki pobożnościowe.

Największy tygodnik w Polsce – „Gość Niedzielny" – postanowił wraz z nami przeżywać „Wielki Post z Ojcem Pio". Święty stygmatyk z Pietrelciny będzie patronem i przewodnikiem na wielkopostnej drodze poprzez serię artykułów ukazujących się cyklicznie na łamach pisma. Natomiast w „Małym Gościu Niedzielnym" został przygotowany cykl publikacji dla dzieci oraz materiały duszpasterskie do prowadzenia Dróg Krzyżowych dla najmłodszych.

W czerwcu 2018 roku członkowie GMOP zaangażują się w swoich parafiach w Nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zaraz po odśpiewaniu litanii będą odmawiać Koronkę do Serca Pana Jezusa. Modlitwa ta została ułożona i była codziennie odmawiana przez św. Ojca Pio. Dzięki tej inicjatywie, członkowie Grup Modlitwy Świętego Ojca Pio będą otaczać modlitewną troską swoje parafie.

Z 16 na 17 czerwca 2018 roku odbędzie się XVI Czuwanie z Ojcem Pio w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Czuwanie to będzie poświęcone rozważaniu tajemnicy stygmatów św. Ojca Pio. Gościem specjalnym tegorocznego czuwania będzie JE Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz, który o północy odprawi uroczystą Eucharystię oraz skieruje słowo do uczestników spotkania.

W dniach od 20 do 22 września 2018 roku odbędzie się Jubileuszowy Kongres Grup Modlitwy Ojca Pio na Jasnej Górze. W Kongresie będą uczestniczyć Liderzy GMOP oraz kapłani pełniący funkcję Dyrektorów Duchowych. Z 22 na 23 września odbędzie się Czuwanie z Maryją i Ojcem Pio na Jasnej Górze. „Czyścimy Czyściec" – to motto tegorocznego czuwania. Dlaczego takie hasło? Z racji 100-lecia odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny, będziemy modlić się o przebaczenie oraz pojednanie ze zmarłymi z naszych rodzin, prosząc przez wstawiennictwo Maryi i Ojca Pio o opuszczenie przez nich czyśćca.

W dniach od 28 do 29 września 2018 roku odbędzie się II Kongres Św. Ojca Pio w Gdańsku. Celem Kongresu jest popularyzacja duchowości Św. Ojca Pio na terenie Archidiecezji Gdańskiej oraz w diecezjach Polski północnej. Kongres ma przyczynić się zarówno do integracji osób należących do Grup Modlitwy Ojca Pio jak i osób, które planują utworzyć nowe grupy w swoich parafiach.

W październiku 2018 roku będzie miała miejsce Narodowa Pielgrzymka do św. Ojca Pio. Wspólne punkty pielgrzymki to: w dniu 10 października spotkanie (audiencja) z Ojcem Świętym Franciszkiem przed Bazyliką Świętego Piotra na Watykanie. Od 12 do 13 października będą miały miejsce polskie dni w San Giovanni Rotondo. Podczas tych dni odbędą się nabożeństwa i spotkania przy grobie św. Ojca Pio. Podziękujemy także za 100-lecie odzyskania niepodległości naszej ojczyzny i powierzymy się opiece Ojca Pio na kolejne lata.

Listopad to tradycyjnie miesiąc modlitwy za zmarłych. W tym czasie członkowie Grup Modlitwy Świętego Ojca Pio będą szczególnie intensywnie modlić się za dusze czyśćcowe. Częste uczestnictwo w Mszach świętych, różaniec za zmarłych, adoracja Najświętszego Sakramentu – to tylko niektóre praktyki duchowe, których się podejmą.

8 grudnia 2018 roku, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, nastąpi symboliczne zakończenie Roku Jubileuszowego Ojca Pio.

Jeszcze raz pozdrawiam serdecznie wszystkich czcicieli św. Ojca Pio, zapewniając o mojej pamięci w modlitwie.

br. Roman Rusek OFMCap
Krajowy Koordynator Grup Modlitwy Ojca Pio

WSPÓLNE STUDIA W KRAKOWIE

1 października 2018 r. trzy zakony franciszkańskie, które w Krakowie mają swoje wyższe seminaria duchowne, łączą siły i rozpoczynają wspólne kształcenie swoich kleryków. „Bo najważniejsze są dobro studentów i jakość formacji" – zgodnie podkreślają prowincjałowie.

To epokowe wydarzenie w historii krakowskiego franciszkanizmu. Każdy zakon i prowincja będą wychowywać swoich kleryków osobno, zgodnie z własną tradycją, ale uczyć będą razem. Organizują te same, jedne studia dla wszystkich.

17 lutego przy ul. Loretańskiej odbyło się spotkanie wyższych przełożonych i zarządów trzech seminariów Zakonu Braci Mniejszych, Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów i Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych.

Poniedziałek 1 października wyznaczono na dzień inauguracji nowego roku akademickiego, który co roku będzie się odbywał w innym miejscu. W jednym, a nie w trzech klasztorach. W drodze losowania zapadła decyzja, że za jego organizację będą odpowiadać na przemian, kolejno: Wyższe Seminarium Duchowne OO. Franciszkanów (OFM) pw. św. Bonawentury, Wyższe Seminarium Duchowne Braci Mniejszych Kapucynów i Wyższe Seminarium Duchowne Franciszkanów im. św. Maksymiliana Marii Kolbego.

W najbliższych dniach rozpoczną się prace nad wspólnym statutem wykładowcy i rady profesorskiej studium franciszkańskiego.

23 czerwca, w dniu zakończenie bieżącego roku akademickiego prowincjałowie: o. Marian Gołąb OFMConv, o. Tomasz Żak OFMCap i o. Jacek Koman OFM podpiszą umowę o współpracy. Franciszkańskie domy formacyjne są już agregowane do Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

Tego dnia półroczną prezydencję (przewodniczenie pracom, posiedzeniom) rozpocznie Seminarium przy Franciszkańskiej 4.

1 października 2016 r. została podjęta współpraca dydaktyczno-naukowa ad experimentum pomiędzy seminariami z Franciszkańskiej i Loretańskiej. Teraz została ona poszerzona o trzecie seminarium franciszkańskie z ul. Ojcowskiej.

Dla Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych jest to realizacja uchwały ostatniej Kapituła zwyczajnej prowincjalnej, polecającej prowincjałowi z jego radą podjęcie działań, zmierzających do tworzenia wspólnych studiów filozoficzno-teologicznych trzech rodzin franciszkańskich w Krakowie.

jms
Tekst za: franciszkanie.pl

WEEKEND SKUPIENIA I MODLITWY

Wiedziona potrzebą wspólnego przeżywania treści formacji oraz pogłębienia więzi braterskich Wspólnota Franciszkańska Tau z Bielska-Białej i Tychów spotkała się w domu oo. Michaelitów w Rycerce Górnej.

Dni Skupienia rozpoczęły się w piątek, 16 lutego, wieczorem, a skończyły w niedzielę 18 lutego, popołudniu. Termin pokrył się z pierwszą niedzielą Wielkiego Postu i był okazją do świadomego wejścia w ten okres liturgiczny.

W tym wyjątkowym czasie codziennie brano udział w Mszy św. celebrowanej przez opiekuna wspólnoty, ks. Tomasza Bieńka. Odbywały się również konferencje przewidziane na bieżący miesiąc formacji. Dodatkowo uczestnicy mieli okazję do indywidualnego rozważania Pisma św., rozmowy duchowej lub spowiedzi, przeżycia drogi krzyżowej i adoracji Najświętszego Sakramentu. Wszyscy zebrani uczcili również relikwie św. Franciszka z Asyżu.

Oprócz czasu na karmienie ducha znalazł się również ten na integrację. Były zimowe spacery po ośnieżonych polach i okolicznych wzgórzach, franciszkańskie kalambury, dyskusja o filmie „Outcasts – Szare anioły”, rozmowy braterskie, wspólny śpiew.

Gospodarzom za gościnę szczerze dziękujemy. Nade wszystko dziękujemy jednak Boskiemu Gospodarzowi, że dał nam przeżyć tak wspaniały czas otwierania się na Jego łaskę.

Wojciech Pająk
WF Tau

SPOTKANIE FORMACYJNE PRZEŁOŻONYCH

Malownicza, zimowa aura spowijała pola i lasy Tenczyna, gdy w dniach 19-22 lutego 2018 roku, w domu rekolekcyjnym św. Franciszka z Asyżu, odbyło się Spotkanie Formacyjne Przełożonych lokalnych Krakowskiej Prowincji Kapucynów. W spotkaniu uczestniczyli również Kustosz Kustodii Ukrainy i Rosji – br. Piotr Błażej Suska i delegat z Bułgarii – br. Marcin Grec. Wspólnoty na Litwie reprezentowali bracia Piotr Komorniczak (Kowno) oraz Tomasz Pilch (Pauliai).

W drugim dniu spotkania bracia gwardiani oraz pozostali uczestnicy przeżywali dzień skupienia. Modlitwie i refleksji przewodniczył br. Marek Miszczyński – radny prowincjalny a także magister nowicjatu. Jako, że obchodzimy rok jubileuszowy 50 lat od przejścia do domu Ojca i 100 lecia od otrzymania stygmatów przez św. Ojca Pio, br. Marek w swojej konferencji skupił się na sposobie przeżywania ślubów zakonnych przez świętego stygmatyka z Pietrelciny.

Główne tematy, nad którymi pochylili się przełożeni to: ewangelizacja, warsztaty modlitwy oraz ochrona nieletnich. Pozostały czas poświęcony był na dyskusje dotyczące bieżących spraw a także przyszłości naszej Prowincji. Tradycyjnie nie zabrakło również braterskiego dialogu służącego pogłębieniu wzajemnych relacji oraz radości płynącej z braterskiego spotkania.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

OBCHODY 250-LECIA ZAWIĄZANIA KONFEDERACJI BARSKIEJ

W ostatnich dniach lutego bieżącego roku obchodzimy 250 rocznicę zawiązania Konfederacji Barskiej. Jubileusz ten w wyjątkowy sposób łączy się z rocznicą 100 lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. Z tej okazji w niedzielę, 25 lutego 2018 roku, w kapucyńskim kościele przy ul. Loretańskiej 11 w Krakowie odprawiona została uroczysta Msza święta, której przewodniczył ks. dr Dariusz Raś, Arcyprezbiter Bazyliki Mariackiej.

Po Eucharystii poświęcona została płaskorzeźba autorstwa prof. Czesława Dźwigaja, która wkomponowana będzie w patriotyczny pomnik „Bohaterom Ojczyzna" w parafii św. Bartłomieja w Morawicy. Również po Mszy świętej nastąpiło złożenie kwiatów i zniczy pod Krzyżem Konfederatów Barskich znajdującym się tuż przed kościołem. Jest to miejsce upamiętniające mogiłę obrońców naszej ojczyzny, zarówno Konfederatów Barskich jak i ludności cywilnej, którzy oddali swoje życie za wolność Polski.

Spod krzyża zebrani goście udali się do sali obrad Urzędu Miasta Krakowa na konferencję, w której obok europosła Piotra Boronia, jednego z organizatorów uroczystości udział wzięli paneliści: europoseł Marek Jurek, prof. Andrzej Nowak, prof. Mariusz Jabłoński. Podczas konferencji, król Bractwa Kurkowego w Krakowie, Piotr M. Mikosz, wręczył odznaczenie „Guz Oracewicza" osobom szczególnie zaangażowanym w promowanie wiedzy o Konfederacji Barskiej. Wśród odznaczonych znalazł się również br. Jerzy Uram OFMCap – przełożony klasztoru krakowskiego.

Kolejnym wydarzeniem upamiętniającym 250 rocznicę zawiązania Konfederacji Barskiej będzie Msza święta dla młodzieży, która odprawiona zostanie 28 lutego 2018 roku o godzinie 10.00 w kościele Kapucynów przy ulicy Loretańskiej 11 w Krakowie. W tym samym miejscu oraz czasie otwarta zostanie wystawa okolicznościowa ukazująca historię Konfederacji. Będzie można ją podziwiać aż do 18 sierpnia 2018 roku.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

WIELKOPOSTNE DNI SKUPIENIA

W dniach 2–4 marca 2018 r. Wspólnota Franciszkańska Tau uczestniczyła w Wielkopostnych Dniach Skupienia na szczeblu prowincjalnym. Odbyły się one w dwóch miejscowościach. Wspólnoty lokalne z Piły, Poznania i Wrocławia spotkały się w Kazimierzu Biskupim, natomiast do Skorzeszyc zjechały Wspólnoty z Krakowa, Stalowej Woli, Bytomia, Bielska-Białej–Tychów i Dąbrowy Górniczej. W tym weekendowym wydarzeniu uczestniczyło ok. 90 osób.

Temat przewodni spotkania brzmiał „Chrzest wody, krwi i Ducha: z Chrystusem ze śmierci do życia". Pokrywał się on z aktualnym tematem roku formacyjnego. W Kazimierzu Biskupim konferencje głosił br. Tomasz Wołoszyn OFM Cap, a w Skorzeszycach br. Robert Rabka OFM Cap. Każdego dnia przewodniczyli oni również Eucharystii. Poprzez codzienne wsłuchiwanie się w Słowo Boże, Jego rozważanie i dzielenie się Nim w grupach, a także udział we wspólnych konferencjach i nabożeństwach uczestnicy Dni Skupienia zagłębiali się w doświadczenie chrztu jako drogi, w której Bóg przeprowadza nas ze śmierci do życia.

Wielkopostne Dni Skupienia, oprócz tego, że są corocznym etapem formacji duchowej Wspólnoty Franciszkańskiej Tau, stanowią przede wszystkim spotkanie z żywym Chrystusem obecnym we Wspólnocie, a także stanowią okazję do braterskich spotkań członków i sympatyków Wspólnoty wraz z dziećmi, których i tym razem nie zabrakło. Wszyscy uczestnicy nie kryli radości z powodu tego wydarzenia.

Wspólnota WFTau

WIZYTA PAPIEŻA FRANCISZKA U OJCA PIO

„Ten pokorny kapucyn zadziwił świat swym życiem całkowicie poświęconym modlitwie i słuchaniu braci, na których cierpienie wylewał balsam miłości Chrystusa" – mówił Papież na początku swego pielgrzymowania śladami ojca Pio. W Pietrelcinie Franciszek modlił się w kaplicy, w której święty kapucyn otrzymał pierwsze stygmaty oraz spotkał się z miejscową ludnością. Ojciec Święty wezwał do strzeżenia dziedzictwa i naśladowania przykładu Franciszka Forgione.

Papież zauważył, że swą pielgrzymkę zaczyna w miejscu, gdzie ojciec Pio przebywał w 1911 roku, by podreperować swe zdrowie. Wskazał, że wówczas nie było antybiotyków i jedynym lekarstwem było zdrowe powietrze, lepsze jedzenie, troska najbliższych i modlitwa. Przypomniał, że już wówczas zakonnik był mocno udręczony na sercu czując się atakowany przez diabła. Komentując jego postawę Franciszek stwierdził: „Masz jakiś problem, jesteś smutny, chory oddaj się Jezusowi. To wszystko. To jest cała teologia. On tak właśnie robił. Kochał Jezusa i ufał Mu".

„W tych strasznych chwilach ojciec Pio czerpał energię z nieustannej modlitwy i ufności, którą zawsze pokładał w Panu: «Wszystkie okropne zjawy, jakie diabeł podsuwa mi na myśl znikają, kiedy ufnie powierzam się w ramiona Jezusa». Pisał tak do prowincjała twierdząc, że jego serce było «jakby pociągane przez siłę wyższą, zanim zjednoczył się z Nim rano w sakramencie». «A ten głód i pragnienie zamiast zostawić mnie zaspokojonym», gdy go otrzymałem, «coraz [bardziej] narastał». Ojciec Pio pogrążył się zatem w modlitwie, aby być coraz bardziej posłusznym wobec Bożych planów – mówił Papież. – Przez sprawowanie Mszy św., która stanowiła centrum każdego jego dnia i pełnię jego duchowości, osiągnął wysoki poziom zjednoczenia z Panem. W tym okresie otrzymał od Boga specjalne dary mistyczne, które poprzedzały pojawienie się na jego ciele znaków Męki Chrystusa".

Franciszek nawiązał tym samym do 100. rocznicy otrzymania stygmatów przez ojca Pio, której uczczenie – wraz z 50. rocznicą jego śmierci – były motywem do odbycia obecnej pielgrzymki. Rodakom świętego Papież zostawił też uaktualnione nauczanie o tym, czym jest prawdziwa jedność społeczna, która jako jedyna buduje ponieważ, jak zaznaczył, skłócone społeczności nigdy się nie rozwijają. Mówił też o znaczeniu ludzi starych dla przyszłych pokoleń. Wyznał, że chciałby aby Nagrodę Nobla otrzymali właśnie ludzie starzy.

„Niech ten region czerpie nową energię z lekcji życia ojca Pio w tym niełatwym obecnym czasie, kiedy społeczeństwo coraz bardziej się starzeje i stopniowo maleje liczba mieszkańców, gdyż wielu młodych musi się udać gdzie indziej w poszukiwaniu pracy. Migracja młodych ludzi stanowi problem – mówił Franciszek. – Populacja się starzeje, ale ludzie w sędziwym wieku są bogactwem. Nie wykluczajcie ich! Starzy ludzie są skarbem, są mądrością. Młodzi muszą z nimi rozmawiać i na odwrót. Niech nie zabraknie troskliwej i pełnej czułości wrażliwości na osoby starsze, będące niezrównanym bogactwem naszych wspólnot. Chciałbym, aby pewnego dnia Nagrodę Nobla otrzymali właśnie ludzie starzy, którzy są pamięcią ludzkości".

Papież nawiązał też do swego budującego spotkania z „dwoma lokalnymi młodzieńcami". 99-letni Alberto Orlando jest bliskim ojca Pio, po dziś dzień troszczącym się o kaplicę stygmatów, przy której mieszka. Z kolei 98-letni Cosimo Cavaluzzo rokrocznie od 1939 roku pielgrzymuje z Pietrelciny pieszo do Beneventu, by oddać cześć swemu świętemu rodakowi.

Przed wyruszeniem w drogę do San Giovanni Rotondo Papież przez długi czas pozdrawiał i błogosławił rzesze wiernych, które szczelnie wypełniły wąskie uliczki miasteczka. Szczególnie dużo uwagi poświęcił chorym i niepełnosprawnym. Wielu z nich przywieziono na spotkanie z Franciszkiem na szpitalnych noszach.

bz/ rv

Artykuł za: Radio Watykańskie, 17 marca 2018 r.

ŚLUBY WIECZYSTE

Dziewiętnasty marca to liturgiczna uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny. Opiekun Świętej Rodziny jest patronem Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. To Jemu powierzamy naszą codzienność i przyszłość słowami modlitwy:

Do Ciebie, św. Józefie, uciekamy się w naszej niedoli. Przez miłość, która Cię łączyła z Niepokalaną Dziewicą, Bogarodzicą, i przez ojcowską Twą troskliwość, którą otaczałeś Dziecię Jezus, pokornie błagamy: wejrzyj łaskawie na dziedzictwo, które Jezus Chrystus nabył krwią swoją, i swoim potężnym wstawiennictwem dopomóż w naszych potrzebach.

Opatrznościowy stróżu Bożej Rodziny, czuwaj nad przybranymi braćmi Jezusa Chrystusa. Oddal od nas, ukochany Ojcze, wszelką zarazę grzechów i zepsucia. Potężny nasz wybawco, przybądź nam łaskawie z niebiańską pomocą w walce z mocami ciemności, a jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus z niebezpieczeństwa, które groziło Jego życiu, tak teraz broń Świętego Kościoła Bożego od wrogich zasadzek i od wszelkiej przeciwności.

Otaczaj każdego z nas nieustanną opieką, abyśmy za Twoim przykładem i Twoją pomocą wsparci mogli żyć święcie, umrzeć w pokoju i osiągnąć wieczne szczęście w niebie. Amen.

Nasza radość z dzisiejszej uroczystości św. Józefa stała się jeszcze większa za sprawą trzech braci: Bartosza Ekerta, Mirosława Burzyńskiego i Mateusza Kaczorowskiego, którzy złożyli dzisiaj na ręce br. Tomasza Żaka – Ministra Prowincjalnego wieczystą profesję zakonną. Poprzez ten ważny akt zawierzenia się dobremu Ojcu wyrazili oni wolę trwania w zakonnym sposobie życia do końca swoich dni. Módlmy się za nich, aby z Bożą pomocą wytrwali na tej drodze dającej życie oraz prośmy Pana aby dopełni tego dobrego dzieła, które zapoczątkował w nich we Chrzcie świętym, a pogłębił przez profesję rad ewangelicznych.

Biuro Prasowe Kapucynów – Prowincja Krakowska

DRUŻYNA DZIEŁA ZNÓW NA TRASIE

Mimo mrozu, silnego wiatru i opadów śniegu, nasza drużyna wystartowała w Półmaratonie Marzanny i towarzyszącym mu biegu na 10 km już po raz 6. Wszystko to, by pokazać osobom bez domu, że ich los nie jest nam obojętny.

105 osób odpowiedziało na nasze zaproszenie i zgłosiło się do Dziełowej drużyny. Wzorem lat ubiegłych wszyscy ubrali jednakowe koszulki, które zasponsorował salon Skoda Wieliczka. Projekt koszulki wykonał Arkadiusz Szarek. Hasło „Ulica dobra do biegania, nie do mieszkania" miało zwrócić uwagę przechodniów, kibiców i innych zawodników na problem bezdomności.

W tym roku pobiegło z nami dwóch braci kapucynów: br. Mariusz Leszczak, który jeszcze niedawno posługiwał w Dziele Pomocy św. Ojca Pio, a także br. Paweł Kaim, który pobłogosławił wszystkich zawodników na dobry start. Ponad 60 osób wystartowało w naszej drużynie po raz pierwszy, co pokazuje, że świadomość o konieczności pomocy osobom bez domu wciąż się powiększa!

– Dlaczego biegnę? Ponieważ wierzę, że w naszym życiu często pozornie błahe sytuacje i decyzje potrafią zmienić sukces w porażkę. Droga w drugą stronę jest dużo trudniejsza. Dlatego każde wsparcie dla osób, które doświadczają trudnej sytuacji w życiu, jest ważne – stwierdził Łukasz Grzybowicz, który dołączył w tym roku do drużyny Dzieła. – Biegając po mieście chciałbym jak najrzadziej widzieć bezdomnych i ubogich na ulicach, szczególnie w zimowym okresie. Uważam, że taka akcja pozwoli zwrócić uwagę na ten problem – dodaje Jakub Kabata, który o biegu dowiedział się z wydarzenia na portalu facebook.

Każdy z zawodników, oprócz koszulki, otrzymał także upominek od osób bezdomnych. Panie i Panowie z grupy wsparcia „Loretanin" przygotowali własnoręcznie

wyjątkowe upominki. Wiosenne barwy i wzory – kwiaty, serduszka, gwiaździste niego, a nawet biegowe buty ozdobiły kamyki, które każdy z zawodników zachowa na pamiątkę wyjątkowego w swojej karierze startu.

Pomimo, że Półmaraton Marzanny zwiastuje wiosenny sezon i to nie tylko biegaczom, to w tym roku startujący zmagali się z temperaturą ok. 7 stopni poniżej zera oraz bardzo silnym wiatrem – zwłaszcza na odcinku wzdłuż Błoń i nad Wisłą. – Dzięki tej akcji było mi łatwiej biec – mówi Karolina Szklanny. – Do zobaczenia za rok – dodaje!

Zawodnicy zapowiadają, że w koszulce będą startować podczas innych zawodów, a także podczas treningów i to nie tylko w Krakowie.

Jeżeli jesteś biegaczem, a swój trud i wysiłek chcesz poświęcić dla osób bez domu – skontaktuj się z nami na biegajzdzielem@dzielopomocy.pl, a wręczymy Ci nasza koszulkę. W zamian chętnie przyjmiemy fotografie właśnie w naszej koszulce.

DPOP

DOBRO W KAPUCYŃSKIM DZIELE

Jolanta Kaczmarczyk - zastępca dyrektora Dzieła Pomocy św. Ojca Pio została wyróżniona w plebiscycie „Miłosierny Samarytanin Roku 2017".

„Oprócz pracy, w którą wkłada całe swoje serce, ciągle posługuje też wolontaryjnie, by być z tymi, którzy potrzebują wsparcia. Życie zawodowe i w dużej mierze prywatne poświęca więc pracy dla bezdomnych" wybrzmiało w uzasadnieniu werdyktu inicjatywy organizowanej przez Stowarzyszenie Wolontariat św. Eliasza.

Kandydatów do nagród w plebiscycie mógł zgłosić każdy. W tym roku zgłoszeń do dwóch kategorii - Pracownik służby zdrowia oraz Osoba bezinteresownie niosąca pomoc Drugiemu Człowiekowi - napłynęło 731. Spośród 68 kandydatów w obu kategoriach, wybranych zostało 14 laureatów.

Wśród zgłoszeń przesłanych na współzałożycielkę Dzieła Pomocy pojawiły się takie opisy:

- Gdy myślę o Pani Joli, to widzę obraz człowieka, który nie bał się postawić na szali swoje dobre imię, wygody i bogactwa, aby być blisko człowieka cierpiącego, osamotnionego i porzuconego, przez innych zostawionego na peryferiach.
- Nie boi się tracić czasu dla biedaków.

Na Gali, która odbyła się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, nagrodzona powiedziała:

„Dzieło Pomocy św. Ojca Pio to najpiękniejszy dar jaki dostałam od Pana Boga! Dzieło to ludzie, więc dziękuję wszystkim, którzy każdego dnia mi towarzyszą – przede wszystkim osobom bezdomnym, ale i pracownikom, wolontariuszom, braciom kapucynom, siostrom felicjankom, darczyńcom i przyjaciołom Dzieła".

Wyróżniona podziękowała także obecnemu na gali br. Henrykowi Cisowskiemu OFMCap, byłemu dyrektorowi, z którym to Dzieło przez lata budowała.

– W roku jubileuszowym Ojca Pio, powierzam Jemu nasze Dzieło i swoją osobę – zakończyła swoje przemówienie Jolanta Kaczmarczyk.

W kategorii „Osoba bezinteresownie niosąca pomoc drugiemu człowiekowi" statuetkę Miłosiernego Samarytanina dostała Lucyna Raszek z Nysy, a w kategorii „Pracownik służby zdrowia" – pielęgniarka Brygida Mazgaj. W tym roku Galę Patronatem Honorowym objął Jacek Krupa – Marszałek Województwa Małopolskiego, a na gali obecni byli kard. Stanisław Dziwisz oraz bp Jan Zając.

W ubiegłym roku tytuł Miłosiernego Samarytanina otrzymał br. Piotr Kuczaj OFMCap posługujący w dziale pomocy doraźnej Dzieła Pomocy św. Ojca Pio.

Ideą konkursu jest pokazanie osób, dla których niezależnie od rasy, wyznania i przynależności społecznej, najważniejszy jest drugi człowiek. Statuetki Miłosiernego Samarytanina wręczane są od 2005 r.

DPOP

WARSZTATY MODLITWY I ŻYCIA

W miniony weekend (23-25 kwietnia) odbyło się pierwsze spotkanie w ramach Warsztatów Modlitwy i Życia. Powstały one z inicjatywy hiszpańskiego kapucyna Ignacio Larrañagi w 1984 roku w Chile. Zatwierdzone przez Kongregację. d.s. Świeckich 4 października 2002 roku obecne są w ponad 40 krajach świata.

Warsztaty w praktyczny i metodyczny sposób uczą modlitwy oraz życia, zgodnie z mottem: „nauczyć się modlić, by nauczyć się żyć". Trwają 9 miesięcy i przygotowują animatorów modlitwy; tym samym nie zmierzają do założenia nowej wspólnoty, ale służą istniejącym wspólnotom w pogłębianiu przez ich członków modlitwy osobistej. Ponieważ Warsztaty odbywają się po raz pierwszy w Polsce, prowadzi je Pan Francesco Bissoli z Włoch.

Niech dobry Bóg hojnie błogosławi uczestnikom tego wspaniałego dzieła!

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

DO PUSTEGO GROBU ZE ŚW. JANEM PAWŁEM II

kwietnia 2018 roku, przy cudownej, słonecznej i wiosennej pogodzie, w Nowej Soli odbył się już VI Bieg do Pustego Grobu na dystansie 10 km. Pomimo tego, że jeszcze dzień przed startem termometry wskazywały zaledwie 0 stopni Celsjusza, padał śnieg i wiał silny wiatr, to jednak przybyło do Nowej Soli w Poniedziałek Wielkanocny prawie 900 biegaczy. To wszystko za sprawą wyjątkowego patrona tegorocznej edycji – św. Jana Pawła II.

O naszym biegu była krótka informacja i reportaż w TVP 3 Gorzów Wlkp.

Przed startem JE ks. Bp Paweł Socha poprowadził modlitwę, pobłogosławił biegaczy i pokropił ich wodą święconą. Wszyscy uczestnicy i kibice wysłuchali słów Ewangelii wg św. Jana, o tym jak św. Jan i św. Piotr biegli do pustego grobu by ujrzeć i uwierzyć. Odczytał ją gospodarz i proboszcz parafii br. Kazimierz Golec OFMCap. Następnie zawodnicy i kibice trzykrotnie krzyknęli do nieba radosne ALLELUJA!!! Oj było naprawdę głośno. Ksiądz biskup Paweł Socha wystrzałem z pistoletu dał znak do startu biegaczom. Na trasie było kilka punktów z napojami dzięki życzliwości i dobroci mieszkańców Nowej Soli. Do mety dotarło 888 osób w tym 278 kobiet.

Tegoroczna edycja miała także aspekt charytatywny. Z każdego wpisowego 5 zł zostanie przekazane na Dzieło Pomocy św. Ojca Pio, które swoją opieką obejmuje prawie 2000 osób bezdomnych z Krakowa i okolic.

Bieg wygrał w kategorii OPEN ten sam zawodnik, który zwyciężył w I edycji 5 lat temu i do którego należy rekord trasy 31:38: Adam Draczyński z czasem 32:57, drugi był zeszłoroczny 3 zawodnik Jacek Stadnik (33:00) a trzeci Piotr Mikołajczak (33:53). W kategorii Open kobiet wygrała i ustanowiła kobiecy rekord trasy Agnieszka Stachowiak z czasem 36:13 (w generalce była 11). Druga była Dagmara Owczarek (40:14) a trzecia była Emilia Kuźmiak (40:26). W Mistrzostwach Polski Osób Duchownych wygrał podobnie jak w poprzednich edycjach ks. Michał Dekiert z czasem 37:18, drugi był ks. Paweł Prufer a trzeci br. Tomasz Grabiec OFMCap. Pobiegło aż 5 braci kapucynów. W kategorii RODZINA wygrała familia ze Świdnicy – Gołębiewscy, drudzy byli Kajder z Nowej Soli i rodzina Borkowscy z Sulechowa na trzecim miejscu.

Pełna lista wyników znajduje się TUTAJ.

Dekoracja zwycięzców odbyła się o godz. 17.00 w niepowtarzalnej scenerii kościoła parafialnego św. Antoniego w Nowej Soli. Każdy z uczestników biegu miał okazję podziwiać pusty grób Jezusa – element wielkanocnej dekoracji świątyni. Nagrody wręczali m. in. gość specjalny

p. Jerzy Górski oraz br. Kazimierz Golec – proboszcz. Po dekoracji i losowaniu nagród została odprawiona Msza św. w intencji biegaczy i kibiców. „W dobrych zawodach wystąpiłeś, bieg ukończyłeś, wiary ustrzegłeś… (por. 2 Tm 4, 7) – tak przywita nas św. Piotr u bram nieba, kiedy dobiegnie końca nasze życie niczym Bieg" - mówił kaznodzieja i pomysłodawca Biegu.

Dziękujemy wszystkim gościom, a szczególnie JE ks. Biskupowi Pawłowi Sosze oraz p. Jerzemu Górskiemu za obecność i spotkanie, dziękujemy biegaczom, kibicom, wolontariuszom, służbie zdrowia, policji, dyrekcji szkoły podstawowej nr 1, patronom medialnym, honorowym patronom naszej imprezy i sponsorom za pomoc i wszelkie wsparcie oraz liczymy na Waszą pomoc także za rok. Dziękujemy za wsparcie modlitewne siostrom kapucynkom z Krakowa.

Chrystus Zmartwychwstał ALLELUJA! Prawdziwie Zmartwychwstał ALLELUJA!

Br. Grzegorz Marszałkowski OFMCap

PRZYWITANIE Z AFRYKĄ

Br. Maciej Jabłoński, który wrócił po dwóch miesiącach spędzonych w Afryce, opisuje swoje pierwsze wrażenia i plany na przyszłość.

Samolot podchodzi do lądowania, lekkie turbulencje-,po chwili widoczne przez okno szaro-bure połacie terenu zaczynają nabierać wyrazistszych kształtów. Widzę gliniane domy kryte strzechą, palmy, mangowce, czerwień laterytowego lądowiska i gapiów eskortujących nasz samolot na motocyklach. Samolot gładko osiada na ziemi, drzwi zostają otwarte, wysiadam. Mimo, że jest 5 stycznia, uderza mnie gorąco i chmura pyłu. Właśnie stawiam pierwsze kroki w Afryce, a dokładnie w Republice Środkowoafrykańskiej, i rozpoczynam blisko dwumiesięczny staż przygotowawczy do pracy misyjnej.

Po odprawie paszportowej, zostałem powitany przez kilku braci Polaków (br. Benedykta Pączkę, br. Tomasza Świtałę i br. Andrzeja Barszcza), pracujących w tym kraju, po czym razem, przemieszczając się ulicami Bangui (stolicy), przejechaliśmy do naszej misji w Bimbo, gdzie obecnie znajduje się również dom nowicjatu. Następnego dnia pojechaliśmy do Bagandou, misji położonej w lesie deszczowym, w której proboszczem jest ksiądz Mieczysław Pająk, a parafianami są Pigmeje. W niedzielę miałem pierwszy kontakt z „brusem", czyli wioskami położonymi głęboko w buszu. Udaliśmy się do jednej z pigmejskich wiosek, by celebrować Eucharystię. Po Mszy Świętej zrobiliśmy przechadzkę po lesie deszczowym, celem zwiedzenia kopalni złota. W poniedziałek wróciliśmy do Bimbo, by następnego dnia wyjechać do Bouar, siedziby kurii naszej Kustodii Generalnej. Po noclegu w klasztorze św. Wawrzyńca, we środę wyjechałem do Ndim, głównej bazy mojego stażu, po drodze zatrzymując się u braci w Bocaranga.

Ndim jest niedużą miejscowością położoną na północnym zachodzie RŚA, niedaleko granicy z Czadem. Jest to rejon, który w ostatnim czasie doświadcza wielu trudności na skutek rebelii i powiązanych z nią grabieży, zniszczeń i morderstw. Obecnie pozornie panuje spokój, ale ciągle tu i ówdzie spotkać można grupy rebeliantów--bandytów z ugrupowania Seleka. Ndim było siedzibą naszego nowicjatu (obecnie, ze względu na niestabilną sytuację polityczną, przeniesionego do Bimbo) oraz parafii, w skład której wchodzi 20 wiosek z kaplicami. W czasie mojego pobytu czerpałem wiele z doświadczeń braci Roberta i Henriego, rezydujących tam na stałe. Prowadząc życie zakonne i wykonując różne prace koło domu, podjąłem się też pracy duszpasterskiej: sprawowania sakramentów, pracy z młodzieżą w ramach konwersacji z języka angielskiego oraz pracy w miejscowym ośrodku zdrowia. Poniżej pokrótce je opiszę.

Sakramenty to przede wszystkim sprawowanie Eucharystii, zarówno w kościele w centrum Ndim, jak

i w wioskach, czyli w brusie. Nie lada wyzwaniem było dla mnie sprawowanie Mszy Św. w języku sango. Problemu nie stanowiło samo odczytanie tekstów mszalnych, lecz niemożność zrozumienia komentarzy, czytań czy homilii w tym zupełnie nowym dla mnie języku.

Rozpocząłem też pracę z uczniami gimnazjum w Ndim. Zaproponowałem spotkanie, by razem uczyć się języka angielskiego. Ku mojemu zaskoczeniu przyszło 35 osób. Z trudem zmieściliśmy się pod strzechą szałasu przy misji. Od nowego roku szkolnego mam zamiar kontynuować z nimi te lekcje już w budynku szkoły.Mam nadzieję, że otworzy to również możliwość szerszej pracy katechetycznej i zawiązania wspólnoty Młodzieży Franciszkańskiej Tau.

Od dziecka interesowałem się medycyną, rozczytywałem się w podręcznikach medycznych. Ukończyłem kilka kursów z dziedziny pierwszej pomocy przedmedycznej, zaawansowanych technik ratunkowych i rehabilitacji pourazowej. We Wrocławiu, gdzie posługiwałem w parafii, jako wolontariusz pomagałem w pracy tamtejszym załogom pogotowia ratunkowego. Dlatego widząc możliwość pomocy chorym w Afryce, podjąłem pracę, także jako wolontariusz, w „dispancerze" – małym szpitalu w Ndim. W ośrodku zdrowia w Maigaro, dużej miejscowości koło Bouar, odbyłem tygodniowy staż. Dzięki temu nauczyłem się wiele o leczeniu malarii i chorób pasożytniczych. Poznałem przypadki chorych na zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych czy dur brzuszny. Asystowałem przy kilku zabiegach chirurgicznych i porodach. W Ndim zainstalowałem i rozpocząłem pracę z aparatem USG, który do tej pory stał nieużywany w ośrodku. Gdy była potrzeba – udzielałem sakramentu chorych i w szpitalu ochrzciłem jednego chłopca, małego Maciusia, który umierał na skutek komplikacji poporodowych. Chłopczyk przeżył i teraz ma się dobrze.

Pod koniec mojego pobytu w RŚA wziąłem udział w kapitule, czyli spotkaniu wszystkich braci kapucynów pracujących w kustodii Czadu i RŚA, która miała miejsce w Bouar. Dało mi to możliwość poznania zarówno samych braci, jak i realiów ich pracy dla Kościoła. Uczestniczyłem też w niezwykle podniosłym „polskim" święcie – uroczystości sakry biskupiej księdza Mirosława Gucwy, polskiego misjonarza z diecezji tarnowskiej, który został nowym biskupem diecezji Bouar.

Miałem również okazję pojechać z br. Piotrem Michalikiem na weekendowe dni skupienia do jednej z wiosek w jego sektorze, a z br. Tomaszem Świtałą spędziliśmy kilka dni w brusie, w wioskach, w których on posługuje. Zawieźliśmy ławki do szkoły, urządziliśmy projekcję filmu o bł. Józefinie Baghicie, a następnego ranka sprawowaliśmy Eucharystię w jej liturgiczne wspomnienie.

Mój pobyt w Afryce trwał dwa miesiące. Nie tylko nie przestraszyłem się tego, co tam zobaczyłem, ale było mi trudno opuścić ten kontynent, a przede wszystkim ludzi. Umocniłem się w moim powołaniu do pracy misyjnej i 20 lipca planuję wrócić do Afryki – już jako pełnoprawny misjonarz. Chcę tam pracować dla tych wszystkich, przed którymi postawi mnie Pan.

Niech dobry Bóg błogosławi Was, naszych dobrodziejów, oraz biednych ludzi, dla których pracujemy, jak i samych braci zaangażowanych w dzieło misyjne.

br. Maciej Jabłoński OFMCap

BRATERSKIE SPOTKANIE W TYCHACH

W odpowiedzi na braterskie zaproszenie wspólnoty Młodzieży Franciszkańskiej Tau z Tychów, Wspólnota Franciszkańska Tau z Bielska-Białej i Tychów przyjechała w dniu 8 kwietnia 2018 do parafii św. Józefa Robotnika w Tychach Wartogłowcu. Spotkanie rozpoczęło się Mszą Św. w kościele parafialnym. Po zakończeniu Liturgii członkowie obu wspólnot zgromadzili się w domu parafialnym. Gospodarzem był proboszcz miejscowej parafii, ksiądz Antoni Owczarek. Atmosfera spotkania była serdeczna, pełna radości i przepełniona duchem braterstwa. Po wstepnym zapoznaniu się, przedstawiciele WF Tau przedstawili krótko historię swojej wspólnoty, jednocześnie wysłuchując historii obecnej wspólnoty tyskiej MF Tau. Spotkanie było okazją do przekonania się, że obie wspólnoty żyją tym samym charyzmatem. Na koniec wstępnie umówiliśmy się na kolejne spotkanie.

Dziękujemy księdzu proboszczowi za gościnę i wielką życzliwość a wspólnocie MF Tau za zaproszenie i gorące przyjęcie.

Wojciech Pająk
WF Tau

ZOBACZ KOGOŚ WIĘCEJ...

Zobacz kogoś więcej niż tylko bezdomnego… pod takim hasłem Dzieło Pomocy św. Ojca Pio obchodzić będzie przypadający 14 kwietnia Dzień Ludzi Bezdomnych. Zaplanowany w tym dniu happening na Rynku Głównym oraz wystawa na Plantach Krakowskich mają skłonić odbiorców do refleksji nad problemem bezdomności i stereotypowym postrzeganiem osób nie mających domu. Początek akcji w sobotę – 14 kwietnia – o godz. 12.30 na płycie Rynku Głównego.

Dzień Ludzi Bezdomnych to nieformalne polskie święto obchodzone od 1996 roku w dniu 14 kwietnia. Dzieło Pomocy św. Ojca Pio, które od kilkunastu lat wspiera osoby bez domu, planuje właśnie w tym dniu mówić głośno o problemie jakim jest bezdomność. Stając się głosem zapomnianych, zepchniętych na margines i uwięzionych w krzywdzących stereotypach… czyli osób bezdomnych.

Alkoholik, lump, kloszard złodziej – to określenia najczęściej przychodzące na myśl, gdy wyobrażamy sobie człowieka bez dachu nad głową. Skojarzenia te pozbawiają osoby bezdomne wiary w siebie i często uniemożliwiają powrót do normalnego życia. Dlaczego tak się dzieje? – To w jaki sposób myślimy o drugim człowieku zawsze ma odzwierciedlenie w tym, jak on postrzega samego siebie. Dodatkowo obawy przed potraktowaniem z góry mogą blokować chęć zgłaszania się po jakiekolwiek wsparcie – mówi Joanna Dziasek – lekarz psychiatra, kierownik Poradni Psychiatryczno-Psychologicznej Dzieła Pomocy św. Ojca Pio.

Z raportu Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej opublikowanego w styczniu ubiegłego roku (czytaj tutaj) jasno wynika, że fałszywe przekonania na temat osób bezdomnych są często dalekie od rzeczywistości. Przykładem może być stereotyp osoby bezdomnej, która sama jest winna swojej sytuacji lub jest bezdomna wyłącznie z powodu uzależnienia. W świetle faktów los wielu tych osób jest wynikiem splotu nieszczęśliwych okoliczności: eksmisją, chorobą, zadłużeniem, przemocą domową, skomplikowaną sytuacją rodzinną. Innym mitem jest przeświadczenie, że wszyscy bezdomni żyją na ulicy. Dane wskazują, że aż 80,5% osób bez domu przebywa w placówkach instytucjonalnych – schroniska, noclegownie.

Dzień Ludzi Bezdomnych to dobra okazja do przełamania krzywdzących stereotypów. Dzieło Pomocy św. Ojca Pio zaprasza wszystkich, którzy chcą „ZOBACZYĆ WIĘCEJ" 14 kwietnia na płytę Rynku Głównego o godzinie 12:30. Właśnie z tego miejsca wyruszy organizowany przez Dzieło marsz pod hasłem „Chodź z nami zobacz więcej". Jego uczestnicy chcą uświadomić napotkanym przechodniom jak bardzo wybiórcze jest postrzeganie osób bezdomnych. Uczestnicy pochodu przejdą wokół Rynku, ulicami Grodzką i Franciszkańską na Planty Krakowskie w rejon ul. Podzamcze. Tam około godz. 14.00 happening zakończy otwarcie wystawy pt. ZOBACZ KOGOŚ WIĘCEJ NIŻ TYLKO BEZDOMNEGO. Znakomite prace autorstwa Łukasza Wąsa mówić będą o tym, że każda bezdomność to historia za którą stoi człowiek. Wystawę będzie można oglądać do końca kwietnia.

Warto dodać, że akcja jest częścią kampanii społecznej pn. „Niestygmatycy" wpisanej w obchody Jubileuszowego Roku Ojca Pio – w tym roku mija 50 lat od śmierci Ojca Pio i 100 lat od otrzymania stygmatów. Nazwa kampanii nawiązuje do pojęcia stygmatyzacji społecznej, gdzie stygmat rozumiany jest jako piętno zniekształcające patrzenie na drugiego człowieka. Na stronie internetowej kampanii przez cały rok publikowane są świadectwa osób bezdomnych związanych z Dziełem Pomocy św. Ojca Pio. Więcej o kampanii pod adresem: www.niestygmatycy.pl.

DPOP

LOKALNE DNI SKUPIENIA W LARVIK

W dniach 6-8 kwietnia 2018 roku Wspólnota Franciszkańska Tau w Larvik (Norwegia) przeżywała wyjazdowe lokalne dni skupienia. Stało się już naszą tradycją organizowanie tych dni w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, aby w gronie wspólnoty radować się ze zmartwychwstania naszego Pana i przeżywać Jego Niezgłębione Miłosierdzie. W spotkaniu uczestniczyło 11 osób dorosłych i sześcioro dzieci.

Tematem dni skupienia były słowa: „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty!". Na drodze duchowej refleksji towarzyszyły nam trzy cnoty boskie: wiara, nadzieja i miłość, jako główne wartości życia chrześcijańskiego prowadzące do zjednoczenia z Bogiem.

Spotkanie rozpoczęliśmy już w piątek o godzinie 9.00 wspólną modlitwą. Podczas tego szczególnego dla wspólnoty czasu przeżyliśmy dwie Eucharystie, którym przewodniczyli O. Grzegorz i O. Aleksander. Uczestniczyliśmy również w czterech tematycznych konferencjach oraz wspólnie przeżyliśmy Drogę Światła. W bloku popołudniowym nie zabrakło elementu, który ma zasadnicze znaczenie dla naszej formacji, a mianowicie słuchania audycji br. Mariusza Matejki nt. Duchowości Tau.

Minione Dni Skupienia, bogate w duchowe treści, sprzyjały dzieleniu się doświadczeniem wiary, nadziei i miłości oraz budowaniu wspólnoty.

Tomasz Nowak WF Tau

SIOSTRZANE SPOTKANIE W SZCZYTNIE

W dniach 11 – 14 kwietnia br. w klasztorze Mniszek Klarysek Kapucynek w Szczytnie odbyło się spotkanie Opatek i Delegatek wszystkich polskich klasztorów Zakonu Klarysek.

W naszym domu gościłyśmy siostry z Przasnysza, Ostrowa Wielkopolskiego, Krakowa, Brwinowa i Wykrotu.

Był to czas wspólnej modlitwy, rozmów na ważne dla nas tematy, takie jak proces tworzenia Federacji czy praca nad rewizją naszych Konstytucji, a także wzajemnego poznawania się i zacieśniania siostrzanych więzi.

W piątkowe przedpołudnie gościłyśmy br. Przemysława Kryspina, Asystenta Prowincjalnego klasztorów związanych z Warszawską Prowincją Kapucynów. W siostrzano – braterskim gronie zastanawialiśmy się nad możliwościami pogłębienia wzajemnych relacji między Pierwszym a Drugim Zakonem, aby coraz pełniej odkrywać, że nasze życie stanowi „dwa oblicza tego samego charyzmatu" (w nawiązaniu do Listu Okólnego Generała Zakonu z 25 marca 2017 r.).

Miałyśmy również możliwość pomodlić się wspólnie przy grobie naszej śp. Siostry Konrady, dziękując Bogu za świadectwo sióstr, które nas poprzedziły i uczyły nas, jak żyć do końca w wierności naszej formie życia.

Ten czas spędzony razem był również okazją do wielu rozmów, dzielenia się radościami i troskami, a także wzajemnego świadectwa, jak wielkim dobrodziejstwem jest nasze powołanie.

s. Zuzanna, Szczytno

BRATERSKIE SPOTKANIE W UŻHORODZIE

W zgodzie z wieloletnią tradycją bracia z Kustodii Ukrainy i Rosji, której patronuje święty Ojciec Pio, spotkali się na wiosennych rekolekcjach formacyjnych. Tym razem spotkanie odbyło się w Użhorodzie tuż po Wielkanocy Kościoła wschodniego, w dniach 10-13 kwietnia. Bracia z Rosji oraz z Dnipra i Kamiańskiego musieli jechać dwa dni w jedną stronę (bracia z Woroneża mieli do pokonania prawie 1600 kilometrów!). Chyba po raz pierwszy w historii byli obecni wszyscy bracia! Ze względu na ograniczone możliwości noclegowe w klasztorze wszyscy zostali zakwaterowani w użhorodzkim Seminarium Eparchialnym.

- Pierwszego dnia słuchaliśmy konferencji na temat syndromu DDA, o którym mówił brat Sergiej Kippa. Drugi dzień był poświęcony prezentacji pogłębionego życiorysu Czcigodnego Sługi Bożego o. Serafina Kaszuby, którą przedstawił brat Kazimierz Guzik. W przedstawionej prezentacji mieliśmy okazję zobaczyć wiele nowych fotografii i usłyszeć o różnych szczegółach jego życia i posługi. W czwartek zostaliśmy serdecznie przyjęci przez biskupa Milana Šašika CM. - Tłumaczył br. Andrzej Rudnik z klasztoru w Użhorodzie.

Bracia mieli okazję doświadczyć Liturgii wschodniej, którą dwukrotnie sprawowali w kapucyńskiej cerkwi, przy licznym i żywym udziale parafian. Czas spotkania to również rozmowy do późna, przy stole, na rekreacji, na spacerze.

Bracia Kapucyni z Użhorodu

KONFERENCJA KAPUCYŃSKICH ŚRODOWISK EWANGELIZACYJNYCH

Trwamy w radości ze Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa oczekując obietnicy Ojca – Ducha Świętego. W tym duchu 21 kwietnia, w Wołczynie, miała miejsce I Konferencja Kapucyńskich Środowisk Ewangelizacyjnych. Spotkanie to zorganizowała powołana przez Zarząd Krakowskiej Prowincji Kapucynów grupa braci do spraw ewangelizacji wraz z osobami świeckimi ze Wspólnoty „Góra Błogosławieństw" z Wołczyna.

Konferencja kongresowa odbyła się Zespole Szkół w Wołczynie. – Na nasze zaproszenie odpowiedziały wspólnoty zaangażowane w ewangelizację gromadzące się przy naszych klasztorach w: Wałczu (Domowy Kościół, Odnowa w Duchu Świętym, „Droga Życia"); Pile (Wspólnota „Jezusa Księcia Pokoju"); Nowej Soli (Diakonia Modlitwy Ruchu Światło-Życie); Wrocławiu (Domowy Kościół, „Dom Boży", „Skauci Króla"), Wołczynie (Domowy Kościół, Diakonia Modlitwy Ruchu Światło-Życie, Wspólnota „Góra Błogosławieństw"); Bytomiu (Wspólnota „ Emmanuel"); Krakowie (Diakonia Modlitwy Ruchu Światło-Życie, Wspólnota „Krzew Winny"); Kielcach (DA „Drabina", Szkoła Maryi); Sędziszowie Małopolskim (Ruch Światło-Życie); Stalowej Woli (Odnowa w Duchu Świętym „ Baranek Zwyciężył"); Wiener Neustadt. Gościliśmy również osoby ze wspólnoty „Ararat" z Niepołomic, ze Wspólnoty św. Jana z Wrocławia oraz ze Szkoły Maryi z Poznania. – Tłumaczył br. Przemysław Tomas, członek grupy braci do spraw ewangelizacji.

W spotkaniu uczestniczył również br. Tomasz Żak – Minister Prowincjalny , który przewodniczył uroczystej Eucharystii oraz wygłosił homilię do zgromadzonych uczestników.

– W pierwszej części konferencji skupiliśmy na tym, aby podzielić się własnym doświadczeniem ewangelizacji, zwracając szczególną uwagę na trudności i przeszkody jakie napotkamy w tej sferze. W drugiej części spotkania wysłuchaliśmy dwóch katechez. Pierwszą zatytułowaną „Parafia – wspólnota wspólnot, czy federacja wspólnot?", wygłosił ks. Emmanuel Piteryga – proboszcz parafii św. Jadwigi w Chorzowie. Drugą, „Równowaga między ewangelizacją, formacją i życiem codziennym ewangelizatora. Pomysły współpracy na przyszłość jeśli chodzi o ewangelizację w Prowincji i zaangażowanie wspólnot przy Kapucynach" przedstawił Wiesław Jadczuk – lider Wspólnoty „Dom Boży" z parafii św. Augustyna we Wrocławiu. – Relacjonuje br. Przemysław.

Konferencję zakończyła modlitwa o wylanie Ducha Świętego. Uczestnicy spotkania modlili się za poszczególne wspólnoty oraz miasta, w których prowadzą ewangelizację. Na koniec modlitwy Brat Minister Prowincjalny błogosławił Najświętszym Sakramentem każdą wspólnotę.

W czasie konferencji każdy z obecnych mógł doświadczyć daru jedności, który przynosi Chrystus Zmartwychwstały oraz na nowo rozpalić ewangelizacyjną gorliwość.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

KAPITUŁA WF TAU W SPALE

W dniach 20–22 kwietnia 2018 r. odbyła się w Spale kolejna kapituła Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. W kapitule wzięli udział przedstawiciele wspólnot: Bielsko Biała–Tychy, Bytom, Dąbrowa Górnicza, Piła, Poznań, Stalowa Wola i Kraków. Opiekę duszpasterską objął br. Robert Rabka OFMCap.

Kapituła została połączona z dwoma blokami warsztatów. Blok pierwszy dotyczył zagadnień tradycji liturgicznej, zaś blok drugi obejmował praktyczne warsztaty z zakresu posługi i oprawy liturgicznej.

Część dotycząca tradycji liturgicznej pomogła uświadomić uczestnikom, że Eucharystia jest nie tyle samą ucztą, co przede wszystkim ofiarą Jezusa Chrystrusa. Jednakże nie jest to jedynie pamiątka tej ofiary, lecz dokładnie ta sama ofiara, jaką poniósł Chrystus. Podczas mszy św. wierni są niejako przenoszeni w czasie do wy-

darzeń opisanych w Ewangeliach i współuczestniczą w nich. Wiele uwagi poświęcono opisom różnych tradycji odprawiania liturgii, jakie zaistniały w historii chrześcijaństwa, w tym szczególnie mszy trydenckiej.

Bardzo praktyczny wymiar miały warsztaty posługi i oprawy liturgicznej. Prowadzono je oddzielnie dla mężczyzn i kobiet. W przypadku warsztatów dla mężczyzn uczestnicy poznali podstawy służenia do mszy św. Wyjaśniono znaczenie wielu gestów kapłana i ministrantów wykonywanych podczas każdej Eucharystii. Z kolei warsztaty dla kobiet dotyczyły zasad właściwego doboru oprawy muzycznej podczas sprawowania Eucharystii. Zdobyte umiejętności uczestnicy mogli wykorzystać już tego samego dnia podczas wspólnotowej mszy św. Dzięki takim warsztatom uczestnictwo w Eucharystii może stać się pełniejsze i bardziej zrozumiałe. Zdobyta wiedza z całą pewnością pomoże także w przygotowaniach oprawy muzycznej i posługi podczas liturgii w lokalnych wspólnotach.

Ostatnim elementem kapituły w Spale było forum, w czasie którego członkowie poszczególnych wspólnot mogli podzielić się swoimi trudnościami i radościami związanymi

z życiem wspólnot lokalnych. Forum służyło też zapoznaniu się i wyrażeniu opinii na temat przyszłorocznych planów Rady WF Tau.

Całości wrażeń z uczestnictwa w kapitule dopełniły: fantastyczna pogoda, sprzyjający skupieniu ośrodek oraz atrakcyjność samej Spały. Jednocześnie, pomimo wypełnionego wieloma zajęciami planu dnia, była także możliwość wspólnego braterskiego spędzania czasu.

Wspólnota WFTau

NOWOŚCI KAMPANII NIESTYGMATYCY

W Dziele Pomocy św. Ojca Pio kontynuujemy akcję społeczna NIESTYGMATYCY.

Do serii wydarzeń odbywających się w jej ramach dołączył konspekt katechezy dla szkół średnich oraz publikacja z świadectwami osób wychodzących z bezdomności „12 dobrych spojrzeń".

Lekcja, którą według opracowanego w Dziele konspektu może przeprowadzić każdy katecheta lub wychowawca, ma za zadanie przedstawić młodym ludziom inne niż stereotypowe spojrzenie na osoby bezdomne i potrzebujące. Przez prezentację faktów i informacji o dramacie bezdomności w Polsce w zestawieniu z prawdziwymi historiami naszych podopiecznych uczniowie mogą zdobyć całościowy obraz sytuacji osób bezdomnych.

Konspekt wraz z prezentacją multimedialną oraz pomocami dla uczniów można pobrać ze strony: http://niestygmatycy.pl/konspekt.html

Tym, którzy chcą poznać więcej historii osób, które są na drodze wychodzenia z bezdomności, proponujemy także publikacje zawierającą 12 świadectw osób bez domu. „12 dobrych spojrzeń" to mała książeczka, dzięki której można poznać historię 12 osób, ich los odmienił się dzięki pomocy pracowników, wolontariuszy i darczyńców Dzieła. – Możemy tu poznać bliżej Kingę, Roberta, Tomka, Staszka i 8 innych osób bez domu, z którymi spotkaliśmy się w Dziele Pomocy św. Ojca Pio – mówi br. Tomasz Duszyc OFMCap, pomysłodawca inicjatywy.

Książeczka jest również praktyczną zachętą do złożenia 12 dobrowolnych ofiar (na przykład raz w miesiącu przez rok) na rzecz osób bez domu. Dla każdego Darczyńcy, który 12 razy wspomoże działalność Dzieła Pomocy św. Ojca Pio, przygotowano upominek. Publikacje w dowolnej liczbie można zamówić na stronie internetowej.

Kampania społeczna NIESTYGMATYCY trwa przez cały rok w ramach obchodzonego jubileuszu: 100 rocznicy otrzymania stygmatów przez św. Ojca Pio i 50 rocznicy jego śmierci. Jako Dzieło Pomocy włączamy się także w inne wydarzenia organizowane przez Prowincję Krakowską Braci Mniejszych Kapucynów w ramach Roku Jubileuszowego, m.in. XVI Czuwanie z Ojcem Pio w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie–Łagiewnikach.

DPOP

ŚWIĘCENIA W KRAKOWIE

W przeddzień niedzieli Zesłania Ducha Świętego, 19 maja 2018 roku, wspólnota świętego Kościoła rzymskokatolickiego oraz Prowincja Krakowska Kapucynów, jej córka, otrzymała trzech nowych diakonów i pięciu prezbiterów. Sakramentu święceń udzielił JE Ksiądz Biskup Roman Pindel - Ordynariusz Diecezji Bielsko-Żywieckiej. W koncelebrze uczestniczyli kapłani diecezjalni z rodzinnych parafii naszych braci, oraz wielu Kapucynów przybyłych na te uroczystości z Polski, Ukrainy, a nawet z Brazylii. Obecni byli Minister Prowincjalny br. Tomasz Żak, Wikariusz Prowincjalny br. Tomasz Protasiewicz oraz Kustosz Kustodii Ukrainy i Rosji br. Piotr Błażej Suska.

Kandydatów przedstawił biskupowi magister Postnowicjatu i rektor Wyższego Seminarium Duchownego br. Augustyn Chwałek. Święcenia prezbiteratu przyjęli bracia: Daniel Kowalewski, Wojciech Sokołowski, Ryszard Dorda, Wojciech Pawłowski i Mateusz Skoczylas.

Diakoni uczestniczą w specjalny sposób w posłaniu i łasce Chrystusa. Sakrament święceń naznacza ich pieczęcią („charakterem"), której nikt nie może usunąć. Upodabnia ich ona do Chrystusa, który stał się „diakonem", to znaczy sługą wszystkich. Do diakonów należy między innymi asystowanie biskupowi i prezbiterom przy celebracji Boskich misteriów, szczególnie Eucharystii, jej udzielanie, asystowanie przy zawieraniu małżeństwa i błogosławienie go, głoszenie Ewangelii i przepowiadanie, prowadzenie pogrzebu i poświęcanie się różnym posługom miłości. Słowa te, zaczerpnięte z Katechizmu Kościoła Katolickiego, ukazują naturę diakonatu. Nasza kapucyńska wspólnota może cieszyć się nowymi diakonami: br. Bartoszem Ekertem, br. Mirosławem Burzyńskim i Mateuszem Kaczorowskim, którym dzisiaj powierzona tę zaszczytną posługę.

Niech dobry Bóg błogosławi naszym nowym diakonom i prezbiterom, by nigdy nie ustali w posłudze głoszenia Słowa i sprawowania sakramentów.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

V PROWINCJALNY TURNIEJ PIŁKI NOŻNEJ LSO

W dniach 25 - 27 maja 2018 roku, w Wołczynie, odbył się V Prowincjalny Turniej Piłki Nożnej Liturgicznej Służby Ołtarza zorganizowany przez Referat Powołań Prowincji Krakowskiej. O puchar Ministra Prowincjalnego walczyły drużyny z Kielc, Wołczyna, Krakowa - Olszanicy, Tenczyna, Nowej Soli i Wrocławia. Choć z nieba lał się żar godny tropików, wszyscy zawodnicy dzielnie walczyli o jak najwyższe miejsce w klasyfikacji. Turniej zorganizowany przy wsparciu Urzędu Miasta Wołczyna stał się dobrą okazją do integracji grup ministranckich, nawiązania nowych znajomości, poznania kapucyńskiej wspólnoty, zdrowej rywalizacji i aktywnego spędzenia wolnego czasu.

Poniżej prezentujemy wyniki oraz zdjęcia:
I miejsce (kategoria młodsza) - LSO Tenczyn
II miejsce (kategoria młodsza) - LSO Wołczyn
III miejsce (kategoria młodsza) - LSO Nowa Sól

I miejsce (kategoria średnia) - LSO Tenczyn
II miejsce (kategoria średnia) - LSO Nowa Sól
III miejsce (kategoria średnia) - LSO Wołczyn

I miejsce (kategoria starsza) - LSO Tenczyn
II miejsce (kategoria starsza) - LSO Nowa Sól
III miejsce (kategoria starsza) - LSO Wołczyn

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

WRĘCZENIE KRZYŻA MISYJNEGO

W niedzielę 3 czerwca 2018 roku w Wałczu miała miejsce uroczysta Msza Św., podczas której brat Tomasz Żak, Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej, wręczył krzyż misyjny przyszłemu misjonarzowi bratu Maciejowi Jabłońskiemu. Tym samym brat Maciej został posłany, aby głosić Dobrą Nowinę w Afryce, w Republice Środkowoafrykańskiej.

Uroczysta Eucharystia zgromadziła w parafii świętego Antoniego wielu braci kapucynów, krewnych i przyjaciół przyszłego misjonarza oraz ludzi dobrej woli, dla których sprawa misji afrykańskich jest niezwykle ważna.

Kazanie wygłosił brat Robert Wnuk – misjonarz i radny Kustodii Republiki Środkowoafrykańskiej i Czadu. W swojej homilii brat Robert przybliżył słuchaczom sytuację, jaka panuje w Republice Środkowoafrykańskiej oraz warunki w jakich pracują misjonarze. Na zakończenie zachęcił młodych ludzi do zaufania Bożej Opatrzności, otwarcia się na powołanie i odważnego pójścia tam, gdzie Bóg posyła.

Proboszcz, brat Waldemar Korba, wręczył bratu Maciejowi stułę – znak kapłańskiej posługi – oraz zapewnił, że rodzinna parafia świętego Antoniego w Wałczu zawsze będzie otaczała modlitewną troską nowego misjonarza.

Biuro Prasowe Kapucynów – Prowincja Krakowska

SPOTKANIE FORMACYJNE ASYSTENTÓW FZŚ

W dniach od 4 do 6 czerwca 2018 r. odbyło się w Krynicy Morskiej doroczne spotkanie formacyjne asystentów Franciszkańskiego Zakonu Świeckich z obu Prowincji polskich kapucynów. W zebraniu prowadzonym przez br. Andrzeja Romanowskiego, Asystenta Narodowego FZŚ, uczestniczyło 7 braci z Prowincji Warszawskiej, 9 z Prowincji Krakowskiej oraz ks. Marcin Sobiech z Ostrołęki, asystent Regionu Białostockiego FZŚ. Główne obrady odbyły się 5 czerwca. W tym dniu obecni wysłuchali dwóch konferencji dotyczących Reguły FZŚ. Przed południem wystąpił br. Andrzej Romanowski, który mówił o darze od Kościoła, jakim jest Reguła FZŚ, o jej przyjęciu i interpretacji, o relacji darów naturalnych i nadnaturalnych w życiu Regułą oraz zaangażowaniu indywidualnym w jej przeżywaniu. Charakterystycznym kluczem do czytania Reguły FZŚ jest zwrot warunkowy „jeśli", używany już przez Jezusa w Ewangelii: „jeśli chcesz być doskonały, to...". „Jeśli chcę być we wspólnocie franciszkańskiej, to...": mam przyjąć Regułę i być otwartym na działanie Ducha Świętego, być posłuszny Kościołowi, otwarty na miłość wobec bliźniego, być pokorny i gotowy do służby. Po południu konferencję pt. „Reguła FZŚ na nowo odczytana" wygłosił ks. Marcin Sobiech. W zwięzły i jasny sposób omówił poszczególne artykuły aktualnej Reguły FZŚ, ze szczególnym uwzględnieniem artykułów od nr 4 do nr 19. W środę 6 czerwca zebrani wysłuchali relacji br. Andrzeja Romanowskiego z ostatniego spotkania Konferencji Asystentów Prowincjalnych i Regionalnych w Warszawie, zajęli się sprawami bieżącymi oraz ustalili temat kolejnego spotkania, które odbędzie się Krakowie Olszanicy w dniach od 3 do 5 czerwca 2019 r.

Całe, bardzo owocne spotkanie, odbyło się we wspaniałej braterskiej atmosferze. Służyło wzajemnemu poznaniu się braci asystentów z obu kapucyńskich Prowincji w Polsce, ich formacji franciszkańskiej oraz wymianie doświadczeń i pomysłów.

br. Robert Rabka OFMCap

PIELGRZYMKA BRACI ZAKONNYCH DO ALTÖTTING

W tym roku bracia zakonni naszej Prowincji obrali za cel pielgrzymki odległe Altötting w niemieckiej Bawarii, gdzie żył i posługiwał przez 41 lat nasz święty kapucyński – brat Konrad z Parzham. To coroczne spotkanie braci, które odbyło się w dniach 4-7 czerwca, zbiegło się z obchodami 200-setnej rocznicy jego urodzin (22 grudnia 1818r.). Na spotkanie z bratem Konradem ruszyliśmy wsparci błogosławieństwem naszego Ministra Prowincjalnego br. Tomasza Żaka.

Przed nami stanęła perspektywa 10-cio godzinnej podróży autobusem do Bawarii przez Czechy i Austrię. Kilometry mijały nam na wspólnie odmawianej Liturgii Godzin i rozmowach w braterskiej atmosferze. W kontekst historyczno-kulturowy Bawarii i świętego Bawarczyka wprowadził nas wykład brata Błażeja Strzechmińskiego.

Po noclegu w Altötting ruszyliśmy w rodzinne strony św. Konrada. Przed naszymi oczami rozciągały się zielone i złociste od zbóż wzniesienia i doliny, a my przejeżdżając pomiędzy nimi, podążaliśmy śladami Świętego od świątyni do świątyni, które były świadkami niejednej modlitwy naszego współbrata. Tym samym próbowaliśmy poznać duchową drogę ku największej miłości jego życia – Boga. W tej drodze towarzyszył nam miejscowy kapucyn – br. Georg oraz nasz tłumacz, Polak, żyjący posługujący w Niemczech – br. Tomasz.

W Parzham – w domu, gdzie urodził się i mieszkał przez 31 lat br. Konrad – uczestniczyliśmy w Eucharystii, zanosząc intencje własne i naszej Prowincji. Słowo do nas skierował Wikariusz Prowincjalny – br. Tomasz Protasiewicz. Następnie w kościele św. Wolfganga, oddalonego o 3 km od Parzham, dziękowaliśmy Bogu za dar powołania zakonnego, odnawiając przyrzeczenia chrzcielne oraz profesję zakonną.

W drodze powrotnej do hotelu zatrzymaliśmy się na chwilę w miejscowości Marktl nad Iną, w domu, w którym urodził się Papież Benedykt XVI. Potem udaliśmy się do braci z klasztoru w Altötting, gdzie zwiedziliśmy klasztor oraz obejrzeliśmy cenne pamiątki po bracie Konradzie.

W dniu wyjazdu udało nam się jeszcze nawiedzić sanktuarium Czarnej Madonny – Patronki Bawarii oraz przeżyć wspólnie Eucharystię w kościele św. Konrada przy jego relikwiach, dziękując za wszelkie owoce tej pielgrzymki i przykład jego świętego życia.

br. Piotr Wysocki OFMCap

ZNACZEK ZE ŚWIĘTYM STYGMATYKIEM

13 czerwca 2018 roku w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie miała miejsce konferencja prasowa zorganizowana przez Zakon Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincję Krakowską oraz Pocztę Polską S. A. Podczas spotkania zaprezentowano pierwszy polski okolicznościowy znaczek pocztowy ze Świętym Ojcem Pio! Jest to jedna z polskich inicjatyw Roku Jubileuszu 100-lecia otrzymania stygmatów przez Świętego Ojca Pio oraz 50-lecia Jego przejścia do domu Ojca.

Konferencję zorganizowano tuż przed planowanym na 16 czerwca 2018 r. w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach – Jubileuszowym Czuwaniem z Ojcem Pio, w rocznicę Jego kanonizacji.

We wspólnej wiadomości Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej oraz Poczty Polskiej S. A. możemy przeczytać:

– Obecny rok będzie dla wszystkich czcicieli Świętego Ojca Pio wyjątkowym czasem, przeżywamy bowiem uroczysty jubileusz stulecia od otrzymania przez niego stygmatów oraz pięćdziesięciolecia od przejścia do domu Ojca. Zaplanowanych jest wiele wydarzeń takich jak ogólnopolskie spotkania modlitewne, kongresy popularyzujące duchowość Św. Ojca Pio, które odbędą się w Gdańsku, Lublinie i na Jasnej Górze oraz wiele inicjatyw wspierających główne wydarzenia jubileuszowe. Już w najbliższą sobotę, 16 czerwca spotykamy się w Sanktu-

arium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach na nocnym czuwaniu, aby wspólnie modlić się przy relikwiach Świętego. W październiku planujemy także narodową pielgrzymkę do Ojca Pio – mówi brat Mateusz Magiera, rzecznik prasowy Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej.

XVI Czuwanie z Ojcem Pio w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach odbędzie się w nocy z 16 na 17 czerwca. Stygmaty, które Ojciec Pio nosił na swoim ciele przez 50 lat stanowią główny temat rozważań tegorocznego spotkania. Każdy z uczestników będzie mógł uczcić wyjątkowe relikwie świętego: rękawiczkę, którą zakrywał rany dłoni oraz chustę służącą jako opatrunek jego boku. Uroczystą Eucharystię o północy odprawi Ks. Kardynał Stanisław Dziwisz, natomiast konferencje i świadectwa wygłoszą: br. Antonio Belpiede – kapucyn z Prowincji Foggia, do której należał Ojciec Pio, ks. Krzysztof Śliczny, asystent diecezjalny Grup Modlitwy Ojca Pio z diecezji kaliskiej, ks. Andrzej Liszka, moderator największej w Polsce Grupy Modlitwy Ojca Pio z Nowego Sącza.

Podczas Eucharystii w darach ołtarza zostanie przyniesiony pierwszy w Polsce znaczek pocztowy „Święty Ojciec Pio". 16 czerwca to nie tylko dzień rozpoczęcia Czuwania, ale również pierwszy dzień emisji wspomnianego znaczka.

– Poczta Polska swoim wydawnictwem filatelistycznym oddaje hołd znanemu w Polsce włoskiemu świętemu. Naszym zamiarem było, aby znaczek, tak jak życie i stygmaty św. Pio z Pietrelciny, był wyjątkowy i ukazywał postać świętego tak, jak go zapamiętali licznie odwiedzający go pielgrzymi – mówi wiceprezes Zarządu Poczty Polskiej Wiesław Włodek.

Emisja przygotowana została specjalnie z okazji 100. rocznicy otrzymania stygmatów przez włoskiego świętego oraz w 50. rocznicę jego śmierci. Autorka projektu – artystka plastyk Marzanna Dąbrowska – umieściła na znaczku charakterystyczny wizerunek świętego, który naznaczony stygmatami Męki Pańskiej, przeżywał tajemnicze cierpienia, ale nigdy nie tracił pogody ducha. Ojciec Pio przedstawiony na znaczku jest pogodny i uśmiechnięty. W podpis znaczka artystka wkomponowała kontur dłoni z czerwoną kropką na środku symbolizującą stygmaty.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

XVI CZUWANIE Z OJCEM PIO W KRAKOWIE-ŁAGIEWNIKACH

Rok 2018, to ROK OJCA PIO. Przeżywamy bowiem uroczysty jubileusz stulecia od otrzymania przez niego stygmatów oraz pięćdziesięciolecia od przejścia do domu Ojca.

W nocy 16 na 17 czerwca 2018 czciciele świętego Stygmatyka zgromadzili się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach by razem modlić się za wstawiennictwem Pio z Pietrelciny oraz zgłębiać jego duchowość.

Czuwanie rozpoczęło wniesienie wyjątkowych relikwii: rękawiczki, którą zakrywał rany dłoni oraz chusty służącej jako opatrunek boku. W uroczystej procesji lipsanoteki nieśli br. Roman Rusek – krajowy koordynator Grup Modlitwy Ojca Pio, br. Mateusz Magiera – rzecznik prasowy Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej oraz br. Antonio Belpiede – kapucyn z włoskiej Prowincji Foggia, z której pochodził święty Pio. Brat Antonio wygłosił również konferencję inaugurującą czuwanie. W swoim wystąpieniu przedstawił słuchaczom młodość, pierwsze lata formacji zakonnej oraz czas przed stygmatyzacją przyszłego świętego.

Tematem przewodnim tegorocznego czuwania były stygmaty, które święty Ojciec Pio nosił przez pięćdziesiąt lat na swoim ciele. Stygmaty to takie same rany jakie zadano Jezusowi w czasie męki krzyżowej. Przebite dłonie, przebite stopy, rozorany bok… te rany nosił na swoim ciele święty Ojciec Pio. Niewyobrażalny ból towarzyszył przez 50 lat Stygmatykowi. Można dodać, że Ojciec Pio posiadał również ranę ramienia, którą Jezus miał od dźwigania krzyża oraz przeżywał ukoronowanie cierniem i biczowanie. Ogrom tych cierpień ofiarował Bogu za zbawienie ludzi – tłumaczył brat Zdzisław Duma asystent prowincjalny Grup Modlitwy Ojca Pio Polski Północnej.

Uroczystą Eucharystię o północy sprawował świadek procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego świętego Ojca Pio JE Ks. Kardynał Stanisław Dziwisz. W słowie skierowanym do pielgrzymów przypomniał, jak bardzo ważna dla Ojca Pio była Ofiara Eucharystyczna.

Podczas Mszy świętej w darach ołtarza został przyniesiony przez Łukasza Smółkę – szefa gabinetu politycznego Ministra Infrastruktury Andrzeja Adamczyka oraz Wiesława Włodka – wiceprezesa zarządu Poczty Polskiej pierwszy polski znaczek pocztowy ze świętym Ojcem Pio. 16 czerwca to nie tylko dzień rozpoczęcia Czuwania, ale również pierwszy dzień emisji wspomnianego znaczka.

Ks. Krzysztof Śliczny, asystent diecezjalny Grup Modlitwy Ojca Pio z diecezji kaliskiej, wygłosił konferencję zatytułowaną „Weź udział w mojej męce. O stygmatach św. Ojca Pio". W swoim referacie ukazał fenomen stygmatów – wyjątkowego daru udzielanego ludziom głęboko zjednoczonym z Chrystusem oraz sposób przezywania tej wyjątkowej łaski przez Stygmatyka z Pietrelciny. Ks. Andrzej Liszka, moderator największej w Polsce Grupy Modlitwy Ojca Pio z Nowego Sącza podzielił się z zebranymi w sanktuarium czcicielami Ojca Pio doświadczeniami działania świętego w jego życiu.

Pozostały czas wypełniony był wspólną modlitwą oraz adoracją Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

To był dobry czas, by napełnić „duchowe baterie". Od lat przyjeżdżam na czuwania i zawsze wracam pełna nowych sił… – tak o swoim doświadczeniu czuwania z Ojcem Pio opowiadała Janina z Jastrzębia Zdroju.

Na czuwaniu jednak się nie kończy. Przed nami jeszcze wiele wydarzeń związanych z Rokiem Jubileuszowym. Więcej szczegółów na ich temat możecie znaleźć TUTAJ.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SIOSTRA ŚMIERĆ

Dnia 22 czerwca 2018 roku
w wieku 84 lat, 68 roku życia zakonnego i 60 kapłaństwa
odszedł do Pana

br. Gustaw Tyburczy OFMCap

prezbiter Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów

Br. Gustaw Maria Tyburczy urodził się 21 sierpnia 1934 roku w Lipnicy, małej wiosce oddalonej 10 kilometrów od Kolbuszowej. Na Chrzcie świętym otrzymał imię Mieczysław. Jako młody chłopak odbierał wykształcenie w Seminarium Serafickim OO. Kapucynów w Rozwadowie.

20 sierpnia 1950 roku rozpoczął nowicjat pod kierunkiem magistra nowicjatu br. Aleksego Bałuta. 21 sierpnia 1951 złożył na ręce ministra prowincjalnego, br. Remigiusza Kranca, pierwszą profesję zakonną. Ponieważ odkrył w sobie powołanie kapłańskie, po nowicjacie trafił do Krakowa, by uzupełnić średnie wykształcenie oraz podjąć dalszą naukę w seminarium. Uczęszczał do Prywatnej Szkoły Ogólnokształcącej OO. Karmelitów na Piaskach, którą ukończył zdaniem wewnętrznej matury. Aby uzyskać świadectwo honorowane przez państwo zdał eksternistyczny egzamin dojrzałości w Liceum im. Jana III Sobieskiego w Krakowie. Następnie odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Kapucynów w Krakowie.

Wieczystą profesję zakonną złożył na ręce brata Alojzego Wojnara, delegata ministra prowincjalnego, 8 września 1955 roku. Święcenia prezbiteratu przyjął 17 czerwca 1958 roku w Krakowie, a tuż po nich został skierowany na studia biblijne na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które ukończył licencjatem z teologii.

W lipcu 1961 roku został skierowany do Sędziszowa Małopolskiego, gdzie pełnił posługę duszpasterską ka-

znodziei i spowiednika. W marcu 1962 roku przeniesiono go do Krosna, następnie, w czerwcu 1962 roku decyzją przełożonych trafił do Rozwadowa, gdzie pełnił odpowiedzialną funkcję wykładowcy teologii na Studium Teologii WSD OO. Kapucynów. Trzy lata później został przeniesiony do Sędziszowa Małopolskiego. Na nowej placówce nadal pełnił funkcję wykładowcy Studium Teologii WSD OO. Kapucynów.

W październiku 1966 roku kontynuował studia na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które zwieńczył licencjatem z nauk biblijnych. Na tym jego kariera naukowa się nie skończyła. Podjął studia doktoranckie, jednak ze względu na pilne potrzeby duszpasterskie w parafiach prowadzonych przez naszą Prowincję zakonną, nie zakończył rozprawy doktorskiej.

Po trwającym kilka lat pobycie w Lublinie, przeplatającym się z posługą duszpasterską w Krakowie, 23 czerwca 1971 roku został mianowany wikarym domu Bytomiu. W niecały miesiąc później, 7 lipca 1971 roku przyjął również obowiązki wikarego tamtejszej parafii. Z Bytomia został przeniesiony 14 sierpnia 1973 roku do Wrocławia, gdzie pracował jako katecheta i duszpasterz młodzieży. Od 2 lipca 1979 roku do 3 lipca 1985 pełnił posługę gwardiana wrocławskiej wspólnoty braci. W tym okresie piastował również urząd wikariusza parafii św. Augustyna z uprawnieniami administratora, a następnie proboszcza. 11 lipca 1985 roku został przeniesiony do Bytomia, gdzie pełnił posługę wikarego parafii. 5 sierpnia 1988 roku został skierowany do Krosna i mianowany gwardianem wspólnoty i proboszczem parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego.

Podczas swoich pobytów w Bytomiu, Wrocławiu i Krośnie wspomagał podziemną działalność solidarnościową oraz otwarcie wypowiadał się przeciwko władzy ludowej. Z tego powodu miał częste kłopoty ze strony UB. Podczas stanu wojennego Urząd d/s Wyznań kilkakrotnie występował do władz kościelnych i zakonnych ze skargami przeciwko niemu.

30 czerwca 1991 roku został przeniesiony do Sędziszowa Małopolskiego i mianowany wikarym domu, natomiast 1 lipca 1997 roku został ustanowiony gwardianem gdańskiej wspólnoty braci i rektorem tamtejszego kościoła. 16 sierpnia 1999 roku przełożeni zakonni przenieśli go do Stalowej Woli, gdzie podjął posługę spowiednika, kapelana szpitala kolejowego i kapelana zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego. 1 lipca 2008 trafił do Terliczki, a dokładnie dwa lata później został skierowany do Sędziszowa Małopolskiego, gdzie swoim zakonnym doświadczeniem oraz wiedzą teologiczną wspierał braci formujących się w nowicjacie.

Zmarł w Sędziszowie Małopolskim 22 czerwca 2018 roku.

Biuro Prasowe Kapucynów – Prowincja Krakowska

NOWY DOM W BIEŁGORODZIE

29 czerwca 2018 roku br. Tomasz Żak – Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Krakowskiej, po uzyskaniu zgody radnych zarządu Prowincji, Biskupa diecezji saratowskiej oraz Ministra Generalnego, erygował dom zakonny w Biełgorodzie, w Rosji. Patronami nowoustanowionej wspólnoty zostali Wszyscy Święci Zakonu Serafickiego.

Oprócz Ministra Prowincjalnego w uroczystościach towarzyszyli również bracia: Tomasz Protasiewicz – Wikariusz Prowincjalny, Błażej Suska – Kustosz Kustodii Ukrainy i Rosji, Aleksander Mogilny – radny Kustodii oraz bracia z Woroneża wraz z delegacją z tamtejszej parafii.

Wspólne świętowanie rozpoczęła uroczysta Msza święta odpustową w uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła – patronów parafii.

- *Świętowaliśmy również 15-lecie przybycia Kapucynów do Rosji i rocznicę naszej obecności w Biełgorodzie. Na początku Mszy świętej został odczytany dekret erygowania wspólnoty, a po Eucharystii został poświęcony dom, po czym wszyscy zostali zaproszeni na mały poczęstunek* – tłumaczył br. Grzegorz - uczestnik uroczystości.

Niech dobry Bóg błogosławi naszym Braciom posługującym Rosji.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE POSTNOWICJATÓW Z CAŁEJ EUROPY

W dniach 8-12 lipca 2018 roku obyło się w Rzymie spotkanie kapucyńskich postnowicjatów z całej Europy. Pojechaliśmy na nie razem z braćmi z Prowincji Warszawskiej, by licznie reprezentować dwie polskie prowincje kapucynów. Do naszego Kolegium św. Wawrzyńca z Brindisi przybyła na spotkanie z Ministrem Generalnym młodzież zakonna ze wszystkich europejskich prowincji, by dzielić się swoim doświadczeniem oraz dyskutować o naszym życiu w formacji początkowej. Pomagał nam w tym nowo opracowany dokument *Ratio Formationis Ordinis*.

Przez cztery dni spotykaliśmy się na konferencjach, pracach w grupach, wspólnej modlitwie i zwyczajnych rozmowach, które często okazywały się wyjątkowo cenne. Ważkim tematem były kwestie poruszane w przemówieniu Ministra Generalnego, który mocno podkreślił, jak ważne jest to, komu oddajemy swoje życie oraz jak wielkim darem są relacje z braćmi.

Ogromna różnorodność doświadczeń braci z całej Europy pozwoliła nam dostrzec ukryte bogactwo, które kryje jeszcze w sobie nasz Zakon. W rozmowach doświadczaliśmy tego, że wszystkich nas połączyło pragnienie pójścia za Jezusem razem z braćmi, by gromadzić skarby w niebie, a nie tu na ziemi.

W każdym z nas było pragnienie lepszego poznania miejsc związanych ze świętym Franciszkiem. Dlatego odwiedziliśmy Asyż oraz jego okolice. Byliśmy pod wrażeniem skromności oraz prostoty życia pierwszych wspólnot św. Franciszka i św. Klary. Niemałe zdziwienie turystów wzbudziliśmy na ulicach Rzymu, zwiedzając również bazyliki oraz miejsca naznaczone obecnością pierwszych kapucyńskich braci.

br. Piotr Wysocki OFMCap

SPOTKANIE MŁODYCH W WOŁCZYNIE „RAZEM"

Każde spotkanie wołczyńskie to zatrzymanie się przy jakimś misterium chrześcijańskim. W tym roku pochylamy się nad tajemnicą wspólnoty.

Osobą, która chce Ci pokazać drogę do Jezusa Brata, jest św. Franciszek z Asyżu. Jednak takim człowiekiem może stać się również Twój brat – osoba żyjąca bardzo blisko Ciebie: przyjaciel, kolega a nawet ktoś obcy. Wystarczy tylko przyjąć ten dar, którym jest drugi człowiek. Zatem nie przegap okazji do bycia z kimś „razem", do stawania się przyjacielem – a może nawet bratem? – tłumaczył zebranym br. Piotr Kowalski OFMCap – główny organizator spotkania.

Motto XXIV Spotkania Młodych w Wołczynie brzmi: Razem.

To jedno słowo bardzo trafnie ujmuje ducha wspólnoty zaszczepionego nam, kapucynom, przez św. Franciszka z Asyżu. Bóg jest Trójcą – wspólnotą Trzech Osób – a my jesteśmy stworzeni na Jego obraz i podobieństwo. Dlatego potrzebujemy wspólnoty, aby móc rozwijać się, funkcjonować… aby móc po prostu żyć pełnią życia. – dodaje br. Mateusz Magiera OFMCap – rzecznik prasowy Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej.

Festiwal rozpoczęto klasycznie od rejestracji uczestników. Wołczyńska wspólnota młodych zgromadziła Polaków, Bułgarów, Austriaków, misjonarzy z Afryki oraz gości z Rosji. Oficjalnego otwarcia spotkania dokonali w asyście kolorowych zwierzaków br. Piotr Kowalski OFMCap, br. Bartosz Tkaczyk OFMCap oraz Burmistrz Wołczyna Pan Jan Leszek Wiącek. Włodarz miasta przekazał symboliczny klucz do bram miejskich organizatorom festiwalu, zapewniając jednocześnie o wsparciu oraz życzliwości ze strony samorządu.

Na dobry początek zagrały dla nas dwa zespoły: Pinokio Brothers oraz Play & Pray. Alternatywą był kurs tradycyjnego tańca bułgarskiego prowadzony przez młodzież z tegoż kraju w kultowym „białym namiocie" – wyjaśniał br. Piotr

Tokarz, który od wielu lat prowadzi dokumentację fotograficzną spotkań.

Na zakończenie dnia wszyscy zgromadzili się na nabożeństwie tematycznym – Poznaj, które poprowadził br. Adam Stramski OFMCap. Była to dobra okazja, aby uświadomić sobie wartość wspólnoty oraz piękno, które drzemie w otaczających nas ludziach. Całość zebrał br. Piotr Szaro OFMCap, który poprowadził wieczorną modlitwę oraz wprowadził wszystkich zebranych w kontemplację treści usłyszanych podczas nabożeństwa.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE MŁODYCH W WOŁCZYNIE DZIEŃ II

Słońce, bezchmurne błękitne niebo, ciepło, sucho i przyjemnie. Taką pogodę mieli dzisiaj mieszkańcy Sydney w Australii. Tymczasem w Wołczynie dzień był dżdżysty i rześki. Mimo to prawdziwa pogoda ducha nie opuszczała uczestników Spotkania Młodych.

Drugi dzień festiwalu rozpoczął się od Jutrzni oraz śniadania. Po nich miała miejsce modlitwa dziękczynienia poprowadzona przez brata Piotra Szaro. Nie zabrakło również nieco ruchu na porannej rozgrzewce. To wszystko miało wspomóc słuchanie świadectw działania Boga w życiu dwóch braci: Tomasza Świtały oraz Michała Steca.

Centralnym punktem dnia była Eucharystia sprawowana przez brata Pawła Paszko. W swojej homilii, posługując się obrazami z Księgi Ozeasza, przypomniał zebranym o bezgranicznej miłości Boga do wszystkich ludzi.

Po południu spotkaliśmy się w mniejszych grupach, aby rozważać biblijny obraz Boga Ojca. Jesteśmy braćmi, ponieważ mamy jednego Ojca. Zbliżając się do Boga, zbliżamy się również do siebie. To On tworzy z nas prawdziwą rodzinę – tłumaczył Mateusz z Krakowa.

Wszyscy z podnieceniem oczekiwali wieczornego koncertu kapucyńskiego zespołu KapEl'a. Dlaczego? Uczestnicy zapytani co takiego wyjątkowego jest w tym zespole odpowiadali w następujący sposób:

KapEl'a… To jest to! To muzyka, która trafia nie tylko do głowy, ale i do serca. Zachwyca mnie to, że bracia tworzą muzykę na tak wysokim poziomie. – Piotr z Zagórza

Uwielbiam rock, a bracia wykonują właśnie taką muzykę. Poza tym, nie ma na Wołczynie osoby, która by się świetnie nie bawiła przy tym zespole! – Pola z Wałcza

Bracia i tym razem nie zawiedli. Podbili serca publiczności, która nie chciała pozwolić im zejść ze sceny. Dla tych, którzy nie gustują w muzyce miało miejsce spotkanie z misjonarzami. Bracia Tomasz Świtała, i Robert Wnuk z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz Artur Ziarek z Czadu opowiadali o swojej pracy na czarnym lądzie. Natomiast brat Maciej Jabłoński, który w przyszłym tygodniu wyruszy na misje, podzielił się historią swoich przygotowań do wyjazdu oraz wrażeniami z dwumiesięcznego pobytu w Afryce.

Podczas wieczornego nabożeństwa br. Paweł Paszko wprowadził w medytację biblijnej przypowieści o miłosiernym Ojcu i synu marnotrawnym. Na zakończenie każdy z uczestników otrzymał opaskę z symbolami

B > ∧ V

przypominającymi, że Bóg jest większy od naszych wzlotów i upadków.

Kropką nad i było modlitewne podsumowanie dnia z modlitwą do Aniołów Stróżów.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE MŁODYCH W WOŁCZYNIE DZIEŃ III

Każdy dzień Spotkania Młodych w Wołczynie jest dobrą okazją do dziękowania Panu za wspaniałych ludzi, których stawia na naszej drodze. Wszyscy tworzący spotkanie są wielkim cudem Bożej miłości oraz darem dla wspólnoty. Nikt z nas sam nie ma tego dobra, talentów i darów, które mamy wszyscy RAZEM.

Trzeci dzień festiwalu stanowił dobrą okazję do zapytania młodych dlaczego przyjechali do Wołczyna? Oraz jak się tutaj czują?

Wołczyn to niezły pomysł na udane wakacje. Są tu świetne koncerty, ciekawe konferencje i wspaniali ludzie. Czego chcieć więcej? – Maciej ze Szczecina

Doświadczenie prawdziwych relacji, nabranie dystansu do codziennego życia i prawdziwa radość – właśnie to daje mi Wołczyn. – Natalia z Poznania

Jestem na Wołczynie pierwszy raz. Zaprosił mnie kolega i bardzo cieszę się, że tu przyjechałam. Wśród ludzi, którzy tak jak ja poszukują głębokiej relacji z Bogiem czuję się naprawdę świetnie! – Kinga ze Szczecina

Zachwyca mnie otwartość, która cechuj wszystkich uczestników spotkania. Jestem pierwszy raz na Wołczynie, a czuję się jak w wielkiej rodzinie. – Basia z Tychów

Centralnym punktem trzeciego dnia Spotkania Młodych w Wołczynie była Eucharystia. Najświętszą Ofiarę sprawował Jego Ekscelencja Damian Andrzej Muskus OFM, biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej. W swojej homilii przypomniał, że tylko Bóg może uczynić z nas prawdziwą wspólnotę. Święty Franciszek z Asyżu, dzięki doświadczeniu ojcostwa Boga oraz relacji z Nim, zgromadził wokół siebie braci, dla których starał się być dobrym, jak Bóg był dobry dla niego. Po Mszy świętej Ojciec Biskup spotkał się z młodymi, a także, odpowiadając na zaproszenie uczestników spotkania, odwiedził skąpane w deszczu pole namiotowe.

W dobrym przeżyciu dzisiejszego dnia pomogły konferencje i świadectwa wygłoszone przez Michała Nikodema, Andrzeja Sowę oraz siostrę Teresę Pawlak.

Ukoronowanie dnia stanowiła *Liturgia Pokutna* poprowadzona przez księdza Krzysztofa Kralkę SAC wraz ze wspólnotą Przyjaciel Oblubieńca. Podczas niej członkowie wspólnoty w obrazowy sposób przedstawili jakie skutki w naszym życiu niesie grzech. Ksiądz Krzysztof mówił do zebranych o uwalniającej mocy spowiedzi oraz prawdziwej radości, jaką może dać tylko wolność. W sakramencie Pokuty i Pojednania wielu młodych na nowo spotkało Chrystusa, który pragnie odnawiać życie każdego człowieka. Na zakończenie liturgii we wspólnym uwielbieniu setki młodych serc chwaliły Najwyższego.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE MŁODYCH W WOŁCZYNIE DZIEŃ IV

Oblubieńcami jesteśmy, kiedy dusza wierna łączy się w Duchu Świętym z Panem naszym Jezusem Chrystusem. Braćmi dla Niego jesteśmy, kiedy spełniamy wolę Ojca, który jest w niebie. Matkami, gdy nosimy Go w sercu i w ciele naszym przez miłość Boską oraz czyste i szczere sumienie; rodzimy Go przez święte uczynki, które powinny przyświecać innym jako wzór. O , jak chwalebna to rzecz mieć w niebie świętego i wielkiego Ojca! O, jak świętą jest rzeczą mieć pocieszyciela, tak pięknego i podziwu godnego oblubieńca! To słowa z *Listu do wiernych* [redakcja 1] św. Franciszka z Asyżu, który odkrył szczególną miłość Boga Ojca jaką ma On do wszystkich stworzeń. Święty Franciszek uczy nas, że mając Jednego Ojca w niebie wszyscy jesteśmy braćmi. Jesteśmy jedną rodziną nie ze względu na więzy krwi, ale więzy ducha. Gdy zbliżamy się do Boga, zbliżamy się do siebie nawzajem i zmierzamy ku Niemu RAZEM!

Kolejny dzień Spotkania Młodych w Wołczynie pomógł zebranym odkrywać wartość wspólnoty, jako szczególnego miejsca działania Boga. Przyczyniły się do tego konferencje wygłoszone przez braci kapucynów Tomasza Łakomczyka i Sebastiana Majchra oraz Pana Jacka Pulikowskiego.

Bardzo otwarcie i wprost mówił o kwestiach gender, macierzyństwa i ojcostwa. 0 % owijania w bawełnę, 100% konkretów. – Tak o konferencji Jacka Pulikowskiego wypowiadała się Basia z Bytomia. Natomiast Weronika z Nowej Soli poruszona konferencją br. Tomasza Łakomczyka dodała: *W sposób obrazowy pokazał, że nie ma idealnego*

człowieka, ale we wspólnocie jest siła pochodząca z najlepszych cech tych, którzy ją tworzą.

Chrystus wybiera na apostołów łaski Bożej, kogo chce, jak chce i kiedy chce. W tym roku pięciu braci przyjęło święcenia prezbiteratu. Są to: Wojciech Sokołowski, Mateusz Skoczylas, Daniel Kowalewski, Wojciech Marek Pawłowski oraz Ryszard Dorda. Zgodnie z długą tradycją bracia neoprezbiterzy odprawili „na Wołczynie" uroczystą Eucharystię, podczas której dziękowali Bogu za darmowy i niezasłużony dar kapłaństwa. Homilię wygłosił br. Bogumił Kusiak. Poruszył w niej kwestie potrzeby bliskości Boga oraz drugiego człowieka, którą każdy z nas nosi w swoim sercu.

Nie zabrakło czasu na wspólnotową modlitwę jutrznią oraz nieszporami, a także na spotkania w grupach. Odbyły się również dwa niecodzienne wydarzenia: popołudniowe tańcowanie pod białym namiotem oraz mecz Kapucyni vs „reszta świata". Jak przystało ubogim i pokornym – bracia pozwolili wygrać drużynie przeciwnej.

Wyjątkowymi wydarzeniami były również: Koncert zespołu Maleo Reggae Rockers oraz zamykające dzień nabożeństwo *Wybierz*, przygotowane przez braci Mateusza Skoczylasa i Ryszarda Dordę. Podczas nabożeństwa prezbiterzy modlili się wstawienniczo nad uczestnikami prosząc dobrego Boga o rozeznania zarówno życiowego powołania, jak i rozpoznawania działania Boga w codziennym życiu.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE MŁODYCH W WOŁCZYNIE DZIEŃ V

Niestety wszystko co dobre szybko się kończy. Dzięki temu lepiej doceniamy w naszym życiu wartościowe chwile. Ostatni, wyjazdowy dzień „Wołczyna" przeżywany był pod hasłem Wypełnij. Rozpoczął się on jak zwykle: poranną toaletą, jutrznią, śniadaniem i modlitwą. Tuż po porannym wprowadzeniu miała miejsce konferencja podsumowująca całość spotkania przygotowana przez br. Wojciecha Czywczyńskiego.

Uroczystą Eucharystię, celebrował br. Tomasz Żak — Minister Prowincjalny Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Homilię wygłosił br. Piotr Kowalski — główny organizator spotkania. Po Mszy świętej nadszedł czas na ostatni punkt programu XXIV Spotkania Młodych w Wołczynie — uroczyste rozesłanie wszystkich uczestników z zachętą, by czerpali siłę z jedności wspólnot parafialnych oraz grup gromadzących się przy parafiach.

A co z Wołczynem 2019? Brat Tomasz Żak zaprosił młodzież na przyszłoroczne, jubileuszowe, XXV Spotkanie Młodych w Wołczynie. Młodzież zapytana *przyjedziecie*? Odpowiedziała gromkimi brawami.

Choć XXIV Spotkanie Młodych w Wołczynie już zakończone, to jednak nigdy nie zakończy się to, co w nim było najważniejsze — doświadczanie wspólnoty tworzonej przez dobrego Boga.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

ROK ŚW. WAWRZYŃCA Z BRINDISI

Drodzy Bracia i drogie Siostry,

W przyszłym roku przypada 400 rocznica śmierci św. Wawrzyńca z Brindisi: uważam za niezwykle znaczące, aby od 21 lipca 2018 do 21 lipca 2019 obchodzić rok jemu poświęcony i niniejszy list pragnie być aktem jego ogłoszenia.

To jest ostatni list, który do was piszę i korzystam z okazji, aby wam podziękować za cierpliwość i dobroć, jakie wobec mnie okazaliście. Jestem świadomy, że nie było możliwe odpowiedzenie na wszystkie pragnienia i na oczekiwania wszystkich. Dziękuję wam za gościnność, którą wszędzie mi okazywaliście i pokornie was proszę, abyście nadal się za mnie modlili.

Z radością przesyłam każdemu z was moje braterskie pozdrowienia, połączone z franciszkańskim życzeniem Pokoju i Dobra.

Br. Mauro Jöhri
Minister Generalny OFMCap

SAN DAMIANO W RZESZOWIE

W dniach 29.07-05.08.2018 r. Wspólnota Franciszkańska TAU odbyła rekolekcje formacyjne San Damiano TAU w Rzeszowie. „Panie, kim jesteś Ty, a kim ja?" to temat przewodni skupienia. Opiekę duchową nad uczestnikami rekolekcji sprawowali bracia: Robert Rabka oraz Radosław Pasztaleniec, natomiast dzieci znajdowały się pod opieką brata Wojciecha Jankowiaka oraz dwóch opiekunek ze Wspólnoty ONŻ z Rzeszowa. W rekolekcjach brało udział trzydziestu ośmiu członków Wspólnot z: Bielska-Białej i Tychów; Dąbrowy Górniczej, Stalowej Woli, Wrocławia, Poznania, Piły, Krakowa i Kielc oraz dwadzieścioro siedmioro ich dzieci. Trzydziestu czterech członków Wspólnot wyraziło pragnienie uczestniczenia w życiu Wspólnoty Franciszkańskiej TAU.

Podczas tego szczególnego okresu Bożej Łaski pochylano się nad zagadnieniami związanymi z poszukiwaniem własnej tożsamości w Panu Jezusie Chrystusie; z pokorą i umiłowaniem krzyża Jezusa, które wyrażają się w trudnościach życia codziennego; ze skłonnością człowieka do zła, będącą skutkiem grzechu pierworodnego; z uczestnictwem w śmierci, zmartwychwstaniu i chwale Chrystusa poprzez sakrament chrztu św. oraz z posłannictwem wszystkich wierzących w głoszeniu prawdy o Bożej Opatrzności i wsparciu. Trwanie w Chrystusie to fundament wiary chrześcijanina.

Miłość braterska towarzyszyła wspólnemu spędzaniu czasu oraz dzieleniu się doświadczeniem życia i tym, jak działa Pan Bóg i przemawia do nas. Niech Imię Jego będzie błogosławione! Pax et Bonum!

Agnieszka Wójcik

SPOTKANIE KLARYSEK KAPUCYNEK W PRADZE

W dniach od 3 do 7 sierpnia odbyło się w Pradze spotkanie sióstr Klarysek Kapucynek Europy Środkowej. To pierwsze tego typu spotkanie w historii. Uczestniczyły w nim 22 siostry z 13 różnych wspólnot (Niemcy, Polska, Czechy, Słowacja i Włochy). Obecny był również br. Leonardo González OFMCap – asystent generalny sióstr oraz mons. Markus Graulich SDB, podsekretarz Papieskiej Rady ds. tekstów prawnych.

Całe spotkanie odbyło się w przepięknym klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów na Hradczanach, którzy okazali nam serdeczną gościnność. Wielką pomocą okazała się obecność br. Tomasza Wrońskiego OFMCap

z prowincji warszawskiej oraz br. Łukasza Bujaka OFMCap z prowincji krakowskiej, którzy służyli jako tłumacze podczas spotkań, oraz br. Franciszka Kroczka OFMCap z Czech, który odprawiał codzienne Eucharystie w języku łacińskim.

Celem spotkania było wzajemne zapoznanie się poszczególnych wspólnot, zgłębienie naszego charyzmatu oraz doświadczenie komunii w szerszym kontekście. Podczas spotkania uczestniczki przedstawiły aktualną rzeczywistość wspólnot, ich historię, formy obecności w Kościele lokalnym oraz w rodzinie franciszkańskiej. W międzynarodowych grupach zostały podjęte tematy tożsamości, klauzury i formacji.

Podczas spotkania animowanego przez Delegata generalnego, brata Leonardo, odbyło się dzielenie w grupach językowych dotyczące projektu rewizji konstytucji. Następnie relatorki poszczególnych grup przedstawiły swoje wnioski, które w wielu punktach okazały się jednakowe, co pokazało jednomyślność sióstr pochodzących z różnych krajów.

Pod przewodnictwem mons. Graulicha jeden dzień został poświęcony problematyce Instrukcji *Cor orans*, najpierw w sposób ogólny następnie z uwzględnieniem propozycji Statutów ewentualnego Stowarzyszenia lub Federacji. Po prezentacji ze strony Gościa z Watykanu był czas na pytania i dialog w grupach językowych.

Oprócz ważnych rozmów i spotkań niedzielne popołudnie poświęcone było na wspólne zwiedzanie Pragi. Szczególnie ważna była dla nas wizyta w dawnym klasztorze świętej Agnieszki z Pragi.

Ubogacające było doświadczenie wspólnoty pełnej miłości i życzliwości, pomimo barier językowych i różnic kulturowych czy historycznych pomiędzy poszczególnymi wspólnotami. Łączyła nas wspólna modlitwa, szczególnie Eucharystia i Liturgia Godzin, podczas której można było usłyszeć oprócz łaciny również język polski, niemiecki, czeski i słowacki.

Można powiedzieć, że spotkanie spełniło swój cel. Może być ono dobrą podstawą do dalszej wspólnej drogi, aby charyzmat kapucyńsko-klariański, który nie stracił swej żywotności mógł być nadal przeżywany i przekazywany, inspirując kolejne osoby i wspólnoty.

Judyta Katarzyna Woźniak OSCCap

ROZPOCZĘCIE LXXXV KAPITUŁY GENERALNEJ

Rzym (Kolegium San Lorenzo da Brindisi), 27 sierpnia 2018. Wreszcie, nadszedł dzień Kapituły! Na czas przybyło188 członków Kapituły, reprezentujących wszystkie okręgi Zakonu, oraz 48 współpracowników; i dziś, w poniedziałek 27 sierpnia, o godzinie 9:00, zgromadzili się w wielkiej i pięknej kaplicy Kolegium na celebrację Eucharystii. Uroczystej koncelebrze przewodniczył brat Andrés Stanovnik, kapucyn, arcybiskup Corrientes w Argentynie. W homilii biskup przypomniał kapitulnym, że centralną osią, wokół której powinno poruszać się serce braci i tak jak pisze święty Franciszek w Regule niezatwierdzonej, to zajmować się sprawami, które dotyczą Boga, czyli tymi, które inspirują braci by żyć w świecie życiem ewangelicznym w prawdzie, prostocie i radości" (por. Konst. 147, 2). Biskup Stanovnik, aby lepiej wyjaśnić myśl cytuje dalej Bonawenturę, który w swoim Itinerarium pisze: „Musimy porzucić wszelkie spekulacje porządku intelektualnego i skoncentrować wszystkie nasze aspiracje w Bogu. Jest to coś tajemniczego i sekretnego, i tylko ten może to poznać, kto to otrzyma, i nie otrzyma tego ten kto tego nie pragnie, a nie pragnie tego ten kto nie jest rozpalony w swoim wnętrzu Duchem Świętym, którego Chrystus posłał na ziemię. Z tego powodu Apostoł pisze, że ta tajemnicza mądrość jest objawiona przez Ducha Świętego. I dlatego my wszyscy jesteśmy wezwani do adoracji, kontemplacji i modlitwy".

Na koniec biskup Andrés przypomina, że kluczem do odnowy naszej obecnej formy życia w Kościele i w świecie jest miłosierdzie: To miłosierdzie, którego doświadczyliśmy, gdy Pan dał je nam, podobnie gdy dał je Franciszkowi z Asyżu, za jego czasów, aby rozpocząć życie pokuty, a następnie by być wprowadzonym pośród trędowatych, aby z nimi praktykować miłosierdzie, nie

jako obowiązek, ale jako dług, którego nigdy nie możemy spłacić, ponieważ i my sami dostąpiliśmy do nieskończonego miłosierdzia Ojca.

Na zakończenie homilii biskup zalecił, aby kapitulni powierzyli się Dziewicy Maryi, naszej Matce i Orędowniczce, aby Zakon otrzymał Łaskę dobrego Ministra, który z miłosierdziem i mądrością poprowadzi braci.

capitulum2018.ofmcap.org

KAPITUŁA PRZYWOŁUJE DUCHA ŚWIĘTEGO

Pierwszym ważnym momentem programu Kapituły w dniu dzisiejszym była celebracja Eucharystii, której jak już powiedzieliśmy przewodniczył Arcybiskup Andrés Stanovnik, nasz współbrat. Tego ranka po Eucharystii, bracia ponownie zebrali się w Kaplicy, aby rozpocząć pracę. Tutaj został przywołany Duch Święty hymnem *Veni Creator Spiritus* zaintonowanym przez Ministra generalnego Mauro Jöhri. Natychmiast po tym Kapituła, śpiewając litanię do wszystkich świętych, procesyjnie opuściła kaplicę w kierunku Auli Magna, gdzie Minister intronizował Księgę Ewangelii i ogłosił formułę obrzędową: B*racia, oficjalnie otwieram 85 Kapitułę generalną Braci Mniejszych Kapucynów*.

W chwilę po tym podano ogłoszenia techniczne dotyczące korzystania ze sprzętu przygotowanego dla kapitulnych: słuchawek do tłumaczeń na różne języki, tabletów, informacji logistycznych itp. Następnie wyczytano imiennie każdego z obecnych w sali. Po tym Minister zobrazował obecnym pewne zmiany wprowadzone do Regulaminu Kapituły, po wejściu w życie nowych Konstytucji, i zaproponował kapitulnym ich zatwierdzenie. Głosowanie dokonuje się przez podniesienie ręki; proponowane zmiany zostały przyjęte jednogłośnie.

Biorąc pod uwagę różnorodność językową oraz zróżnicowanie pochodzenia uczestników, konieczna jest praca w podziale na cetusy, grupy lub obszary językowe. Skład każdego z cetusów jest ustalany w zależności od konferencji, do której należy, ale także w zależności od języka lub z innych powodów. W ten sposób, po opuszczeniu auli około południa, kapitulni zebrali się ponownie w oddzielnych salach: tam się rozpoznali, aby utworzyć własny cetus. Następnie przewidziano powołanie przewodniczącego, sekretarza oraz nominację kandydata do Rady Prezydium Kapituły.

Kiedy po południu kapitulni spotkają się w Auli Magna, skład poszczególnych cetusów zostanie uzupełniony i podany do wiadomości zgromadzenia, następnie przejdzie się do formacji pozostałych struktur kapitulnych (Rada prezydium, moderatorzy, sekretariat, skrutatorzy. Itd.)

capitulum2018.ofmcap.org

SPRAWOZDANIE MINISTRA GENERALNEGO

Rzym, 28 sierpnia. Jest to dzień sprawozdania Ministra generalnego, w którym jest on wezwany do przedstawienia, przed współbraćmi kapitulnymi, aktualny stan Zakonu: jest to jakby rodzaj fresku, na którym każde pociągnięcie pędzlem przyczynia się do piękna i kompletności obrazu. Minister przedstawił swoje sprawozdanie, wypowiadając się w większości z pamięci i wspomagając się zdjęciami z Powerpointa.

Tekst sprawozdania jest podzielony na dwanaście punktów oraz podsumowanie. Biorąc pod uwagę ograniczenia treściowe tych informacji, przybliżymy tylko główne punkty. W n. 3 Minister nakreślił obraz życia Zakonu w odniesieniu do VIII RPZ, która odbyła się w 2015 r. i dotyczyła tematu Łaski pracy. W tym miejscu Minister zauważył, że *poszukiwanie jedności z Bogiem jest pierwszym zadaniem braci* i dlatego wezwał nas do zadawania sobie pytania o *prymat życia modlitwy w życiu bra-*

ci. Kontynuując ten temat, przypomniał, że bracia muszą współpracować w duchu mniejszości i w służbie wszystkim.

Następnie brat Mauro omówił zmiany i rozwój Zakonu w ostatnich latach, przedstawiając dane statystyczne, którym dał również własną interpretację. Na koniec 2017 r. Zakon liczył 10. 127 braci, co oznacza niewielki spadek o 237 braci w porównaniu z okresem sprzed sześciu lat (10. 364 w 2011 r.). Spadek liczby braci ma różne przyczyny (śmierć, odejścia, przeniesienia do duchowieństwa diecezjalnego, rezygnacje itp.). Z drugiej strony ważnym podkreślenia jest wzrost liczby braci, szczególnie w Azji (+381) i Afryce (+138), gdzie można dopatrywać się przyszłości Zakonu. Sytuacja w krajach Europy Wschodniej jest stabilna (+32). Spadek jest natomiast widoczny w obu Amerykach, a zwłaszcza w Europie Zachodniej. Podsumowując, obecnie kapucyni włoscy są nadal najliczniejszą grupą z 1855 braćmi, a następnie bracia z Indii z liczbą 1792.

Zakon posiada na świecie wielu biskupów. W ciągu ostatnich sześciu lat nominowano piętnastu z nich. Siedemnastu biskupów opuściło swoje miejsca z powodu przekroczenia granicy wieku, a dwunastu zmarło. W ciągu ostatnich sześciu lat niektórzy z naszych współbraci zostali beatyfikowani, lub kanonizowani. Oto oni: Bł. Tomasz z Olery (2013), Bł. Andrzej z Palazuelo i 32 towarzyszy męczenników (2013), Błogosławieni Federico z Berga i 36 towarzyszy męczenników (2015), Bł. Arseniusz z Trigulus (2017), Św. Anioł z Akry (2017) i Bł. Solanus Casey (2017).

Obszerne sprawozdanie Ministra poruszyło wiele innych kwestii, takich jak: zarząd i animacja Zakonu, Kuria generalna, instytucje kulturalne, domy zależne od Ministra generalnego i wreszcie droga Rodziny Franciszkańskiej.

capitulum2018.ofmcap.org

TRZECI DZIEŃ KAPITUŁY GENERALNEJ

Rzym, 29 sierpnia. Jest to trzeci dzień Kapituły generalnej braci Kapucynów. Program przewiduje dwa ważne momenty: relację ekonomiczną i liturgię Eucharystyczną, której przewodniczy Arcybiskup José Rodriguez Carballo, sekretarz Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

Pierwsza część przedpołudnia poświęcona była wysłuchaniu raportu ekonomicznego ekonoma generalnego Zakonu br. Alejandro José Nuñes Ennabe. Młody ekonom, pochodzący z Ameryki Środkowej, przypomniał na początku sprawozdania, że ekonomia Zakonu musi charakteryzować się przejrzystością, ta natomiast musi weryfikować nasze życie osobiste i braterskie, oraz zwrócił uwagę na współodpowiedzialność wszystkich braci za zarządzanie dobrami Zakonu. Tekst sprawozdania jest wyraźnie podzielony na trzy części: pierwsza część określa organizację ekonomatu generalnego, wraz z jego różnymi organami, domami i instytucjami, systemem księgowości i zarządzaniem biurem. Druga część, poświęcona jest sprawom ekonomiczno-administracyjnym sześciolecia. Wreszcie, część trzecia zawiera zalecenia na najbliższe lata. Brat Alejandro zaprezentował swoją relację w sposób jasny i kompetentny, przedstawiając liczby za pomocą schematów i wykresów wyświetlanych na ekranie w postaci prezentacji PowerPoint. Na koniec, gorące oklaski kapitulnych podkreśliły poprawność sprawozdania i aprobatę dla jego pracy.

Następnie po sprawozdaniu ekonomicznym, był czas wspólnej Eucharystii koncelebrowanej przez kapitulnych, której przewodniczył 65-letni, pochodzący z Hiszpani Arcybiskup José Rodriguez Carballo, sekretarz Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Sprawował on także urząd Ministra Generalnego Braci Mniejszych w latach (2003-2013), przed nominacją do obecnego urzędu. Dzisiejsza liturgia przypomina męczeńską śmierć św. Jana Chrzciciela. Czytania, być może ze względu na głównego celebransa, były proklamowane w języku hiszpańskim. Jednakże samą homilię wygłosił on do obecnych po włosku, była ona również symultanicznie tłumaczona na język angielski. Homilia, zainspirowana dwoma czytaniami, wyraża się w syntezie potrójnego imienia: prawdy, proroctwa i nadziei. Prawda, którą Jan zawsze głosił, odważnie i nie zwracając uwagę na osobę, zwłaszcza w okolicz-

nościach, które zadecydowały o jego męczeńskiej śmierci z rąk Heroda. Proroctwo, którego był świadkiem, jako przygotowujący drogę, wcześniej niż słowem własnym życiem, a nie ideologiczną gadaniną. Nadzieja, która musi zawsze towarzyszyć głoszeniu Ewangelii Jezusa, która jest Ewangelią radości, nie pozwalając ogarnąć się pesymizmem czy fatalistycznym realizmem. Prawda, proroctwo i nadzieja, które muszą towarzyszyć pracy Kapituły, pozwalając prowadzić się przez Ducha posłusznie i ufnie.

capitulum2018.ofmcap.org

WIĘKSZA MIŁOŚĆ

Nasze prace kapitulne osiągnęły piąty dzień. Dzisiejszy porządek przewidywał kontynuację debaty nad sprawozdaniem ekonomicznym, przedstawionym wczoraj po południu przez ekonoma generalnego br. Alejandro Nuñeza Ennabe, a przed południem koncelebrę Eucharystyczną, której przewodniczył Prefekt Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Kardynał João Braz de Aviz.

Debata na temat sprawozdania ekonomicznego została przyjęta ogólnym zadowoleniem zarówno przez cetusy, jak i poszczególnych braci. Szczególnie została podkreślona klarowność tekstu i przejrzystość liczb. Pytania postawione podczas spotkania spotkały się z precyzyjną, zawsze wyważoną i spokojną odpowiedzią. Na zakończenie debaty została powołana Komisja Ekonomiczna, która zajmie się pogłębieniem sprawozdania br. Alejandro.

Koncelebracja Eucharystyczna została ustalona na godz. 12:00. W tym też czasie kardynał, w towarzystwie Ministra generalnego, wikariusza generalnego i niektórych członków Rady generalnej, rozpoczęli uroczystą Mszę Św. Ze względu na głównego celebransa, czytania liturgiczne zostały proklamowane po portugalsku. Od pierwszych słów Kardynała, wszyscy kapitulni byli zaskoczeni jego życzliwością i prostotą. W czasie homilii, zostawiając przygotowany tekst, mówił do zgromadzenie z głowy w języku włoskim, natomiast brat Charles Serignat mistrzowsko tłumaczył na język angielski. *Życie konsekrowane w Kościele zajmuje bardzo ważne miejsce. Bóg pozwolił przemawiać Duchowi do Kościoła przez różnorodność charyzmatów. I ta droga w życiu Kościoła nigdy się nie skończy.*

Charyzmat nie pochodzi od ludzi, ale pochodzi od Boga. I Bóg wie, jak długo musi trwać w swoim Kościele. Charyzmat franciszkański, zamiast zanikać, rozwija się i mnoży w innych charyzmatach. Jest to wielki dar dla Kościoła. Wasza Kapituła jest chyba najliczniejszą z tych, w których mogłem uczestniczyć w tych siedmiu latach w Rzymie". W tym miejscu kardynał cytuje fragment prologu z Itinerarium mentis in Deum Św. Bonawentury: *W Boga nikt nie wchodzi bezpośrednio, chyba że przez Ukrzyżowanego. Paweł przypomina nam, że głosi nie mądrość tego świata, ale głupstwo Krzyża. Dlaczego w tajemnicę Boga wkracza się tylko przez Krzyż? Nie dlatego, że Bóg potrzebuje ofiar: Bóg nie potrzebuje też kultu. On sam jest doskonały. Zbliża się ku nam przez krzyż, ponieważ jest to największy znak miłości. Tam, gdzie kończy się rozum, ponieważ nie jest w stanie udzielić odpowiedzi, tam pozostaje miłość. Nikt nie ma większej miłości od tego, kto jest zdolny oddać swoje życie za brata. To jest także bardzo ważna lekcja i dla nas…*

Po zakończeniu Eucharystii, kardynał zatrzymał się, aby zjeść obiad z kapitulnymi.

capitulum2018.ofmcap.org

KOŃCZY SIĘ PIERWSZY TYDZIEŃ KAPITUŁY

Dzisiaj, 1 września, w sobotnie południe zakończył się pierwszy tydzień prac Kapituły. Program przewidywał prezentację dokumentu Ministra Generalnego, br. Mauro Jöhri, na temat: *Przedstawienie roli i zadań Radnych generalnych oraz zagadnienia otwarte*.

Radni generalni są to bracia, którzy tworzą Radę generalną ona z kolei pomaga Ministrowi Generalnemu zarządzać Zakonem. W swoim wystąpieniu, Minister Generalny zobrazował zadania Radnego zawarte w Konstytucjach, Ordynacjach Kapituł generalnych oraz w Statucie Kurii generalnej. Minister poruszył również wiele aspektów posługi Radnych, którzy są zobowiązani przedstawić je, zarówno Ministrowi Generalnemu jak i braciom z poszczególnych okręgów Zakonu. Podkreślił również kwestię liczby radnych, którzy według samego Ministra, w obu konferencjach afrykańskich będą potrzebowały po jednym przedstawicielu z osobna. W odniesieniu do tych ostatnich oraz do innych kwestii dotyczących Rady generalnej, rozpoczęła się długa dyskusja z licznymi różnymi interwencjami.

W południe zakończyła się sesja Kapituły. Prace zostaną wznowione w następny poniedziałek, w dniu, w którym zaplanowano wybór nowego Ministra Generalnego.

W dniu dzisiejszym Ministra Generalny Mauro Jöhri, obchodzi swoje urodziny. Dlatego przewodniczył on porannej Eucharystii, a także podczas obiadu podkreślono tę szczęśliwą rocznicę. Kapitulni z radością życzyli Ministrowi wszystkiego najlepszego oraz wręczyli prezenty. *Ad multos annos*!

capitulum2018.ofmcap.org

WYBÓR NOWEGO MINISTRA GENERALNEGO

Rzym, 3 września 2018 roku. Kalendarz pracy Kapituły wyznaczył na dzień dzisiejszy wybór nowego Ministra generalnego Zakonu. O godzinie 9:30 wszyscy kapitulni zgromadzili się w kaplicy Kolegium *San Lorenzo da Brindisi* na specjalną liturgię i modlitwę o wybór nowego Ministra. Aby przypomnieć obecnym, że minister służy braciom, odczytano fragment Ewangelii według Św. Mateusza w języku angielskim (20, 20-28), a następnie fragment z *Pamiętnika pragnienia duszy* w języku włoskim, gdzie Seraficki Ojciec Święty Franciszek wskazuje cechy, jakie powinien posiadać minister (FF 771-772). Zaraz po procesji kapitulni, poprzedzeni przez ustępującego Ministra, który trzymał w ręku zapaloną lampkę oliwną, udali się do auli Kapituły. Tam pozostawił palącą się lampkę przed Ewangeliarzem i każdy z kapitulnych zajął swoje miejsce. Po czym, w tym ważnym momencie dla Zakonu, zgromadzenie wezwało na pomoc Ducha Świętego intonując *Veni Creator Spiritus*. Natychmiast po tym, sekretarz Kapituły zaapelował do członków kapituły i rozdano karty do głosowania. Po zakończeniu głosowania skrutatorzy przystąpili do liczenia głosów, i jako wynik głosowania, w pierwszej turze, na Ministra generalnego Zakonu wybrano br. Roberto Genuin, który kilkakrotnie pełnił posługę Ministra Prowincjalnego w prowincji weneckiej. Wybrany przyjął wybór współbraci kapitulnych i natychmiast zgromadzenie przystąpiło do owacji na stojąco.

Roberto Genuin jest 73 Ministrem generalnym Zakonu Kapucynów, w trzecim tysiącleciu (po Janie Corriveau i Mauro Jöhri), pochodzi z Prowincji Weneckiej, tak jak br. Flavio Carraro, który był Ministrem Generalnym w latach 1982-1994. Wybrany kandydat pozostanie na urzędzie przez okres sześciu lat. Najlepsze życzenia od wszystkich współbraci kapucynów dla nowego Ministra Generalnego.

Br. Roberto Genuin urodził się 20 września 1961 roku w Falkadzie (prowincja i diecezja Belluno, Włochy) w licznej i wierzącej rodzinie, rodzice to Antonio Genuin i Valerii Adami. Został ochrzczony 24 września. W wieku jedenastu lat (1972) wstąpił do Serafickiego Seminarium Duchownego Castelmonte (prowincja Udine). Rok nowicjatu rozpoczął dnia 3 października 1980 r. w Len-

dinarze (prowincja Adria-Rovigo), śluby czasowe złożył 4 października 1981 r., następnie profesję wieczystą 30 czerwca 1985 r. w Wenecji. Magisterium z teologii z wynikiem „Summa cum laude" otrzymał 27 czerwca 1986 r. w Wenecji, na Międzyprowincjalnym Studium Teologicznym „Laurentianum". Został wyświęcony na kapłana 27 czerwca 1987 roku, w swojej rodzinnej parafii Falcade (Belluno). W latach 1991-1996 był członkiem naszego Kolegium Międzynarodowego w Rzymie. Ukończył studia doktoranckie „Utroque Iure", na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim.

Jako diakon był już animatorem Serafickiego Seminarium Duchownego (1986-1987), a następnie jego dyrektorem (1987-1991). Po studiach w Rzymie został mianowany gwardianem w Wenecji, wicedyrektorem Teologicznego Studium Teologicznego „Laurentianum" i tamże stałym wykładowcą w latach 1996-2008. Wybrany wikariuszem prowincjalnym, uczestniczył jako delegat w Kapitułach generalnych w latach: 2006, 2012 i 2018. W 2008 roku został wybrany dwukrotnie Ministrem Prowincjalnym, na trzyletnią kadencję. W 2014 roku Minister Generalny mianował go Ministrem Prowincjalnym prowincji weneckiej „Santa Croce". W 2017 roku br. Roberto został mianowany gwardianem klasztoru w Rovereto (Trydent).

W okresie sprawowania funkcji Ministra Prowincjalnego odwiedził wszystkich braci z Prowincji we Włoszech i za granicą, tam gdzie bracia pracowali jako misjonarze, lub w cichej służbie Kościołowi (Angola, Zielony Przylądek, Mozambik, Brazylia, Grecja, Węgry, Gruzja, Izrael, Szwajcaria). Na prośbę Zakonu, zgodził się na wysłanie młodych braci nie tylko do delegatur prowincjalnych Grecji i Węgier, ale także do nowej obecności w Gruzji, Szwajcarii i Clermont-Ferrand (Francja), w ten sposób wspomagając „Projekt Europa". Jako członek Komisji, współpracował przy rewizji Konstytucji Braci Mniejszych Kapucynów, pracując nad przypisami oraz całym aparatem prawnym. Był również członkiem Komisji przygotowawczej na kapitułę generalną w 2018 r., która wybrała go na Ministra.

W trakcie dzisiejszego głosowania (3 września 2018 r.) podczas 85 Kapituły Generalnej w Rzymie br. Roberto Genuin, został wybrany w pierwszej turze wyborów Ministrem Generalnym Zakonu Kapucynów.

capitulum2018.ofmcap.org

PROJEKT FORMACYJNY BADANY PRZEZ KAPITULNYCH

Program pracy Kapituły przewidywał na 4 i 5 września refleksję i debatę kapitulnych wokół Ratio Formationis, czyli generalny projekt formacyjny, który powinien kierować formacją braci. Nasze Konstytucje stwierdzają w n. 25, 9: *Zasady powszechne, istotne dla zachowania w formacji rysów charakterystycznych naszego Zakonu, niech będą odpowiednio zapisane w dokumencie Ratio formationis lub Zasady formacji*.

Opracowanie Ratio Formationis, już od dawna konkretnie angażuje Zakon na różnych poziomach, jak już to zostało powiedziane. Podstawową i inspirującą zasadą tego dokumentu są słowa, którymi Celano opisuje relację Franciszka z Jezusem: *Jezusa nosił w sercu, Jezusa na ustach, Jezusa w uszach, Jezus w oczach, Jezus na rękach* (1Cel 115: FF 522). Mieć to samo nastawienie do Jezusa, które daje nam przykład Św. Franciszk, jest ostatecznym i fundamentalnym kryterium całego naszego projektu formacyjnego.

Jaki jest cel Ratio? Jego celem jest wzmocnienie, w całym procesie formacyjnym, wartości wspólnych i akceptowanych przez wszystkich, które następnie wcielają się w różne konteksty kulturowe.

Tekst Ratio, obecnie jest analizowany przez kapitulnych, składa się on z trzech rozdziałów i trzech załączników. Pierwszy rozdział przeplata historię Franciszka z naszą własną, zachowując w tle życie Jezusa, który oświeca i charyzmatycznie inspiruje naszą formację. Rozdział drugi, nakreśla pięć wymiarów konstytutywnych całego Ratio z kościelnego punktu widzenia. Rozdział trzeci przedstawia różne etapy formacyjne, cele do osiągnięcia, wymiary, specyficzne okresy czasu i kryteria rozeznawania. Ponadto poruszane są tam również

tematy będące przedmiotem szczególnego zainteresowania, takie jak: praca, ekonomia, sprawiedliwość, pokój, ekologia oraz nowe technologie informacyjno-komunikacyjne. Na koniec, trzy załączniki dotyczą zagadnień: kultury, nauki i ludzkiej dojrzałości. Z punktu widzenia stylu dokument jest treściwy i prosty.

Często powraca wyrażenie tekst w drodze, aby wskazać dynamiczną i partycypacyjną metodologię. *Zamiast mówić, to trzeba zrobić* - piszą redaktorzy dokumentu - *oferujemy tekst, który zorientuje i pomoże odkryć wrażliwość i aktualne tendencje w zakresie formacji, a także da możliwości być wyrazistym i autentycznym w dzisiejszym świecie*.

capitulum2018.ofmcap.org

WYBRANO NOWĄ RADĘ GENERALNĄ ZAKONU

Rzym, 6 września. Trzy dni temu, 3 września, Kapituła generalna wybrała Ministra generalnego Zakonu w osobie Br. Roberto Genuin. Zgodnie z programem prac Kapituły, na dzisiaj przewidziano wybór Rady generalnej, składa się ona z przedstawicieli różnych obszarów geograficznych. Nasze Konstytucje: Zgodnie z Konstytucjami i według statutu kurii generalnej, zatwierdzonego przez kapitułę generalną, zadaniem radnych jest pomagać ministrowi generalnemu w zarządzaniu całym Zakonem. (Konst. 125,7).

Norbert Auberlin Solondrazana
Prowincja Madagaskaru (Afryka)
ur. 1968, I prof. 1990
Języki: francuski, angielski i włoski.

Francesco Neri
Prowincja Puglia (Włochy)
ur. 1959, I prof. 1987
Języki: włoski, angielski i niemiecki.

Carlos Silva
Prowincja San Paolo (Brazylia)
ur. 1962, I prof. 1988
Języki: portugalski i hiszpański.

Kilian Ngitir
Kustodia Kamerunu (Afryka)
ur. 1967, I prof. 1991
Języki: angielski, francuski i włoski.

Piotr Stasiński
Prowincja Warszawska (Polska)
ur. 1957, I prof. 1978
Języki: polski i włoski.

Pio Murat
Prowincja Francuska – potwierdzony
ur. 1959, I prof. 1981
Języki: francuski, turecki, grecki, włoski i angielski.

John Baptist Palliparambil
Prowincja St. Francis, Kerala (Indie)
ur. 1962, I prof. 1984
Języki: malajalam, angielski i włoski.

Victorius Dwiardy
Prowincja Pontianak (Indonezja)
ur. 1968, I prof. 1990
Języki: indonezyjski, angielski, włoski i holenderski.

José Ángel Torres Rivera
Kustodia Porto Rico
ur. 1972, I prof. 1997
Języki: hiszpański, angielski i włoski.

Celestino Arias
Prowincja New York e New England (USA)
ur. 1968, I prof. 1992
Języki: angielski, hiszpański i portugalski.

Jutro spośród członków nowej Rady generalnej zostanie wybrany wikariusz generalny Zakonu.

capitulum2018.ofmcap.org

WYBÓR WIKARIUSZA GENERALNEGO ZAKONU

Rzym, 7 września. Dzisiaj rano czas wyborów podczas Kapituły generalnej dobiegł końca. Program przewidywał wybór wikariusza generalnego Zakonu. Konstytucje wskazują wikariusza jako *pierwszego współpracownika ministra generalnego* i dlatego, pod jego nieobecność, musi to właśnie on zająć jego miejsce.

Kapitulni, którzy już teraz stali się ekspertami w procedurach wyborczych, dokonali wyboru nowego wikariusza generalnego już w drugiej turze, jest nim Br. José Ángela Torres Rivera, do tej pory kustosz kustodii Porto Rico. Oto niektóre dane biograficzne na jego temat. Nowy Wikariusz Generalny urodził się w 1972 roku w New Jersey (USA); śluby wieczyste złożył w 2000 roku, a w 2001 roku został wyświęcony na kapłana. W zakresie edukacji kulturalnej maturę złożył w szkole średniej o profilu chemicznym. Następnie uzyskał tytuł magistra teologii i licencjata prawa kanonicznego na Uniwersytecie Gregorianum w Rzymie. W Zakonie pełnił różne funkcje: posługę gwardiana w kilku miejscach, w tym w Kurii generalnej, prokuratora i ekonoma w swojej Kustodii, był ekonomem w naszym Domu w Jerozolimie i na koniec Kustoszem Kustodii Porto Rico. Płynnie posługuje się językiem hiszpańskim, angielskim i włoskim.

Wraz z wyborem wikariusza generalnego, Zakon posiada zarząd w pełnym zakresie swoich kompetencji, podkreślono to również przez uroczyste odczytanie dokumentu, który to uwiarygodnia.

W pozostałej części obrad, Kapituła rozpoczęła dyskusję nad innymi tematami, takimi jak: Statuty Kurii generalnej i Statuty Międzynarodowej Solidarności Ekonomicznej.

Wczoraj wieczorem, 6 września, kapitulni zgromadzili się w kaplicy przed uroczyście wystawionym Najświętszym Sakramentem, na chwilę adoracji.

capitulum2018.ofmcap.org

PIELGRZYMI W ASYŻU

Rzym, 8 września. Kapituła generalna nie może nie powrócić do źródeł przygody rozpoczętej przez Franciszka w Asyżu. Właśnie tutaj, w dolinie Spoletańskiej, niedaleko Matki Bożej Anielskiej, Franciszek chciał zebrać swoją fraternitas, która stała się tak liczna. Również ta Kapituła generalna, podobnie jak i ta poprzednia powróciła tutaj. I tak wczoraj rano przybyło do Asyżu ponad 200 braci: to mnóstwo habitów, wzbudzające ciekawość turystów, przeszło ulice Asyżu, aby dotrzeć do Sacro Convento, gdzie spoczywają szczątki Biedaczyny. Bracia konwentualni, przy wejściu do Bazyliki Dolnej, przyjęli braci kapucynów bardzo bratersko i uprzejmie. Tam o godzinie 11:00 rozpoczęła się uroczysta Msza Św. koncelebrowana, której przewodniczył nowy Minister generalny, brat Roberto Genuin. Ze względu na okoliczności i miejsce, do celebracji wybrano teksty liturgiczne, ze Mszy Św. o naszym Serafickim Ojcu Franciszku. Po proklamowaniu Ewangelii według Św. Mateusza (11, 25-30), Minister wygłosił homilię po włosku, tłumaczoną krok po kroku na język angielski. W homilii Minister podkreślił modlitwę, którą Jezus kieruje do Ojca („Ukryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi i objawiłeś je prostaczką") oraz słowa, które kierował do uczniów („Przyjdźcie do mnie, wszyscy, którzy obciążeni i uciśnieni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo Jestem cichy i pokornego serca."), słowa, które są odpowiednie dla tych, którzy otrzymali misję służby braciom. Msza Św. zakończyła się przy grobie Serafickiego Ojca, w krypcie, gdzie Minister generalny i jego wikariusz odnowili swoje wyznanie wiary i przysięgli wierność Kościołowi Świętemu, Papieżowi, jego Magisterium oraz Biskupom zjednoczonym z nim w komunii.

Po celebracji Eucharystii, w wielkim refektarzu Sacro Convento, kapitulni spożyli wspólny obiad wraz z braćmi konwentualnymi: wszystko w radosnej i braterskiej atmosferze. Wkrótce po tym, wspólnym momencie, w dużym klasztornym klaustrum zostało zrobione pamiątkowe zdjęcie grupowe.

Po południu bracia udali się do "Domus Laetitiae", czyli pięknego domu rekolekcyjnego, położonego wzdłuż drogi prowadzącej w kierunku góry Subasio. Dom, który

został odbudowany po trzęsieniu ziemi w 1997 roku, został zainaugurowany i poświęcony wczoraj wieczorem, po pięknej modlitwie prowadzonej przez biskupa Asyżu, Domenico Sorrentino. W kaplicy "Domus Laetitiae" podczas uroczystych Nieszporów Biskup pozdrowił nowego Ministra generalnego oraz wszystkich kapitulnych, przypominając jednocześnie o jego bliskości z kapucynami (jego duchowym ojcem był biskup kapucyński Francis Xavier Toppi, biskup Pompei). Następnie chciał przypomnieć, że powierzenie sanktuarium ogołocenia się Franciszka bracią kapucynom, było aby przypomnieli sobie gest Franciszka, który zdjął swoje ubranie, by oddać je ojcu ziemskiemu, uznając od tego momentu za swego jedynego ojca, Ojca w Niebiosach. Kiedy papież Franciszek przybył do Asyżu, udał się również do sanktuarium. I tu powiedział, że gest obnażenia się Franciszka dotyczył nie tylko Kościoła jego czasów, ale także naszego Kościoła dzisiaj, Kościoła powołanego nie po to, by polegać na krzykliwych zabezpieczeniach światowych, ale wezwanego do obnażenia się z tego wszystkiego co go obciąża by świadczyć Chrystusa Pana swoim życiem. Po nieszporach, w sali recepcji, zaraz po pięknej prezentacji Domu przez prowincjała Umbrii Br. Matteo Siro, Minister generalny Br. Roberto Genuin, poświęcił pomieszczenia "Domus Laetitiae".

capitulum2018.ofmcap.org

OSTATNI TYDZIEŃ KAPITUŁY GENERALNEJ

Rzym, dnia 10 września. Kapituła Generalna zakończyła w zeszłym tygodniu wybory nowego zarządu Zakonu. Pozostałe dni są poświęcone debacie nad zagadnieniami dotyczącymi życia i organizacji wewnętrznej. Porządek obrad obejmuje następujące tematy: Statuty Kustodii generalnych, domy poza terytorium okręgu oraz braterską współpracę między okręgami. Zagadnienia te będą omawiane zarówno w cetusach, jak i na poziomie całego zgromadzenia, a w razie potrzeby poddawane będą pod głosowanie. Oprócz tych zagadnień, na 13 września zaplanowano szereg wizyt i spotkań, na przykład: wizytę Ministrów generalnych rodziny franciszkańskiej (Braci Mniejszych, Braci Mniejszych Konwentualnych, Trzeciego Zakonu Regularnego, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i przewodniczącej Federacji Klarysek Kapucynek we Włoszech). W dniu 14 września odbędzie się Audiencja u Papieża Franciszka; 15 września odbędą się ostateczne głosowania nad zagadnieniami omówionymi w poprzednich dniach. Ostatecznie, 16 września, na uroczystej koncelebracji Eucharystii, Kapituła Generalna zostanie zamknięta. Oczywiście, zanim Kapituła dobiegnie końca, zajmiemy się niektórymi zwykłymi zadaniami, takimi jak zdjęcia grupowe, zdjęcia poszczególnych cetusów, zdjęcia wszystkich kapitulnych, zdjęcia braci współpracujących przy Kapitule, asystentów: krótko mówiąc, nic z Kapituły nie zostanie pominięte. Na pewno niektóre zobowiązania zostaną zarejestrowane w formie spisanej (na papierze), przez aktuariuszy, którzy przez cały czas podejmowali kroki w celu pisemnego i płynnego przedstawienia tego, co wydarzyło się w sali Kapituły.

capitulum2018.ofmcap.org

PEŁNA PASJI DEBATA NA RZECZ LEPSZEJ WSPÓŁPRACY

Rzym, 11 września. Ten ostatni tydzień Kapituły generalnej to również tydzień pełen słuchania: słuchania sprawozdań, wysłuchiwania wystąpień, debaty w auli i w grupach. Wczoraj rano, w poniedziałek, br. Antonio Belpiede, prokurator Zakonu, przedstawił tekst projektu Statutu Kustodii generalnych. Po południu br. Mark Schenk przedstawił swoją relację na temat domów Zakonu poza terytorium okręgu. Dzisiaj rano br. Michael Fernandes przedstawił swój raport na temat wytycznych braterskiej współpracy między okręgami. Na temat tych trzech tekstów rozwinęła się pasjonująca debata, w której wzięli udział liczni kapitulni. Pierwszą kwestią jest Statut, który reguluje kompetencje i uprawnienia kustoszy w Kustodiach generalnych, to znaczy w tych okręgach, które są zależne od Ministra ge-

neralnego i które powstały z połączenia poszczególnych misji lub kustodii powierzonych poszczególnym prowincjom. Dla odpowiedniego towarzyszenia tym rzeczywistościom przez Zarząd Zakonu proponowany jest projekt przygotowany, w tym celu przez Prokuraturę generalną i Zespół Prawników Zakonu. Kolejna prezentacja, która wzbudziła interesującą debatę, była prezentowana przez br. Michaela Fernandes na temat braterskiej współpracy między okręgami. Przedstawiający podkreślił, że rozmieszczenie Zakonu w ciągu ostatnich dwudziestu lat bardzo się zmieniło. I tak na niektórych obszarach liczba braci zmniejsza się (Europa Zachodnia i Ameryka Północna), na innych wzrasta (Azja i Afryka), a na innych z kolei utrzymuje się na niezmienionym poziomie (Ameryka Łacińska i Europa Środkowo-Wschodnia). Zakon reaguje na te zmiany poprzez międzynarodową współpracą braterską, która polega na długoterminowym dzieleniu się braćmi między dwoma lub więcej okręgami.

Ta współpraca jest nadzorowany i zatwierdzana przez Ministra generalnego oraz regulowana umową zatwierdzoną przez Radę generalną. Br. Michael Fernandes opisał wiele bogatych doświadczeń, które dojrzewały w ostatnich latach, jednocześnie nie ukrywał napotykanych trudności; przedstawiła także podstawowe wymagania dla okręgów, które wysyłają i przyjmują oraz pewne środki, które mogą pomóc ulepszyć współpracę.

capitulum2018.ofmcap.org

KAPITUŁA GENERALNA DOBIEGA KOŃCA

Rzym, dnia 13 września. Kapituła doszła do ostatniego etapu. Wczoraj, 12 września, po obiedzie, wszyscy kapitulni pozowali do grupowego zdjęcia w ogrodzie Kolegium. Pośród kapitulnych był, także obecny kapucyński kardynał br. Sean Patrick O'Malley, arcybiskup Bostonu, który po spotkaniu Rady Kardynałów w Watykanie chciał powitać kapitulnych, z którymi również zjadł obiad. Pozostałe wizyty zaplanowano na dzisiaj 13 września. Późnym rankiem przybyli na Kapitułę: Minister Generalny Braci Mniejszych br. Michael Anthony Perry, który w swoim przemówieniu przypomniał o współpracy w wielu dziedzinach między zakonami rodziny franciszkańskiej; Radny Generalny Braci Mniejszych Konwentualnych br. Tadeusz Świątkowski, który ze swej strony pozdrowił braci kapucynów; Minister Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Tybor Kauser, który z kolei podziękował kapucynom za zaproszenie; na koniec przewodnicząca Federacji Klarysek Kapucynek we Włoszech, siostra Maria Assunta Bertone, skierowała do kapitulnych słowa pozdrowienia i podziękowała za pomoc duchową, jaką siostry otrzymują od braci, zachęcając jednocześnie do kontynuowania współpracy z braćmi kapucynami, także na poziomie formacji zakonnic. Po powitaniu odbyła się debata z członkami Kapituły, którzy zadawali pytania znakomitym gościom na różne tematy i otrzymali odpowiednie odpowiedzi.

Rano, przed powyższymi wizytami, zgromadzenie kapitulnych głosowało nad niektórymi wnioskami Komisji w sprawie Ratio Formationis. Wszystkie cztery wnioski zostały przyjęte zdecydowaną większością głosów.

Jutro będzie wielki dzień, ponieważ kapitulni zostaną przyjęci na audiencji przez papieża Franciszka.

capitulum2018.ofmcap.org

SPOTKANIE Z OJCEM ŚWIĘTYM

Rzym, 14 września. Każda Kapituła generalna kapucynów ma dwa spotkania o fundamentalnym znaczeniu: pierwsze, w Asyżu, przy grobie naszego serafickiego Ojca Św. Franciszka, które jest jak powrót do źródeł naszej historii i które odbyło się 8 września, o czym już mówiliśmy. Drugie spotkanie, podsumowujące, jest z Papieżem, którego to sam Franciszek prosił i od którego uzyskał aprobatę swojej formy życia. Dzisiaj, 14 września, w dniu Podwyższenia Krzyża Świętego, udaliśmy się do Papieża Franciszka. Z rana bracia kapitulni i niektórzy bracia z Kurii generalnej spotkali się na krótki czas przed Watykańską Spiżową Bramą. Słońce oświetlało Plac Św. Piotra, który błyszczał w całym swoim pięknie: było to pierwsze powitanie, które przybyło do nas z tego błogosławionego miejsca, skały, na której Jezus postawił Piotra, aby poprowadził Swój Kościół. Około godz. 11:00 zaczęliśmy poruszać się w kierunku strzeżonego wejścia. Po przejściu kontroli wykrywacza metalu, duża grupa braci zaczęła wspinać się po pierwszych schodach, aby dotrzeć na tzw. dziedziniec Św. Damazego, aby później dalej wspinając się, dotrzeć do Sali Klementyńskiej. Każdy brat zajął miejsce i rozpoczęło się długie oczekiwanie Papieża Franciszka. Oczekiwanie to dało czas na podziwianie renesansowych fresków sklepienia, zleconych w 1595 r. przez papieża Klemensa VIII na zakończenie prac rozpoczętych przez franciszkańskiego poprzednika Sykstusa V. Męczeństwo Św. Klemensa I Papieża wraz z wieloma alegorycznymi postaciami przedstawiającymi cnoty, w pewnym sensie są rekomendowane zatrzymującym się tu zwiedzającym. Po kilku minutach opóźnienia, Papież Franciszek wszedł do sali. Bezpośrednio po spontanicznych oklaskach na powitanie, ustępujący Minister generalny br. Mauro Jöhri, przedstawił Papieżowi swojego następcę br. Roberto Genuin. Nowy Minister zwrócił się do Ojca Świętego z krótkim pozdrowieniem, na które odpowiedział Papież Franciszek, spontanicznym przemówieniem. Przypomniał, że bracia kapucyni zawsze byli braćmi ludu, blisko niego, nawet pośród codziennych trudności, do których powinni podchodzić z prostotą; muszą być blisko ubogich i cierpiących, tak jak Ojciec Krzysztof z powieści „Narzeczeni", tak jak kapucyni, których ostatnio spotkał w Dublinie w Irlandii; muszą być apostołami konfesjonału, pojednania; muszą być ludźmi modlitwy, modlitwy prostej i radosnej; i na koniec powinni stać się budowniczymi pokoju pośród ludzi.

Następnie udzielił błogosławieństwa apostolskiego i pozdrowił każdego brata, jeden po drugim. Na koniec, z wielką radością w naszych sercach, wróciliśmy do Kolegium.

ofmcap.org

KAPITUŁA DOBIEGŁA KOŃCA

Rzym, 15 września. Prace Kapituły dobiegły końca dzisiaj wieczorem, w dniu, w który liturgia obchodzi wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej: zakończenie wcześniejsze niż planowano (Kapituła miała się zakończyć 16 września) z powodu szybkości, z jaką pracowała ta Kapituła, w szczególny sposób dzięki zastosowaniu tabletu podczas głosowań na zgromadzeniu. Cały ranek tego ostatniego dnia był poświęcony głosowaniu nad tekstami przygotowanymi przez komisje. Po wystąpieniach sekretarzy cetusów, którzy syntetycznie przedstawili to, co w nich zostało powiedziane wcześniej, przechodzono do przedstawiania tekstów niektórych wniosków, aby następnie wspólnie nad nimi głosować. Wnioski dotyczyły zmian w Statucie Kurii Generalnej, w zakresie braterskiej współpracy oraz solidarności między okręgami. Wszystkie wnioski zostały przyjęte znaczną większością głosów kapitulnych. Przed zakończeniem prac, odpowiedzialny za Biuro Misyjne dokonał krótkiej refleksji na temat wolontariatu kapucyńskiego, który już od kilku lat stał się piękną rzeczywistością Zakonu. Na koniec sekretarz zadał zwyczajowe pytanie w sprawie zamknięcia Kapituły.

Ostatnim aktem Kapituły była wieczorna koncelebrowana Eucharystia, której przewodniczył Minister Generalny br. Roberto Genuin w bliskości swojej Rady. Celebracja była wzbogacona pieśniami w kilku językach:

portugalskim, francuskim, suahili, indonezyjskim, hiszpańskim itd. W homilii Minister dokonał kilku refleksji, zaczynając od tytułu, jednego z pamiętnych listów, napisanego przez swojego poprzednika: „Rozpalmy płomień naszego charyzmatu" oraz wzywając wstawiennictwa Maryi Panny dla całego Zakonu.

Po homilii wszyscy bracia kapitulni zostali zaproszeni do odnowienia profesji, powtarzając, każdy w swoim języku, swoje zaangażowanie w zachowywanie ślubów posłuszeństwa, ubóstwa i czystości. Pod koniec Mszy Świętej zostało zaśpiewane Te Deum w dziękczynieniu Panu za wsparcie Jego Łaski, podczas trwania Kapituły.

ofmcap.org

100 ROCZNICA STYGMATYZACJI ŚWIĘTEGO OJCA PIO

Dokładnie dzisiaj, 20 września 2018, roku obchodzimy 100 rocznicę stygmatyzacji Świętego Ojca Pio. Przez 50 lat nosił On na swoim ciele otwarte rany – symbol zjednoczenia z Chrystusem ukrzyżowanym. Z okazji tej wyjątkowej rocznicy proponujemy ciekawy artykuł o stygmatach Świętego Ojca Pio, którego autorem jest br. Tomasz Protasiewicz OFMCap.

Nadzwyczajne zjawiska

Trudno jest spotkać człowieka, który osiągnął wysoki postęp w życiu duchowym, nie doświadczając zarazem żadnych fenomenów mistycznych. Choć towarzyszyły one również posłudze kapłańskiej Ojca Pio, były często kontrowersyjne i budziły wiele pytań oraz sprzecznych komentarzy. Najbardziej interesującym jednak faktem jest to, iż największe nadzwyczajne dary Stygmatyk z Gargano otrzymał podczas sprawowania Najświętszej Ofiary lub w bliskim z nią związku.

Poprzedzające stygmatyzację

Pomiędzy wieloma fenomenami mistycznymi, które otrzymał w swoim życiu Święty z San Giovanni Rotondo, należy wymienić zjawisko słów wewnętrznych. Jego opis znajdujemy w Diario: *Byłem wówczas przy ołtarzu i odprawiałem Mszę świętą, gdy wydarzyło się to, o czym chcę powiedzieć. Tego ranka zszedłem do świątyni... nie wiem w jaki sposób. Ból fizyczny i wewnętrzne cierpienia prześcigały się w umartwianiu całego mojego biednego istnienia. Gdy zbliżałem się do momentu spożycia Najświętszych Postaci, ten stan wyniszczenia wzmagał się coraz bardziej. Czułem, że umieram. Sięgnąłem szczytu agonii i tam gdzie zdawało mi się, że znajdę śmierć, znalazłem pociechę życia. W momencie spożycia Najświętszej Hostii, niespodziewane światło rozświetliło moje wnętrze i zobaczyłem jasno Matkę Niebieską z Dzieciątkiem na ramieniu, którzy powiedzieli: «Uspokój się, jesteśmy z tobą, należysz do nas, a my jesteśmy twoi». Po tych słowach nic już nie widziałem. Spokój, pogoda ducha – wszelkie bóle ustąpiły w jednej chwili. Przez cały dzień czułem się zatopiony w oceanie słodyczy i niewyrażalnej miłości do Boga i dusz. Miałem także różne, wewnętrzne rozumienia, które dotyczyły niektórych dusz.*

18 kwietnia 1912 roku o. Pio opisuje w liście do swojego kierownika duchowego mistyczne zjawisko stopienia serc, które stało się jego udziałem dwa dni wcześniej: *Z trudem mogłem udać się do Boskiego Więźnia, by celebrować Mszę świętą. Po jej odprawieniu zatrzymałem się z Jezusem na dziękczynieniu. Och, jakaż była przyjemna rozmowa z Rajem tego ranka. Serce Jezusa i moje własne – pozwól, bym użył wyrażenia, stopiły się. Nie było już więcej dwóch bijących serc, ale tylko jedno. Moje serce zniknęło, jak kropla wody, która ginie w morzu. Jezus był Rajem, był Królem. Radość moja była tak intensywna i głęboka, iż nie mogłem się więcej opanować; łzy zachwytu zalewały mi twarz. Tak, mój Ojczulku, człowiek nie może pojąć tego, że kiedy Raj przelewa się do serca, to serce zatroskane, wygnane, słabe i śmiertelne, nie może znieść tego bez płaczu. Tak, powtórzę to, sama radość, która wypełniała moje serce, była powodem tak długiego płaczu. Ta wizyta, uwierz mi, pokrzepiła mnie całkowicie. Przeżycie tego zjawiska mistycznego dokonało się na dziękczynieniu po Mszy św. Było ono prawdziwym wzmocnieniem i pocieszeniem dla o. Pio. Nieco innym doświadczeniem było dotknięcie substancjalne.*

9 maja 1918 roku, papież Benedykt XV zwrócił się z prośbą o duchowe ofiary na rzecz pokoju na świecie. W uroczystość Bożego Ciała, 30 maja 1918 roku, Ojciec Pio w tej intencji złożył siebie w ofierze Panu. Bóg nato-

miast nie pozwolił mu długo czekać na odpowiedź. W liście do swojego spowiednika napisał: *Rano wspomnianego dnia, na Mszy św. podczas ofiarowania, zostało mi dane tchnienie życia. Nie potrafiłbym powiedzieć, nawet niedokładnie, co wydarzyło się w tym nieuchwytnym momencie w moim wnętrzu – poczułem się całkowicie wstrząśnięty. Zostałem napełniony krańcowym strachem i mało brakowało, abym nie umarł. Później nastąpiło uspokojenie, jakiego nigdy przedtem nie doświadczyłem. Cały ten lęk, wstrząs i uspokojenie się, następujące jedno po drugim, były spowodowane nie przez coś, co widziałem, ale przez coś, czego dotknięcie poczułem w najtajniejszej i najintymniejszej części dusz.*

Zjawiska te oraz towarzyszące im cierpienia prowadzą powoli do przeżycia jeszcze bardziej głębokiego i intensywnego doświadczenia, określanego często w teologii mianem transwerberacji, co oznacza przeszycie serca przez miłość i cierpienie. To tajemnicze zjawisko miało miejsce w dniach 5 – 7 sierpnia 1918 roku. W liście do o. Benedetto, o. Pio bardzo szczegółowo opisał to wydarzenie: *Właśnie spowiadałem naszych chłopców, piątego wieczorem, gdy w jednym momencie zostałem napełniony niesamowitym lękiem na widok jakiejś niebiańskiej postaci, która ukazała się oczom mojej inteligencji. W ręce trzymała coś w rodzaju narzędzia, podobnego do długiego, dobrze wyostrzonego kawałka metalu, z którego ostrza, jak się zdawało, wychodził ogień. Widzieć to wszystko i przyglądać się tej osobie, wbijającej z całą siłą wyżej wspomniane narzędzie, było jednym i tym samym. Z trudem zajęczałem z bólu, czułem, że umieram. Powiedziałem chłopcu, aby odszedł, ponieważ czułem się źle i nie miałem siły, by kontynuować. To męczeństwo trwało bez przerwy, aż do ranka siódmego dnia miesiąca. Od tego dnia jestem śmiertelnie zraniony. Czuję w głębi mojej duszy ranę, która będąc zawsze otwartą, sprawia, że nieustannie doznaję katuszy.*

Z cytowanego wyżej listu nie wynika, iż transwerberacja miała jakikolwiek związek z Najświętszą Ofiarą sprawowaną przez kapucyńskiego zakonnika. Istnieją jednak dwa fakty, które pozwalają również i to nadzwyczajne zjawisko zaliczyć do grupy tych, które choćby w pośredni sposób mają związek lub swoje źródło w centralnym umiejscowieniu Eucharystii w życiu Ojca Pio. Transwerbacja rozpoczęła się piątego sierpnia wieczorem i trwała nieprzerwanie do rana siódmego dnia tego miesiąca, a więc w jej trakcie o. Pio celebrował Mszę św. dwa razy – szóstego i siódmego dnia. Sprawując Najświętszą Ofiarę Ciała i Krwi Pańskiej, przynosił do Chrystusowego Ołtarza tę tajemnicę własnego doświadczenia, które tak boleśnie dotykało głębi jego duszy. Ponadto dar transwerbacji o. Pio otrzymał podczas sprawowania Sakramentu Pojednania. W konfesjonale bowiem Chrystus za pomocą kapłana rozdaje swoje przebaczenie, wysłużone dla nas w ofierze krzyża, która wciąż odnawia się w Tajemnicy Ołtarza. Istnieje więc niezaprzeczalny i szczególny związek między Eucharystią a przebaczeniem i pojednaniem, dokonującym się w konfesjonale. Transwerberacja miała na celu przede wszystkim upodobnienie duszy Mistyka do Chrystusa Ukrzyżowanego, jak również przygotowywała Świętego kapucyna na doświadczenie, które już wkrótce stanie się jego udziałem, a mianowicie na mającą nastąpić 20-go września tego roku stygmatyzację.

Stygmatyzacja

Początkowo nie chciał on opowiadać nikomu o tym wydarzeniu, gdyż dla niego samego było ono wielką tajemnicą, przed którą stawał z lękiem i niepewnością. Dopiero po usilnych żądaniach kierownika duchowego, przesłał mu 22 października 1918 roku wzruszającą, a zarazem dokładną relację z tego, co się w nim dokonało. *Było to rankiem 20-go poprzedniego miesiąca w chórze po odprawieniu Mszy świętej. Podczas gdy to wszystko się dokonywało ujrzałem przed sobą tajemniczą osobę, podobną do tej widzianej wieczorem 5-go sierpnia, ale różniącą się tym tylko, że miała ręce, nogi i bok ociekające krwią. Jej widok mnie przeraził; nie potrafię opisać ci, co odczuwałem w tym momencie. Czułem, że umieram i pewnie umarłbym, gdyby nie Pan, który podtrzymał moje serce, które wyrywało mi się z piersi. Widzenie osoby odeszło, a ja zobaczyłem, że ręce, nogi i bok były przebite i ociekające krwią. Wyobraź sobie mękę, której doświadczyłem wtedy i wciąż doświadczam prawie każdego dnia. Rana serca nieustannie toczy krew, szczególnie od czwartku wieczorem aż do soboty. Ojcze mój, ja umieram z bólu przez mękę i następującego po niej zamieszania, którego doświadczam w głębi duszy. Obawiam się, że umrę wykrwawiwszy się, jeśli Pan nie wysłucha jęków mojego biednego serca i nie oddali ode mnie tego, co się dzieje. Czy Jezus, który jest tak dobry, uczyni mi tę łaskę? Czy zabierze ode mnie przynajmniej to zamieszanie, którego doświadczam z powodu tych zewnętrznych znaków? Z mocą wzniosę mój głos do Niego i nie odstąpię od błagania Go, aż On w swoim miłosierdziu oddali ode mnie nie mękę, nie ból, ponieważ choć czuję go jako nieznośny, to chcę i pragnę upoić się tym bólem, ale te zewnętrzne znaki, które są dla mnie powodem nieopisanego i nieznośnego zamieszania i upokorzenia.*

Ponieważ sensacyjna wiadomość bardzo szybko obiegła cały świat, wywołała liczne polemiki, często połączone z ostrą krytyką i podejrzeniami o mistyfikację. Święty kapucyn głęboko i prawdziwie pragnął identyfikacji z Ukrzyżowanym Chrystusem oraz całkowitego upodobnienia się do Niego, nigdy jednak świadomie nie chciał stygmatów. Stygmaty były dla niego wielkim zaskoczeniem. Nie rozumiejąc do końca tego, co się dokonało, czuł się do głębi zawstydzony i upokorzony, przyjmując jednocześnie stygmaty jako karę Bożą. Jego więc słowa, zachowanie i odczucia zdają się świadczyć o autentyczności zjawiska stygmatyzacji. Dodatkowym potwierdzeniem są również pewne czynniki zewnętrzne, które towarzyszyły temu fenomenowi. Otóż przez pół wieku rany o. Pio nie uległy zakażeniu, rozkładowi, czy jakimkolwiek zmianom chorobotwórczym, nie zabliźniając się i nie wydzielając przykrego zapachu, ale przedziwną miłą woń. Były one zjawiskiem naukowo niewytłumaczalnym i przekraczającym prawa przyrody, a u kresu życia Ojca Pio, zaczęły się zasklepiać i powoli zanikać; ostatni strup odpadł w chwili śmierci.

Na temat teologicznego znaczenia stygmatów w życiu kapłana z Gargano, a szczególnie ich zniknięcia, wysunięto wiele przypuszczeń i teorii. Dla nas jednak najistotniejsze jest to, iż stygmaty o. Pio mają bezpośredni związek z Eucharystią. Mistyk z Gargano otrzymał je tuż po zakończeniu Najświętszej Ofiary - podczas dziękczynienia. Znaki te, upodabniając o. Pio do jego ukochanego Zbawiciela, są wymownym dowodem miłości, jaką ten kapucyński zakonnik żywił do Chrystusa Ukrzyżowanego, z którym jednoczył się mistycznie podczas sprawowania Najświętszej Ofiary. I dlatego, poprzez ten dar, o. Pio był jedynym kapłanem, który nie tylko przeżywał Mękę Pańską podczas odprawiania Mszy św., ale wraz z Chrystusem stawał się prawdziwą i żywą żertwą ofiarną, doznając na własnym ciele tych samych udręk i cierpień, których doświadczał Chrystus na Kalwarii.

Eucharystia nie jest jednak samym tylko uobecnieniem śmierci Chrystusa. Jest bowiem również pamiątką Jego zmartwychwstania. Dlatego też prawdziwe zjednoczenie Ojca Pio z Jezusem nie pozostało jedynie na poziomie Jego bolesnej Męki – Chrystus odnowił w nim bowiem tajemnicę swego zmartwychwstania. Podobnie stygmaty, ich obecność a także zniknięcie, ukazały faktyczną transfigurację o. Pio tak w Chrystusa ukrzyżowanego, jak i chwalebnie zmartwychwstałego.

capitulum2018.ofmcap.org

PIERWSZE ŚLUBY ZAKONNE

22 września 2018 roku to to dzień szczególnej radości dla świętej matki Kościoła oraz Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, ponieważ sześciu jej synów: br. Kamil Bartoszek, br. Andrzej Basista, br. Łukasz Kuświk, br. Kamil Pasierbski, br. Jakub Robazel oraz br. Daniel Wójcik złożyło pierwszą profesję zakonną.

Uroczyste ślubowanie miało miejsce w przyklasztornym kościele pw. Św. Antoniego w Sędziszowie Małopolskim. Podczas Eucharystii sprawowanej przez Ministra Prowincjalnego br. Tomasza Żaka bracia ślubowali Bogu żyć w posłuszeństwie, bez własności i w czystości oddając się całym sercem wspólnocie zakonnej.

Biuro Prasowe Kapucynów – Prowincja Krakowska

Z MARYJĄ I OJCEM PIO CZYŚCIMY CZYŚCIEC

„Z Maryją i Ojcem Pio CZYŚCIMY CZYŚCIEC" pod tym hasłem przebiegała akcja duszpasterska, która rozpoczęła się w sobotę 22 września 2018 roku o godzinie 21.37 w kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze i trwała cały kolejny dzień.

Jeśli się modlimy za dusze czyśćcowe i za nas będzie się ktoś modlił. Tak Święty Ojciec Pio zachęcał swoich duchowych synów i córki do nieustannej modlitwy za tych, którzy w czyśćcu oczekują na spotkanie z Bogiem. Dzisiaj my, czciciele Świętego Ojca Pio i ludzie dobrej woli włączam się do wielkiej modlitwy Kościoła. – tymi słowami br. Roman Rusek, Krajowy Koordynator Grup Modlitwy Ojca Pio, zwrócił się do osób zgromadzonych na Jasnej Górze oraz śledzących na żywo transmisję z czuwania.

Czciciele Świętego Ojca Pio jak również wszyscy łączący się z jasnogórskim sanktuarium polecali miłosierdziu Bożemu bliskich zmarłych oraz tych, którzy zginęli w obronie naszej Ojczyzny.

Do wspólnej modlitwy, prowadzonej w Pałacu Prezydenckim przez Ks. Zbigniewa Krasa kapelana prezydenta, włączyli się również Pan Prezydent Andrzej Duda wraz z małżonką Panią ą Kornhauser-Dudą.

Niech nasze wspólne wołanie nie ustaje - nadal CZYŚĆMY CZYŚCIEC ofiarując uczestnictwo w Eucharystii, modlitwy, cierpienia i wyrzeczenia w intencji dusz oczekujących pełnego zjednoczenia z Bogiem.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

II KONGRES ŚWIĘTEGO OJCA PIO W GDAŃSKU

W dniach 28-29 września 2018 roku odbył się II Kongres Świętego Ojca Pio w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Kongres związany jest z Jubileuszem 100-lecia od stygmatyzacji Świętego Ojca Pio oraz 50-lecia Jego przejścia do domu Ojca. Ten piękny Jubileusz obchodzony jest na całym świecie. Krakowska Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów stała się głównym organizatorem krajowych wydarzeń skierowanych zarówno do czcicieli świętego Stygmatyka, jak i do ludzi pragnących poznać jego sylwetkę.

Bóg, honor i Ojczyzna, te trzy wartości przyświecały Polakom od wielu pokoleń. Jubileusz Świętego Ojca Pio łączy się z jubileuszem 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. Muzeum II Wojny Światowej, w którym odbył się kongres, to miejsce nieprzypadkowe. Podczas 18 debat i paneli, staraliśmy się spojrzeć oczyma św. Ojca Pio na naszą wiarę oraz relację z Panem Bogiem. Nie zabrakło również spotkań poświęconych odwadze i honorowi obrońców naszej Ojczyzny. W ten sposób oddaliśmy hołd wielkim Polakom – tak o kongresie opowiadał br. Mateusz Magiera, rzecznik prasowy Krakowskiej Prowincji Kapucynów.

II Kongres Świętego Ojca Pio rozpoczęła uroczysta Eucharystia, sprawowana w kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Gdańsku przez JE Wiesława Szlachetkę – Biskupa pomocniczego Archidiecezji Gdańskiej.

Podczas pierwszej, inauguracyjnej debaty, Pan Jarosław Sellin, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego przypomniał zebranym, że każdy powinien dążyć do świętości, bez względu na to, jaką funkcję pełni. Dodał również, że o pokój duszy i pokój sumienia trzeba walczyć. Podczas tej samej debaty, Pan dr Karol Nawrocki, Dyrektor Muzeum II Wojny Świtowej w Gdańsku skupił się na ukazaniu wydarzeń wojennych nie przez pryzmat zła, które im niewątpliwie towarzyszyły, ale ukazując sylwetki bohaterów, którzy podczas tego trudnego czasu dawali nadzieję ludzkości. Jako szczególnych „herosów" wiary wymienił św. Maksymiliana Marię Kolbego oraz błogosławionych kapucynów męczenników. W osobie Świętego Ojca Pio widzimy, jak ciężkie jest dojrzewanie do takiej świętości. Przeciwstawianie się złu wymaga wielkiego poświęcenia. – mówił historyk.

Ks. Prof. dr hab. Wojciech Zyzak, Lech Dokowicz, dr Mario Salisci, dr Ewa Kurek, Piotr Woyciechowski, Tadeusz Płużański, Ks. Jarosław Wąsowicz SDB, Urszula Furtak, Wiesław Włodek oraz Stanisław Kluza stanowią tylko początek długiej listy osób, które wzięły udział w panelach i debatach podczas II Kongresu św. Ojca Pio.

Oprócz debat i dodatkowych wydarzeń okołokongresowych, wierni przez cały czas trwania kongresu mieli możliwość uczczenia dwóch wyjątkowych relikwii Świętego Stygmatyka. Jedną z nich stanowi rękawiczka, którą zasłaniał stygmaty prawej dłoni, drugą chusta, którą okrywał ranę boku. W kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Gdańsku, gdzie były wystawione relikwie, odbywały się nabożeństwa za wstawiennictwem Świętego.

Na zakończenie kongresu, Ks. Prof. Dr hab. Wojciech Zyzak, Rektor Uniwersytet Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, sprawował Mszę świętą, oraz polecał dobremu Bogu wszystkich czcicieli świętego Stygmatyka.

II Kongres Świętego Ojca Pio w Gdańsku dobiegł końca, jednak Jubileusz nadal trwa i Święty z Pietrelciny nie jednym nas jeszcze zaskoczy.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

PIERWSZA W HISTORII WSPÓLNA INAUGURACJA

Dnia 1 października 2018 roku odbyło się uroczyste rozpoczęcie roku akademickiego i formacyjnego 2018/19. Inauguracja kolejnego roku studiów zapisze się złotymi zgłoskami w uczelnianych annałach, ponieważ po raz pierwszy brały w nim udział trzy rodziny franciszkańskie: Braci Mniejszych, Braci Mniejszych Konwentualnych oraz Braci Mniejszych Kapucynów.

Dobrze rozpocząć nowy rok akademicko-formacyjny, to rozpocząć go z Bogiem. Pierwszym i najważniejszym punktem uroczystości była Eucharystia sprawowana w kościele pw. Stygmatów św. Franciszka z Asyżu w Krakowie Bronowicach. Mszy świętej przewodniczył, oraz słowo do zebranych skierował br. Jacek Koman OFM – Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Prowincji M. B. Anielskiej.

Uroczysta gala inauguracyjna, która odbyła się w auli św. Dunsa Szkota (klasztor Braci Mniejszych w Krakowie Bronowicach), zgromadziła ministrów prowincjalnych I Zakonu św. Franciszka, rektorów seminariów franciszkańskich, a także wielu wykładowców. Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie reprezentowali ks. prof. dr hab. Wojciech Zyzak – rektor uczelni oraz ks. prof. dr hab. Arkadiusz Baron – dziekan Wydziału Teologicznego.

Wykład inauguracyjny zatytułowany: Droga wiary umiłowanego ucznia Jezusa w świetle Czwartej Ewangelii wygłosił prof. dr hab. Adam Sikora wykładowca na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W trakcie inauguracji dokonano immatrykulacji trzech braci kapucynów: Daniela Wójcika, Jakuba Robazela i Kamila Pasierbskiego. Włączeni w grono studentów Wyższego Seminarium Duchownego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej rozpoczęli formację i studia przygotowujące ich do przyjęcia sakramentu Święceń.

Uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego była dla nas, studentów wydarzeniem nietuzinkowym. Mamy nadzieję, że z pomocą Ducha Świętego będziemy mogli owocnie przeżyć kolejny rok naszej formacji. - tak o uroczystościach opowiadał brat Piotr Zachciał, kapucyn, student II roku.

Niech dobry Bóg błogosławi wykładowcom i studentom we wspólnym poszukiwaniu mądrości oraz w głębszym poznawaniu Jego samego!

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

POŚWIĘCENIE KOŚCIOŁA W KIELCACH

W uroczystość św. Franciszka z Asyżu został konsekrowany kościół Braci Mniejszych Kapucynów w Kielcach. Działo się to w 100 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości oraz w roku Jubileuszu 100-lecia od stygmatyzacji Świętego Ojca Pio oraz 50-lecia Jego przejścia do domu Ojca. Dzień 4 października 2018 roku nie był przypadkowy, ponieważ św. Franciszek z Asyżu jest patronem kościoła i parafii.

Obrzędu poświęcenia ołtarza i kościoła dokonał J. E. Bp Jan Piotrowski – pasterz diecezji kieleckiej. Uroczystościom towarzyszyli licznie zgromadzeni kapłani, bracia kapucyni oraz parafianie.

KOMUNIKAT PRASOWY

W związku z artykułem „Tygodnika Powszechnego" zatytułowanym „Legionista Pio" informujemy, że:

Do sprawujących władzę należy umacnianie wartości, które pobudzają zaufanie członków społeczności i skłaniają ich do służby na rzecz bliźnich. Uczestnictwo zaczyna się od wychowania i kultury. „Słusznie możemy sądzić, że przyszły los ludzkości leży w rękach tych, którzy potrafią dać następnym pokoleniom motywy życia i nadziei." Jest to fragment z Katechizmu Kościoła Katolickiego, który w sposób wyczerpujący wyjaśnia, dlaczego wśród prelegentów II Kongresu Świętego Ojca Pio w Gdańsku znaleźli się urzędnicy państwowi. Mamy nadzieję, że Redakcja „Tygodnika Powszechnego", mającego w tytule motto: „Katolickie pismo społeczno-kulturalne" podziela naukę społeczną Kościoła.

II Kongres Świętego Ojca Pio w Gdańsku składał się z dwóch elementów: debat oraz aktów kultu. Debaty odbywały się w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, natomiast kult w kościołach św. Jakuba oraz w Bazylice św. Brygidy. W ten sposób zostały wyznaczone wyraźne *granice między tym, co świeckie, a tym, co religijne*, do czego nawołuje artykuł. Członkowie Grup Modlitwy Ojca Pio, którzy stanowili najliczniejsze grono uczestników wydarzenia, podczas różnych kongresów zgłębiają treści nie tylko związane ze świętym Stygmatykiem. W tym roku Jubileusz Ojca Pio zbiega się z 100-leciem odzyskania przez Polskę Niepodległości. Dlatego też, kongres poświęcony był również tematowi umiłowania Ojczyzny. *Miłość Ojczyzny i służba dla niej wynikają z obowiązku wdzięczności i porządku miłości...* czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego.

Na zakończenie życzymy „Tygodnikowi Powszechnemu" sukcesów w budowaniu jedności w Kościele i Polsce płynących z rzetelnej pracy dziennikarskiej.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

KAPITUŁA NAMIOTÓW MFTAU

W dniach 5-7 października 2018 roku w Krakowie Olszanicy odbyło się spotkanie Młodzieży Franciszkańskiej Tau zwane Kapitułą Namiotów. Zgromadzenie miało na celu wprowadzenie kandydatów na „odpowiedzialnych", czyli posługujących we wspólnotach. Kapituła Namiotów miała swoich przedstawicieli z prawie każdej lokalnej wspólnoty, którzy ochoczo przyjęli wezwanie do służby.

Dla wszystkich, którzy którzy po raz pierwszy otrzymali zaproszenie do posługi odpowiedzialnych kapituła była dobrą okazją do uczenia się i poznawania tego, kim we wspólnocie jest odpowiedzialny i jakie są jego obowiązki. Każdego dnia gromadziliśmy się na modlitwie i Eucharystii prosząc Boga o światło na ten szczególnie ważny czas. Drugiego dnia, po złożeniu przyrzeczeń przez nowych odpowiedzialnych, nastąpił czas podsumowania tego, co wydarzyło się w minionym roku formacyjnym. Ważnym momentem było podsumowanie pracy ustępującej Rady MF Tau, w którym zebrani dowiedzieli się jak przebiegł ostatni rok i jakie cele zostały

zrealizowane. Jedną z istotnych kwestii tego czasu było przedstawienie nowego Statutu Młodzieży Franciszkańskiej Tau, który po naniesieniu poprawek został zatwierdzony przez br. Tomasza Żaka - Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej.

Po obradach nadszedł długo wyczekiwany moment jakim były wybory nowej Rady Młodzieży Franciszkańskiej Tau. Dotychczasowa Rada skończyła swoją dwuletnią kadencję. Nowym Liderem Młodzieży Franciszkańskiej Tau została Kinga Opołka. Kapituła wybrała również pozostałych członków Rady, którymi są: Artur Spórna – wicelider MFTau oraz dwaj członkowie zwyczajni – Michał Leszczyński i Natalia Kulinicz. Na zakończenie wyborów nowa Rada złożyła, na ręce br. Tomasza Żaka, przyrzeczenia służby dla dobra wspólnoty.

Duchowa łączność wspólnot franciszkańskich uwidoczniła się podczas niedzielnej Eucharystii, która zakończyła kapitułę. Do naszego grona dołączyli przedstawiciele Rady Wspólnoty Franciszkańskiej Tau oraz przedstawiciel Franciszkańskiego Zakonu Świeckich z którymi dzielimy jedną, franciszkańską duchowość.

Z całego serca raz jeszcze dziękujemy poprzedniej Radzie Młodzieży Franciszkańskiej Tau za oddanie kawałka siebie naszej wspólnocie oraz za każdy włożony trud i poświęcenie. Nowo wybranej Radzie życzymy wytrwałości, zaufania w Bożą moc i wszelkich potrzebnych łask na najbliższe dwa lata posługi.

Magdalena Piekarczyk
MFTau

SIOSTRZANE SPOTKANIE W KRAKOWIE

W dniach 11-12 października 2018 roku w krakowskim klasztorze miało miejsce międzynarodowe spotkanie Klarysek Kapucynek, które było kolejnym krokiem na drodze ku jedności i coraz ściślejszej współpracy. Była to kontynuacja rozmów i prac, podjętych na podobnym spotkaniu w Pradze, w sierpniu tego roku. Po raz kolejny zebrały się siostry z ośmiu wspólnot (Asyż – Włochy; Sternberk – Czechy; Kopernica – Słowacja; Przasnysz, Ostrów Wielkopolski, Szczytno, Brwinów, Kraków – Polska).

Poza wspólną modlitwą, spotkaniami indywidualnymi, poznawaniem się wzajemnym, poświęciłyśmy wiele czasu i energii na spotkania robocze, podczas których najpierw delegatki poszczególnych domów przedstawiły owoce prac, podjętych przez wspólnoty nad zaproponowanym w Pradze przez mons. Graulicha ODB projektem Statutów Federacji. Główna część spotkania poświęcona została rewizji tego projektu, punkt po punkcie, porównując go z instrukcją Cor orans oraz z naszymi Konstytucjami. Na zakończenie zredagowałyśmy list do Stolicy Apostolskiej, informujący oficjalnie o fundacji Międzynarodowej Asocjacji Mater Ecclesiae Klarysek Kapucynek Europy Środkowej.

Chwała Panu, którego mocy doświadczałyśmy podczas tego spotkania. To On jest dawcą jedności i Jemu zawierzamy tę drogę, oczekując ostatecznego zredagowania Statutów naszej Asocjacji i zatwierdzenia ich przez Stolicę Apostolską.

Mniszki Klaryski Kapucynki

KAPITUŁA JESIENNA WF TAU

W dniach 19-21 października 2018 roku Wspólnota Franciszkańska TAU spotkała się na kapitule jesiennej. Gościliśmy w Domu Fundacji Franciszkanów Świeckich „Pokój i Dobro" w Krzeszowicach, ufundowanym przez Panią Marię Kaczorowską.

Tematem wiodącym tych dni było wezwanie: „Uczyń nas modlitwą!" Przewodnikami na duchowej drodze pogłębiania relacji z Bogiem byli bracia Piotr Szaro oraz Piotr Kuczaj żyjący w Domu Modlitwy w Zagórzu. Był to szczególny czas słuchania o doświadczeniu modlitwy i jej wartości w życiu braci, ale także naszego modlitewnego oddania się Bogu w czasie wspólnej Eucharystii, adoracji Najświętszego Sakramentu, czy Liturgii Godzin. Szczególnym doświadczeniem, dostępnym tylko dla najwytrwalszych, była nocna Godzina Czytań.

W niedzielę głównym punktem programu było Forum Wspólnoty, na którym omówiliśmy najważniejsze sprawy dotyczące działalności wspólnoty, realizacji formacji we wspólnotach lokalnych, kalendarium akcji na najbliższy rok oraz bieżących finansów.

W spotkaniu wzięło udział 24 uczestników ze wspólnot z Bytomia, Bielska-Białej i Tychów, Dąbrowy Górniczej, Stalowej Woli, Poznania i Krakowa. W trakcie niedzielnej Eucharystii 5 osób, które nie miały możliwości wziąć udziału w rekolekcjach wakacyjnych, odnowiło pragnienie zaangażowania się w życie Wspólnoty Franciszkańskiej TAU.

Katarzyna Nowakowska
WF Tau

SPOTKANIE ASYSTENTÓW FZŚ

W dniach 24-26 października 2018 roku w Krakowie Olszanicy odbyło się spotkanie formacyjne dla asystentów Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Wątkiem przewodnim spotkania było hasło nowenny przed 800-leciem powstania FZŚ: "Rodzą go przez święte działanie, które powinno przyświecać innym jako wzór". Był to czas słuchania Słowa Bożego, dzielenia się swoją posługą oraz zgłębiania myśli św. Franciszka z Asyżu. Wspólnie sprawowanej Eucharystii przewodniczył br. Tomasz Żak, Minister Prowincjalny Krakowskiej Prowincji Kapucynów, który skierował do asystentów słowo wdzięczności oraz zachęty do cierpliwej służby siostrom i braciom, żyjącym powołaniem franciszkańskim w świecie. W spotkaniu uczestniczyło 15 braci posługujących wspólnotom związanym z Prowincją Krakowską Braci Mniejszych Kapucynów.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

JESTEŚMY SOBIE PRZEZ BOGA DANI

Tegoroczna uroczystość Wszystkich Świętych to dla naszej wspólnoty prowincjalnej podwójna radość. Cieszymy się naszymi świętymi braćmi i siostrami, którzy poprzedzili nas w drodze ku wiecznej szczęśliwości zbawionych. Drugim podwodem do radości jest bardzo konkretne wypełnienie woli św. Franciszka z Asyżu, wyrażającej się w słowach skierowanych do św. Klary i Jej Sióstr: „pragnę i przyrzekam osobiście i przez moich braci otaczać was, tak jak ich, serdeczną troską i szczególnym staraniem" (RegKl 6,3). Dziś, dnia 1 listopada 2018 roku, na mocy dekretu Stolicy Apostolskiej, Klasztor Mniszek Klarysek Kapucynek w Krakowie przeszedł pod jurysdykcję Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej.

Historia naszej wspólnoty rozpoczyna się w 1989 roku. Trzy siostry z klasztoru w Przasnyszu przyjechały do Krako-

wa założyć nowy klasztor Klarysek Kapucynek. Początkowo zamieszkały w małym jednorodzinnym domku. Właściciel domku, nazwany potem przez nas Wujkiem, za pośrednictwem Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Krakowskiej, ofiarował siostrom ten domek oraz ziemię pod budowę klasztoru. Siostry przyjął z radością i ojcowską dobrocią ówczesny Minister Prowincjalny Kapucynów. Bardzo szybko z siostrami w domku zamieszkał także Pan Jezus obecny w Najświętszym Sakramencie… – w tych słowach brat Tomasz Żak, Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej zwrócił się podczas homilii do zebranych Sióstr Kapucynek i Braci Kapucynów.

Warto przytoczyć tu fragment Konstytucji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, który ukazuje relację braci z Pierwszego Zakonu do sióstr z Drugiego Zakonu:

Pomni na obietnicę świętego Franciszka wobec Klary i ubogich sióstr ze świętego Damiana, powinniśmy zawsze otaczać staranną opieką i szczególną troską nasze siostry z Drugiego Zakonu, które w życiu kontemplacyjnym każdego dnia składają ofiarę pochwalną, poszukują w samotności i milczeniu zjednoczenia z Bogiem, a swą ukrytą płodnością apostolską przyczyniają się do rozwoju Kościoła (nr 101.3).

Siostry i bracia, my nie jesteśmy na siebie skazani, my jesteśmy sobie przez Boga dani, a dla siebie możemy być oddani. Parafrazując naszych świętych Założycieli: Klarę i Franciszka chcę powiedzieć Wam, Siostrom: Pan dał Wam braci! a Wam, braciom: Pan dał Wam siostry. Mamy wspólną historię – tę, którą można określić drogą świętości. Ta historia tętni życiem i ma swój – przez dobrego Pana – zamierzony przepiękny koniec. To nie tylko jakieś wspomnienia, czy przeszłość, to życie, w którym i my, i Bóg ma swoje miejsce. My bracia pragniemy, jak Franciszek, otaczać Was, nasze siostry, serdeczną troską i szczególnym staraniem. A Duch Pański – jak mówią Konstytucje Mniszek Klarysek Kapucynek – niech nas wspomaga, coraz bardziej łącząc nas ze Sobą. – tak zakończył kazanie brat Tomasz.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

KAPUCYNI DLA OJCZYZNY

Obchodzone w tym roku stulecie odzyskania niepodległości przez naszą Ojczyznę wydało mi się doskonałą okazją do upamiętnienia przynajmniej niektórych braci kapucynów, którzy przez wieki zapisali się w historii jako obrońcy wolności naszego narodu.

Już chwała, jaką się okrył król Jan III Sobieski, opiekun i fundator kapucynów w Polsce, udzieliła się również i zakonowi poprzez postać, dziś już świętego, kapucyna bł. Marka z Aviano, który towarzyszył królowi w wyprawie wiedeńskiej. W dzień bitwy kapucyn odprawił Mszę Św., do której służył sam Sobieski, a potem pobłogosławił chrześcijańskiej armii. Bitwa wygrana w dniu 12 września 1683 zadecydowała o przyszłości Europy. Dlatego przekazy historyczne, legenda, poezja i dzieła sztuki zaakcentowały pozytywny udział bł. Marka z Aviano w jednej z najważniejszych bitew świata w obronie chrześcijańskiej kultury. Nie zabrakło w historii polskich kapucynów naśladowców Błogosławionego. We wszystkich mniejszych i większych zrywach narodowościowych bracia byli obecni. Niepodobieństwem jest powiedzieć o wszystkich, ale wspomnijmy przynajmniej niektórych.

W konfederacji barskiej (1768-1772) skierowanej głównie przeciw carskiej Rosji i przez nią zwalczanej, spotykamy siedmiu kapucyńskich kapelanów. Jednym z nich był o. Lucjana Velle, Morawianin gwardian klasztoru w Rozwadowie, zmarły w 1812 roku, spoczywający w kryptach rozwadowskiego kościoła.

Insurekcja Kościuszkowska związana jest historycznie z klasztorem w Krakowie. W dniu jej rozpoczęcia, 24 marca 1794, Tadeusz Kościuszko wraz z gen. Józefem Wodzickim i towarzyszącymi im osobami o świcie wysłuchał Mszy św. w kaplicy Loretańskiej. Po niej gwardian o. Tadeusz Krawczyński poświęcił szable i wygłosił krótkie przemówienie: „jak niegdyś jeden z kapucynów, Wielebny Marek z Aviano błogosławił przesławnemu królowi polskiemu Sobieskiemu, tak ja wam błogosławię." W końcu podał uczestnikom krzyż do ucałowania i pokropił obecnych wodą święconą. Na osobistą prośbę Kościuszki gwardian wyznaczył o. Franciszka Ksawerego Sochackiego na kapelana przysięgłego, który brał udział w bitwie pod Racławicami, Szczekocinami i w Warszawie, oblężonej przez wojska rosyjskie i pruskie.

Podczas powstania listopadowego (1830) jednym z kapelanów był o. Trankwilin Romanowski. W zakonie

spełniał obowiązki kaznodziei, wikarego, a następnie proboszcza w parafii Uszyca. W latach 1830 i 1831 mieszkał w Brusiłowie. Podczas powstania był kapelanem w oddziale Leona Stempowskiego, marszałka powiatu uszyckiego. Po rozbiciu oddziału Stempowskiego uwięziono i skazano na roboty. W Kijowie konwój zatrzymał się w miejscowym więzieniu. I wtedy właśnie doszło do niecodziennej historii, która szerokim echem odbiła się nie tylko w kraju. O. Trankwilin ze szlachecką brawurą dostał się do więzienia, schorowanego więźnia zarzucił na plecy, w sobie wiadomy sposób zmylił straże i na wózku uprowadził go do Galicji, a następnie obaj wyjechali do Francji. Tam był kapelanem emigrantów polskich w zakładach wojskowych w Bourges i tam też zmarł w 1863 roku.

W powstaniu styczniowym (1863-1864) wielu kapucynów z różnych klasztorów brało czynny udział. Na podkreślenie zasługuje działalność kapelana o. Agrypina Konarskiego, który spełniał posługi religijne w obozie M. Langiewicza w Goszczy, a następnie w oddziałach płk. T. Cieszkowskiego, Dionizego Czachowskiego i Wł. Kononowicza. W razie potrzeby potrafił przejąć inicjatywę i na czele powstańców ruszyć do ataku. W Ziemi Kaliskiej, na pograniczu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Poznańskiego dał się poznać z najlepszej strony o. Maksym Tarejwo, kapelan oddziału Edmunda Taczanowskiego. Józef Oxiński, dowódca powstania na Ziemi Łódzkiej, mianował Tarejwę naczelnikiem organizacji ludowych w powiecie konińskim. Organizacja ta pośredniczyła w przekazywaniu broni dla powstańców. Należał do porywających kaznodziejów i ten dar natury wykorzystał dla szerzenia myśli demokratycznych i narodowych. Został powieszony w Koninie 19 lipca 1864 roku.

Kapucyni z klasztoru warszawskiego opiekowali się patriotami uwięzionymi w Cytadeli. I tu pomagali w nawiązywaniu kontaktów między więźniami a ich rodzinami i organizacjami patriotycznymi. Kapucyni wreszcie zaopatrywali na śmierć i towarzyszyli skazańcom na miejsce egzekucji. Spełnili ten obowiązek i wobec ostatnich 5 członków Rządu Narodowego, m. in. i Romualda Traugutta, ostatniego dyktatora powstania.

W pierwszej wojnie światowej (1914-1918) zostały utworzone w Galicji Legiony Polskie, które w latach 1914-1917 walczyły w armiach państw centralnych. We Lwowie powstał Legion Wschodni pod dowództwem gen. Adama Pietraszkiewicza, ale dowodził nim w rzeczywistości kpt. Józef Haller. Kapelanem został mianowany o. Damian Węgiel z klasztoru w Kutkorzu. Z chwilą sformowania Legionów Piłsudskiego w Krakowie w roku 1914, w nawiązaniu do tradycji historycznej, powołano o. Kosmę Lenczowskiego na pierwszego kapelana nowej wojskowej jednostki. Brał udział w bitwach: pod Laskami, Krzywopłotami, Łowczówkiem, w walkach pozycyjnych nad Nidą, w bitwie pod Konarami, w walkach pozycyjnych nad Styrem. W roku 1917 został kapelanem 4 pułku piechoty w Zegrzu, który w kwietniu przeniesiono do Łomży. Pułk odmówił złożenia przysięgi na wierność państwom centralnym i dlatego został przerzucony w okolice Przemyśla. W odpowiedzi na zawarty pokój brzeski (9 II 1918) Polski Korpus Posiłkowy złożył broń, a legionistów internowano. W obozie otoczył o. Kosma internowanych opieką duchową i materialną. Kiedy obóz uległ likwidacji, kapelana przeniesiono do szpitala wojskowego i obozu polskich więźniów politycznych w Huszt. I tu dał się poznać z najlepszej strony. Za akcję pomocy więźniom został odesłany do domu. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Niepodległości Orderu Polonia Restituta i innymi.

W Legionach Polskich służył także od 15 VII 1916 o. Honorat Jedliński, gwardian rozwadowski w latach 1912-1916. Po odbyciu kursu sanitarnego w Dęblinie pracował na froncie wołyńskim i litewskim w 5. dywizji piechoty w szpitalu polowym 403 i w 8. brygadzie wielkopolskiej. Wyróżniony w rozkazach dziennych, otrzymał Krzyż Walecznych i inne. Zwolnienie z wojska nadeszło w październiku 1920 roku. W Legionach Polskich służył też br. Leon Wojnar. Br. Leon pełnił funkcje zakrystiana, furtiana, ogrodnika, szewca i stolarza. Szczególniejszą opieką otaczał ubogich. Umiłował przede wszystkim modlitwę, pracę oraz ścisłe umartwienie. Należał do najbardziej uduchowionych zakonników i do najbardziej idealnych naśladowców św. Franciszka z Asyżu.

W czasie II wojny światowej bardzo wielu kapucynów włączało się do walki, wielu działało w AK, wielu zapłaciło za to więzieniem lub życiem. Przy akompaniamencie wybuchających niemieckich bomb, spadających na Kraków, o. Alojzy Wojnar wygłaszał ostatnie kazanie w studio radiostacji krakowskiej. W powstaniu warszawskim (1944) uczestniczyli dwaj kapucyni, o. Alfons Ciechański i o. Medard Parysz. Obaj wszystkie swoje siły oddali posłudze duchowej walczącym powstańcom i ludności Starówki. O. Parysz został ranny w czasie spełniania swoich obowiązków kapłańskich. Należał do ulubionych kapłanów, którzy tak na barykadach, jak i w schro-

nach witani byli z entuzjazmem. Odznaczony Krzyżem Armii Krajowej. Przedstawiony do odznaczenia Krzyżem Walecznych.

W Ostrogu nad Horyniem o. Remigiusz Kranc zorganizował obronę około kilkunastu tysięcy ludności polskiej przed atakami Ukraińskiej Powstańczej Armii. W momencie największego ataku dnia 17 stycznia 1944 roku przybył z odsieczą o. Gabriel Banaś, administrator parafii w Ożeninie. I on także zorganizował polską samoobronę. W innej okolicy Ostroga, w Mizoczu, o. Honorat Jedliński bronił polskiej ludności przed Ukraińcami i opiekował się wszystkimi bez względu na przynależność narodową. Dlatego Ukraińcy nie odważyli się na stracenie staruszka. Powiesili go za nogę u żyrandola w kościele. Rano wierni odratowali swego opiekuna.

W Armii Polskiej utworzonej w ZSRR służyło kilku kapucyńskich kapelanów. O. Ryszard Grabski w marcu 1942 roku zgłosił się do sztabu armii gen. Andersa w Buzułuku. Wcielony do wojska i mianowany kapelanem WP w stopniu kapitana udzielał pomocy duchowej także rannym marynarzom na okręcie wojennym „Garland ", który w okolicy Archangielska został zbombardowany przez niemieckie samoloty. Drugim kapelanem w Rosji był o. Hieronim Myszkowski (+ 19 XI 1956 w Brisbane, w Australii). O. Albin Janocha otrzymał nominację na kapelana wojskowego Armii Polskiej na terenie ZSRR w 1942 roku, z przydziałem do szpitala wojskowego przy 8. dywizji piechoty w Czok-Pak, później powierzono mu stanowisko kapelana rodzin wojskowych w obwodzie Południowo- Kazachstańskim (rejon Turkiestan). Na terenie ZSRR przebywał także br. Szczepan Jasnocha, który w roku 1942 został powołany do wojska. W wojsku był łącznikiem, kierowcą, kucharzem i zakrystianem. Służył w 8 pułku warszawskiej ciężkiej artylerii przeciwlotniczej (II Korpus gen. Andersa). Uczestniczył w bitwie pod Monte Cassino. Otrzymał liczne odznaczenia wojskowe. Po kapitulacji Niemiec pozostał w Loreto i tu służył pomocą Polakom i polskim pielgrzymom jako przewodnik i tłumacz.

Bardzo zaszczytną rolę spełniał w Niemczech o. Rudolf Jakubek. W marcu 1944 roku wyjechał z ramienia arcybiskupa A. Sapiehy, ażeby polskim robotnikom pomagać, podnosić ich na duchu i utwierdzać w wierze. Po wkroczeniu Anglików i polskich oddziałów otrzymał nominację na kapelana wojskowego dla spraw specjalnych w obozach dla polskich uchodźców i wojska. Był jedynym polskim kapelanem w strefie okupacyjnej angielskiej. W obozach zorganizował życie duszpasterskie, uczył religii i języka łacińskiego w gimnazjum polskim w Dornick koło Emmerich. W 1945 roku powrócił do kraju. O. Peregryn Malinowski, misjonarz w Libanie i Syrii, od roku 1939 współpracował z Delegaturą Ministerstwa Opieki Społecznej RP w Londynie w przygotowaniu ośrodków dla polskich uchodźców. Otoczył opieką duszpasterską około 3000 Polaków. W Bejrucie stworzył centralne biuro duszpasterskie. W roku 1943 został mianowany ojcem duchownym Polskiego Seminarium Duchownego przy Uniwersytecie św. Józefa w Bejrucie. W latach 1944-1948 spełniał obowiązki proboszcza i wicedziekana polskiej ludności w Syrii i Libanie. Na przedmieściach Bejrutu otworzył polski cmentarz. Zaopiekował się w Bejrucie wojskiem polskim, wchodzącym w skład wojsk francuskich. Opieka ta dotyczyła spraw duchowych i życia kulturalnego. Ustalił miejsce pobytu Juliusza Słowackiego w Libanie i przyczynił się do wmurowania pamiątkowej tablicy w murach klasztoru św. Antoniego, w którym powstał „Anhelli". Współpracował przy wydaniu arabskim Anhellego. Wygłaszał referaty do młodzieży i wojska z zakresu historii i kultury Libanu. Wyjeżdżał z pomocą duszpasterską do Palestyny. W 1949 powrócił do Krakowa. Br. Fabian Reguła, wypełniał obowiązki kucharza. Po aresztowaniu przez NKWD we Lwowie w czerwcu 1940 roku przebywał kilka lat w łagrach sowieckich. Przeżył około 40 lat, w Zakonie 17. Zaginął około 1945 roku na terenie ZSRR. Dokładna data i miejsce śmierci nieznane.

O. Roman Bałut, został aresztowany i zamordowany we Lwowie najprawdopodobniej w roku 1941. Przez trzy lata przebywał w Rozwadowie (1930 – 1933) i uczył w tutejszym Kolegium Serafickim O.O. Kapucynów. O. Bonawentura Hagel, w roku 1942 został aresztowany przez Niemców w charakterze zakładnika. Przez sześć miesięcy przebywał w najcięższym więzieniu w Tarnowie. Zmarł w 1986 roku i spoczywa na rozwadowskim cmentarzu.

Niezwykłą postacią był Czcigodny Sługa Boży Serafin Kaszuba, kandydat na ołtarze. Papież Franciszek 26 września 2017 roku podpisał dekret o heroiczności cnót i tym samym formalnie zakończył się proces beatyfikacyjny. Urodził się 17 czerwca 1910 roku w Zamarstynowie – dzielnicy Lwowa. Po maturze w 1928 roku Alojzy (imię chrzcielne) zaczął nowicjat w klasztorze kapucynów w Sędziszowie Małopolskim, po czterech latach złożył śluby wieczyste, w następnym roku otrzymał święce-

nia kapłańskie. W 1940 roku osiadł na Wołyniu. Podczas transportów z Polakami w 1945 roku wysiadł z wagonu, zabrał tylko walizeczkę z paramentami liturgicznymi. „Choćby tu dwóch Polaków zostało, to ja będę z nimi trzeci" – taka była jego decyzja. Wiedział, jakie ryzyko podejmuje. Trwał, by wierni nie byli pozbawieni Mszy Świętej i sakramentów. O. Serafin trwał z Polakami przez cały okres okupacji niemieckiej, a gdy Wołyń stał się radziecki, został proboszczem w Równem. Na początku podlegał represjom jeszcze ze strony UPA. Przykładowo: któregoś dnia, po odprawieniu Mszy św. złapali go partyzanci, wywieźli, rozebrali do naga i zostawili w rowie. Aby go zniszczyć, władze radzieckie próbowały wszelkich sposobów, szkalowano go w prasie, prześladowano, zamknięto w zakładzie dla nieuleczalnie chorych, skazano na zsyłkę. Niepodobieństwem jest opisać w krótkiej notatce choćby części tego, przez co przechodził. Pomimo wszystko pozostał wierny swojemu powołaniu służąc, wiernym z całych sił. Wrócił na krótko do Polski z powodu śmierci ukochanej siostry Marii. Nie zdążył na pogrzeb, jedynie odwiedził tu groby ojca i sióstr, pochowanych na cmentarzu komunalnym w Stalowej Woli. Podczas pobytu we Wrocławiu poddał się leczeniu gruźlicy płuc. Wkrótce, w roku 1970, powrócił do Kazachstanu do swoich wiernych. W lipcu 1977 roku, już ciężko chory, pojechał na Ukrainę i do Wołynia. Jego dalsze plany przerwała śmierć. Zmarł we Lwowie 20 września w trakcie odmawiania brewiarza.

O. Tadeusz Kraus, wikary parafii w Rozwadowie (1930) i katecheta szkół wiejskich, w Seminarium Serafickim wykładał religię i język niemiecki. W 1931 został skierowany przez generała zakonu na misje do Estonii, krótko zatrzymał się w parafii katolickiej Valga, a potem objął parafię w Narva. Kazania głosił w języku estońskim, dzieci uczył na plebanii i w domach - w języku estońskim i rosyjskim. W sąsiednich miasteczkach i wioskach odwiedzał rodziny katolickie, w domach odprawiał Msze św. i udzielał sakramentów św. Raz w miesiącu wyjeżdżał z kazaniem i na spowiedź do Tallina i Tartu. Z nastaniem drugiej wojny światowej zamieszkał w zakrystii. Z chwilą wycofania się armii niemieckiej został przez Niemców wyrzucony i osiadł w Tartu (dawny Dorpat). Aby nabyć prawo do mieszkania, podjął pracę zamiatacza ulic. Prawie każdego dnia wybijano w kościele szyby. O. Tadeusz był wówczas człowiekiem poza wszelkim prawem, znosił szykany ze strony władz, pomimo choroby pomagał potrzebującym. Ponieważ o. Łucjan Ruszała zmarł, a inni księża wyjechali, musiał przez cały rok obsługiwać dziewięć parafii. Kazania głosił w języku estońskim i polskim, dzieci uczył w języku estońskim i rosyjskim, wykładał prawdy wiary luteranom. Poza pracą duszpasterską poświęcił się pracy literackiej. Znał świetnie język estoński, więc przełożył na język estoński perykopy Ewangelii i Lekcji, Mszał Rzymski, „O naśladowaniu Chrystusa", Stary i Nowy Testament oraz kilka bardziej znanych powieści katolickich. Tłumaczenia te pozostały w rękopisach w Estonii. Powrócił do Krakowa w roku 1964. Mimo podeszłych lat spowiadał niestrudzenie wiernych i kleryków. W roku 1967 na kapitule prowincjalnej wybrano go kustoszem generalnym w uznaniu jego zasług. Zmarł 18 kwietnia 1977 w Krakowie.

O. Wacław Miler w sierpniu 1944 roku, w czasie łapanki ulicznej został aresztowany i przewieziony w charakterze zakładnika do obozu koncentracyjnego w Płaszowie. Niemcy bowiem obawiali się wybuchu powstania w Krakowie. Przebywał tam przez miesiąc, spowiadał, rano i wieczór organizował wspólne modlitwy. Zmarł w 1996 roku w Stalowej Woli, pochowany na rozwadowskim cmentarzu. Br. Konrad Rogoziński pokorny, pobożny brat zakonny. W czasie okupacji niemieckiej w Rozwadowie na stacji kolejowej jeden z kolejarzy przypadkowo spalił magazyn kolejowy i uciekł. Niemcy uznali to za sabotaż i 14 marca 1942 roku w czasie obławy zabrano 32 zakładników. Wśród nich znajdowali się następujący kapucyni: o. Henryk Patena, o. Wincenty Tomkiewicz, o. Bonawentura Hagel, o. Innocenty Trojanowski, br. Paweł Bać i br. Konrad Rogoziński. Zakładników tych Niemcy przewieźli do więzienia w Rzeszowie (trzy dni), a potem do więzienia w Tarnowie. Zostali zwolnieni dopiero w sierpniu 1942 roku, kiedy to ojciec jednego z zakładników odkrył winowajcę, który nawet nie został ukarany. O. Wincenty Tomkiewicz, do Rozwadowa przybył w latach 1941 – 1942. Trafił do więzienia w Tarnowie w charakterze zakładnika. W czasie okupacji brał czynny udział w tajnym nauczaniu w Rozwadowie. W 1942—1946 mieszkał w Iwoniczu, również uczył tam w Liceum Ogólnokształcącym, którego był później dyrektorem i wykładowcą. Należał do członków kompletu tajnego nauczania. Po wojnie uczył łaciny i religii w gimnazjum i liceum w Rozwadowie 1946—1949. Od 1969 do 1972 znów pracował w duszpasterstwie w Rozwadowie. Znany był z pracowitości. Zmarł w 1972 roku w Krakowie.

O. Innocenty Trojanowski w Rozwadowie pracował od 1939 roku. Tu został aresztowany i osadzony w więzieniu w Tarnowie w charakterze zakładnika, spędził tam pięć miesięcy. Brał czynny udział w tajnym nauczaniu. Zmarł w 1955 roku w Krakowie.

O. Kasjan Wolak pochodził z Pława. Wybuch drugiej wojny światowej zastał go w Rozwadowie W czasie okupacji uczył w rozwadowskiej szkole powszechnej. W 1940 roku został aresztowany przez gestapo i osadzony najpierw w więzieniu w Nisku, a potem w Tarnowie. W tym samym roku został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, potem do Dachau Cierpiał bardzo z powodu doświadczalnych zastrzyków z flegmony, przeżył dzięki transfuzji krwi. W obozie postawą pełną godności podnosił innych na duchu. Po uwolnieniu obozu przez armię amerykańską pozostał w Niemczech. W czerwcu 1945 z pomocą Misji Watykańskiej zorganizował sanatoria dla gruźlików Polaków z obozów. Postawił około 1000 nagrobków dla Polaków, Żydów, Litwinów, Łotyszów, Estończyków, Rosjan, Ukraińców, Węgrów, Armeńczyków i Syryjczyków. Sam pełnił obowiązki kapelana i pielęgniarza. Opieką objął około 4000 chorych. Cieszył się wielkim uznaniem i nazywano go dyrektorem opieki społecznej i szefem Misji Watykańskiej. W końcu sam się zaraził gruźlicą i musiano mu założyć odmę. Życiorys o. Kasjana to temat na odrębny artykuł.

W artykule nie ma życiorysów wymienionych braci, a jedynie krótkie epizody z ich życia, które udało mi się odnaleźć w dostępnych źródłach. Historia patriotycznych czynów polskich kapucynów to materiał na książkę, a nie na artykuł. Jak wielu jeszcze braci walczyło z powojennym okupantem? Pamiętamy śp. bpa Stanisława Padewskiego, o. Ryszarda Ślebodę czy zmarłego niedawno o. Bogusława Piechutę. Powrócimy do tego tematu w kolejnych artykułach. Tymczasem pamiętajmy o nich wszystkich, tych znanych i nieznanych. Szczególnie w listopadzie polecajmy ich Bogu w naszych modlitwach, zasługują na naszą wdzięczną pamięć, bo również dzięki ich odwadze i poświęceniu możemy cieszyć się wolną i niezawisłą Ojczyzną.

opr. Grażyna Lewandowska

KONFERENCJA ASYSTENTÓW LOKALNYCH

W dniach 15-16 listopada 2018 roku w Krakowie Olszanicy odbyła się coroczna Konferencja Asystentów Lokalnych Młodzieży Franciszkańskiej Tau i Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Jest to spotkanie braci, którzy opiekują się wspomnianymi wspólnotami. Służy ono integracji asystentów, a także wymianie doświadczeń pomiędzy nimi.

Pierwszego dnia skupiliśmy się przede wszystkim na tym co za nami. Podsumowany został rok formacyjny, który poświęcony był sakramentom uzdrowienia oraz tematyce związanej z pokutą – tłumaczył br. Radosław Pasztaleniec OFMCap z Referatu Franciszkańskiego Kapucynów Prowincji Krakowskiej.

Drugi dzień związany był z obecnym rokiem formacyjnym, który z kolei dotyczy małości i prostoty oraz sakramentu bierzmowania. Dyskusje toczyły się głównie wokół sytuacji poszczególnych wspólnot oraz problemów związanych z formacją – dodał br. Bartosz Tkaczyk OFMCap – współpracownik br. Radosława.

Obradujących braci odwiedził br. Tomasz Żak – Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Krakowskiej, który podsumował i zakończył całość spotkania błogosławieństwem asystentów lokalnych w ich posługiwaniu wspólnotom franciszkańskim.

Obecnie istnieje 13 wspólnot MF Tau: Kraków, Krosno, Lublin, Nowa Sól, Oświęcim, Piła, Poznań, Stalowa Wola, Tychy, Wałcz, Wola, Wołczyn oraz Wrocław. Natomiast wspólnoty WF Tau formują się w: Bielsku-Białej, Tychach, Bytomiu, Gdańsku, Krakowie, Larvik (Norwegia), Pile, Poznaniu, Dąbrowie Górniczej, Wrocławiu i Stalowej Woli.

Bracia Kapucyni z Referatu Franciszkańskiego

KONFERENCJA „STYGMATY WSPÓŁCZESNOŚCI”

O bezdomności, wymuszonej prostytucji, uchodźctwie i pozbawieniu wolności rozmawialiśmy 17 listopada podczas konferencji „Stygmaty współczesności”. Konferencja była dla nas zwieńczeniem obchodów Roku Jubileuszowego św. Ojca Pio i wpisywała się w krakowskie obchody 2. Światowego Dnia Ubogich.

Konferencja zgromadziła ponad 150 uczestników, m.in. przedstawicieli środowisk akademickich i organizacji pomocowych. – Obliczom stygmatyzacji społecznej Dzieło Pomocy św. Ojca Pio przygląda się przez blisko 15 lat pracy z osobami bez domu. Nasze doświadczenie obecności w ich życiu, bycia z nimi w codziennych troskach i radościach w drodze do nowego domu, nauczyło nas pokory – mówiła we wstępie Jolanta Kaczmarczyk, zastępca dyrektora Dzieła Pomocy.

Konferencja podzielona była na dwie części. Podczas pierwszej zatrzymaliśmy się na problemie stygmatyzacji od strony teologicznej, psychologicznej, filozoficznej i socjologicznej. Br. dr Piotr Jordan Śliwiński OFMCap pokazał, jak różne bywają spotkania ze współczesnymi stygmatykami. Z jednej strony przywołał liczne spotkania tłumów wiernych ze św. Ojcem Pio, który przez 50 lat swojego życia nosił stygmaty, czyli widzialne znaki męki Chrystusa na swoim ciele, a z drugiej codzienne spotkania z ubogimi i bezdomnymi, których unikamy. - Stygmatyzacja jest tą siłą, która niszczy więzi społeczne od środka – mówiła w wykładzie „Stygmatyzacja społeczna w świetle zasad życia społecznego” dr Magdalena Kosche. - Przełamywanie stereotypów to wyjście zza bariery dystansu, aby człowiek na nowo budował relacje – podsumowała. Ponadto gośćmi pierwszego panelu byli br. dr Piotr Kwiatek OFMCap oraz dr Monika Oliwa Ciesielska, prof. UAM.

Druga część była przestrzenią wypowiedzi prelegentów pracujących na co dzień z osobami stygmatyzowanymi. Historie osób odbywających karę więzienia oraz tych, które już zakończyły swoje wyroki, przytoczył Marek Łagodziński z Fundacji Sławek. – Naszym zadaniem jest, by osoby, które są już wolne, mogły poczuć radość i przyjemność z tego, że mogą uczciwie zarobić na swoje życie – podkreślił mówca. Tematem godności osoby ludzkiej zajęła się s. Katarzyna Kmieć, która na co dzień w Misji Małgorzata pracuje z osobami prostytuującymi się. Oficjalnej definicji prostytucji, rozumianej jako „oddanie własnego ciała do dyspozycji większej liczbie osób, w celu ich zaspokojenia seksualnego, otrzymując za to wynagrodzenie materialne” przeciwstawiła swoje doświadczenia. – Prostytucja jest nie tyle handlem ciałem, co handlem godnością – podkreśliła. O sytuacji, w jakiej znajdują się osoby ze statusem uchodźcy i migranci w Polsce, mówił dr Adam Bulandra, wiceprezes Stowarzyszenia Interkulturalni PL. O osobach bezdomnych mówił br. Tomasz Duszyc OFMCap z Dzieła Pomocy.

- Problem stygmatyzacji społecznej nie jest tylko pojęciem z dziedziny socjologii, jest realnym problemem, z którym każdy z nas styka się na co dzień. Dlatego, myślę, zainteresowanie naszą konferencją było tak duże, a uczestnicy reprezentowali nie tylko organizacje i instytucje pomocowe oraz uczelnie, ale przyszli również z własnej ciekawości i chęci szerszego zgłębienia tematu – podsumowuje Joanna Śpiewla, koordynator konferencji. - Mam nadzieję, że dzięki ciekawym wystąpieniom prelegentów oraz toczonym dyskusjom każda osoba uczestnicząca w wydarzeniu coś z niego wyniosła i że to „coś” przełoży się na poprawę sytuacji współcześnie stygmatyzowanych w naszym społeczeństwie – dodaje.

Wydarzenie zakończyła Msza Święta w intencji osób stygmatyzowanych w dzisiejszym świecie, którą celebrował br. Tomasz Żak OFMCap, Minister Prowincjalny.

DPOP

SPOTKANIE FORMACYJNE PRZEŁOŻONYCH

W dniach 19-22 listopada 2018 roku, w domu rekolekcyjnym w Skomielnej Czarnej, odbyło się spotkanie formacyjne przełożonych lokalnych Krakowskiej Prowincji Kapucynów.

W pierwszym pełnym dniu spotkania bracia gwardiani, przedstawicielki sióstr Klarysek-Kapucynek z Krakowa oraz pozostali goście uczestniczyli w wykładzie-szkoleniu z zakresu ochrony danych osobowych. Wykład poprowadził ks. dr hab. Piotr Kroczek, prof. UPJPII – Kościelny Inspektor Ochrony Danych.

W drugim dniu spotkania przełożeni przeżywali dzień skupienia. Modlitwie i refleksji przewodniczył brat Marek Miszczyński – gwardian wspólnoty krakowskiej. Pozostały czas poświęcony był na dyskusje dotyczące teraźniejszości i przyszłości naszej Prowincji, a każda wolna chwila poświęcona była zacieśnianiu braterskich więzi oraz wymianie myśli.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

KAPUCYNI WŚRÓD ODZNACZONYCH

Wśród odznaczonych medalami z okazji STULECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI jest dwóch braci kapucynów: Henryk Masny (Bytom) i Tomasz Wołoszyn (Piła). Odznaczenia przyznał Mateusz Morawiecki - Prezes Rady Ministrów.

KONFERENCJA PRASOWA NA ZAKOŃCZENIE ROKU OJCA PIO

Wszystko co dobre szybko się kończy… Jubileusz Ojca Pio również dobiega końca, jednak krakowscy kapucyni kończą świętowanie w wielkim stylu.

Warto wspomnieć, że obecny rok jest dla wszystkich czcicieli Świętego Ojca Pio wyjątkowym czasem, przeżywamy bowiem uroczysty jubileusz stulecia od otrzymania przez niego stygmatów oraz pięćdziesięciolecia od przejścia do domu Ojca. W ramach obchodów JUBILEUSZU Krakowska Prowincja Kapucynów przygotowała różne wydarzania zarówno dla czcicieli świętego Stygmatyka, jak i dla tych, którzy pragną poznać jego duchowość.

Podczas konferencji prasowej, która miała miejsce dzisiaj, 3 grudnia 2018 roku w budynku Sekretariatu Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie bracia posumowali minione wydarzenia związane z Jubileuszem. Czuwanie w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, kongres w Lublinie, Dziękczynienie z Maryją i Ojcem Pio za Wiarę Czechów, Węgrów i Polaków, Kongres na Jasnej Górze, czuwanie „Czyścimy Czyściec", kongres w Gdańsku, narodowa pielgrzymka do San Giovani Rotondo, akcja społeczna „Niestygmatycy", znaczek pocztowy z Ojcem Pio, myśli Ojca Pio wyświetlane w pociągach PKP Intercity… trudno wyliczyć wszystkie inicjatywy zrealizowane podczas jubileuszu.

Kapucyni zapowiedzieli również wydarzenia, które są przed nami. Jednym z takich wydarzeń jest peregrynacja prosto z San Giovanni Rotondo we Włoszech wyjątkowych relikwii pierwszego stopnia świętego Stygmatyka: habitu, rękawiczki, którą okrywał stygmat dłoni oraz chusty osłaniającej niegdyś krwawiący bok. Cudowne relikwie odwiedzą Szczecin, Poznań, Warszawę i Terliczkę (k. Rzeszowa). Wiadomością z ostatniej chwili jest wizyta relikwii w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach oraz w celi śmierci św. Maksymiliana w Państwowym Muzeum Auscwitz-Birkenau w Oświęcimiu. Peregrynacja znaków życia i świętości świętego Ojca Pio dokona się w dniach 5-10 grudnia 2018 roku.

Główną Mszę świętą 5 grudnia z okazji obecności relikwii w Szczecinie będzie celebrował JE Abp Andrzej Dzięga – Metropolita Szczecińsko-Kamieński.

W Poznaniu konferencje zatytułowaną „Święty Ojciec Pio – patron na nasze czasy?" wygłosi br. Roman Rusek OFMCap – Krajowy Koordynator Grup Modlitwy Świętego Ojca Pio, natomiast uroczystej Eucharystii będzie przewodniczył br. Zdzisław Duma OFMCap – Asystent Prowincjalny Grup Modlitwy Ojca Pio Polski Północnej.

W Warszawie, w sanktuarium Świętego Ojca Pio będą miały miejsce centralne uroczystości zakończenia JUBILEUSZU. 7 grudnia uroczyste Msze święte będą celebrować: JE Bp Marek Stolarczyk – Biskup Pomocniczy Diecezji Warszawsko-Praskiej oraz JE Abp Salvatore Pennacchio – Nuncjusz Apostolski w Polsce i br. Roman Rusek OFMCap – Krajowy Koordynator Grup Modlitwy Świętego Ojca Pio. W sobotę, 8 grudnia w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, uroczystej Eucharystii, podczas Godziny Łaski, będzie przewodniczył JE BP Romuald Kamiński – Biskup Diecezji Warszawsko-Praskiej.

W Sanktuarium Świętego Ojca Pio w Terliczce k. Rzeszowa, 9 grudnia Mszę świętą kończącą pielgrzymkę relikwii po Polsce będzie sprawował br. Tomasz Żak – Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej.

Gościem honorowym konferencji, a także gospodarzem miejsca był JE Biskup Artur Miziński – Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski. W swoim przemówieniu skierowanym do dziennikarzy przypomniał o roli świętych w Kościele oraz wyraził wdzięczność braciom kapucynom za zaangażowanie w szerzenie kultu świętych przez zorganizowanie Jubileuszu. Warto dodać, że patronaty honorowe nad krajowymi wydarzeniami i inicjatywami Jubileuszu Ojca Pio objęła Konferencja Episkopatu Polski oraz Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce i Konferencja Wyższych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych w Polsce.

Choć Rok Ojca Pio dobiega końca, to jednak kapucyni już planują wydarzenia na kolejny rok, o których będą sukcesywnie informować w mediach.

ZAKOŃCZENIE ROKU OJCA PIO

Uroczysty jubileusz stulecia od otrzymania przez świętego Ojca Pio stygmatów oraz pięćdziesięciolecia od przejścia do domu Ojca dobiegł końca.

Ostatnim wydarzeniem roku jubileuszowego była pielgrzymka relikwii świętego Stygmatyka, która miała miejsce w dniach 5-11 grudnia 2018 roku. Habit, rękawiczka, którą okrywał stygmat dłoni oraz chusta osłaniającej niegdyś krwawiący bok odwiedziły Szczecin, Poznań, Warszawę, Terliczkę k. Rzeszowa, Kraków, Oświęcim oraz Częstochowę.

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w warszawskim sanktuarium Świętego Ojca Pio miały miejsce centralne uroczystości zakończenia jubileuszu. W wigilię uroczystości, 7 grudnia wieczorem, uroczystą Mszę świętą celebrował: JE abp Salvatore Pennacchio – Nuncjusz Apostolski w Polsce. W sobotę, 8 grudnia, uroczystej Eucharystii, przewodniczył JE BP Romuald Kamiński – Biskup Diecezji Warszawsko-Praskiej.

Rok Świętego Pio z Pietrelciny był szczególnym czasem działania łaski Bożej. Wydarzeń było naprawdę wiele. Warto wspomnieć na tym miejscu: Czuwanie w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, Kongres w Lublinie, Dziękczynienie z Maryją i Ojcem Pio za wiarę Czechów, Węgrów i Polaków w Polanicy-Zdroju, Kongres na Jasnej Górze, czuwanie „Czyścimy Czyściec", Kongres w Gdańsku, narodową pielgrzymkę do San Giovani Rotondo, akcję społeczną „Niestygmatycy", rozpoczęcie tłumaczenia na język polski listów Świętego, wydanie przez Pocztę Polską znaczka pocztowego z Ojcem Pio oraz wyświetlane jego myśli w pociągach PKP Intercity… trudno wyliczyć wszystkie inicjatywy zrealizowane podczas jubileuszu.

Watro wspomnieć, że patronaty honorowe nad krajowymi wydarzeniami i inicjatywami Jubileuszu Ojca Pio objęła Konferencja Episkopatu Polski oraz Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce i Konferencja Wyższych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych w Polsce. Niech dobre dzieło, które dokonało się w tym roku zaowocuje pogłębieniem naszej relacji z Bogiem, który życie świętego Stygmatyka z Gargano uczynił tak owocnym.

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

DPOP – LIST OD PAPIEŻA

Czas płynie szybko – od naszej pielgrzymki do Watykanu i San Giovanni Rotondo minęły już 2 miesiące. Na szczęście zostały nam ciepłe wspomnienia, zdjęcia, pamiątki oraz… list od papieża Franciszka.

Podczas audiencji generalnej w Auli Pawła VI przedstawiciele Dzieła – nasz podopieczny pan Adam oraz pani Natalia-doradca zawodowy przekazali Papieżowi upominek oraz następujący list:

Pokój i Dobro!

Drogi Ojcze Święty,

jesteśmy ogromnie wdzięczni, że znów możemy być tak blisko Ciebie. W pamięci nosimy żywe wspomnienia dwóch poprzednich spotkań… Pierwsze odbyło się dwa lata temu podczas Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Zapewne było Ci ciężko zauważyć nas wówczas, pośród wiwatującego tłumu. Po raz drugi spotkaliśmy się kilka miesięcy później podczas Europejskich Rekolekcji Radości i Miłosierdzia. Ten czas był dla nas ważnym i budującym przeżyciem, które sprawiło, że znowu jesteśmy w drodze…

Jesteśmy grupą bezdomnych pielgrzymów, która znalazła wsparcie w krakowskim Dziele Pomocy św. Ojca Pio. Dziś dzięki dobrym ludziom pielgrzymujemy do naszego Patrona do San Giovanni Rotondo, pragnąc zawierzyć mu nasze smutki i radości. W modlitewnej pamięci zabieramy również Ciebie, drogi Ojcze Święty. Pragniemy podziękować Ci za to, że zawsze o nas mylisz i z odwagą upominasz się o nasze prawa. Jesteśmy Ci niezmiernie wdzięczni za ustanowienie Światowego Dnia Ubogich oraz za modlitwy w intencji najuboższych, które Ty, a za Tobą cały Kościół, zanosicie do Pana.

My, osoby bez domu, „po ludzku" mamy niewiele. Możemy Ci się odwdzięczyć jedynie modlitwą. Będzie nam ona towarzyszyć przez resztę pielgrzymki – szczególnie przy grobie Świętego Pio, a później po powrocie do Krakowa.

Z franciszkańskim pozdrowieniem
Bracia i Siostry bez domu
oraz zespół Dzieła Pomocy św. Ojca Pio

Ku naszemu bardzo miłemu zaskoczeniu otrzymaliśmy z Watykanu odpowiedź na nasz list:

Przewielebny Ojciec Grzegorz Marszałkowski OFMCap, Dyrektor Dzieła Pomocy św. Ojca Pio

Czcigodny Ojcze,

W imieniu Jego Świątobliwości Franciszka dziękuję – za Ojca Pośrednictwem – Braciom i Siostrom, Podopiecznym Dzieła Pomocy św. Ojca Pio oraz Zespołowi tego Dzieła za obecność na audiencji generalnej w dniu 10 października oraz za przekazany list i dar.

Chciałbym zapewnić, że Ojciec Święty swoją modlitwa ogarnia trudną sytuację Osób, które nie mają swojego domu, ich cierpienia i samotność, ale równocześnie radości i nadzieje, upraszając siły do znoszenia tych doświadczeń w duchu wiary. Niech będą one wyzwaniem do umacniania chrześcijańskiej nadziei.

Jego Świątobliwość zawierza wszystkich bogatemu w miłosierdzie Bogu i z serca błogosławi krakowskiemu Dziełu Pomocy św. Ojca Pio.

Łączę wyrazy szacunku
Mons. Paolo Borgia, Asesor

Ojcu Świętemu i Jego współpracownikom dziękujemy za tak wielką uwagę wobec osób ubogich i bezdomnych. I my zapewniamy o modlitewnej pamięci!

DPOP

ADWENTOWE DNI SKUPIENIA WF TAU

Na początku Adwentu członkowie Wspólnoty Franciszkańskiej Tau przeżywali tradycyjnie swoje dni skupienia. W dniach od 30 listopada do 2 grudnia 2018 roku w Zaborówcu koło Leszna zebrało się 36 osób ze wspólnot z Tych, Bytomia, Wrocławia, Piły, Poznania. Duchową pieczę nad uczestnikami rekolekcji sprawował br. Paweł Smoła OFMCap, do którego dołączył również Asystent Prowincjalny WF Tau, br. Radosław Pasztaleniec OFMCap. Ten ostatni, tydzień później, poprowadził również dzień skupienia w Tenczynie, w którym wzięło udział 47 osób ze wspólnot z Krakowa, Dąbrowy Górniczej, Stalowej Woli, Bielsko Białej i Tychów.

Podczas adwentowych dni skupienia rozważaliśmy początkowe rozdziały Księgi Jonasza, których treści wpi-

sują się doskonale w zagadnienie „wzdychania ku" Bogu – jeden z elementów naszego charyzmatu. Czytając je, każdy z nas uświadamiał sobie, ile to razy zbaczał do Tarszisz, zamiast udawać się do Niniwy, by wypełnić wolę Pana Boga. Ten krótki, ale intensywny czas był nam dany, by na nowo odkrywać oraz pogłębiać duchowość naszej wspólnoty. Czekamy na drugą część rozważań nad Księgą Jonasza, zaplanowanych na wielkopostne dni skupienia.

WF Tau

ODNOWIONA STRONA KAPUCYNI.PL

Drodzy Bracia i Przyjaciele,

Już niebawem święta Bożego Narodzenia oraz zakończenie roku kalendarzowego. W przyszłym, 2019 roku, będziemy świętować 18 urodziny strony kapucyni.pl.

Do waszej dyspozycji oddajemy nową wersję naszego kapucyńskiego serwisu. Prostota, przejrzystość oraz lepsza współpraca z urządzeniami mobilnymi to zalety naszego odświeżonego portalu. Mamy nadzieję, że korzystanie z nowej wersji strony będzie dla Was jeszcze bardziej przyjemne i owocne.

Z franciszkańskim pozdrowieniem „Pokój i dobro!"

Br. Mateusz Magiera OFMCap
Kapucyni Prowincja Krakowska
Br. Szymon Janowski OFMCap
Kapucyni Prowincja Warszawska

KAPUCYN WŚRÓD ODZNACZONYCH

Do grona naszych dwóch braci, którym został przyznany przez Premiera Mateusza Morawieckiego Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości, dołączył o. Jerzy Pająk. Uroczyste wręczenie odznaczenia odbyło się 17 grudnia 2018 roku w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie podczas Małopolskiego Spotkania Opłatkowego. Dekoracji dokonał wojewoda małopolski Piotr Ćwik, w asyście marszałka małopolskiego Witolda Kozłowskiego.

Więcej na temat samej uroczystości możecie przeczytać tutaj: ekai.pl i tutaj: malopolska.uw.gov.pl

Gratulujemy tego wyróżnienia i dziękujemy za zaangażowanie w działalność patriotyczną! Warto wspomnieć, że o. Jerzy Pająk ponadto otrzymał w tym roku: Medal 100 lecia Odzyskania Niepodległości nadany przez Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Krakowie i Krzyż Srebrny Kur nadany przez Bractwo Kurkowe w Krakowie wraz z togą i herbem "Bóg Honor Ojczyzna".

Biuro Prasowe Kapucynów - Prowincja Krakowska

SPOTKANIE OPŁATKOWE MINISTRÓW PROWINCJALNYCH I GWARDIANÓW MIASTA KRAKOWA

Christus natus est nobis! Venite, venite adoremus!

Zgodnie z tradycją w dzień wigilii Bożego Narodzenia ministrowie prowincjalni oraz gwardiani miasta Krakowa spotkali się, aby złożyć sobie świąteczne życzenia. Gospodarzem tegorocznego opłatka była wspólnota Braci Mniejszych Kapucynów z Krakowa Olszanicy. Wspólne świętowanie uroczystości Bożego Narodzenia stanowi dobrą okazję do zacieśniania braterskich więzi oraz wymiany myśli.